

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติ
ในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF LEARNING MANAGMENT BASED ON THE KING RAMA 9'S PRINCIPLES OF
WORK, AND AFFECTIVE DOMAIN THEORY ON ATTITUDE TOWARDS PHYSICAL
EDUCATION OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Mr. Pattarapong Rattanakan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โดย นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธนะ ติงศภัทิย์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธนะ ติงศภัทิย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน)

ภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์ : ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และ ทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น (EFFECTS OF LEARNING MANAGMENT BASED ON THE KING RAMA 9'S PRINCIPLES OF WORK, AND AFFECTIVE DOMAIN THEORY ON ATTITUDE TOWARDS PHYSICALEDUCATION OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. สุธนะ ดิงศภักดิ์, 195 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตาม หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของความแตกต่างด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้หลักการทรงงานของศาสตร์พระราชาและทฤษฎีพัฒนาด้าน จิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็นนักเรียนที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตาม หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 25 คน และนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 แผน และแบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูง กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูง กว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา   หลักสูตรและการสอน   ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา   สุขศึกษาและพลศึกษา   ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2560

5983347727 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: ATTITUDE IN PHYSICAL EDUCATION / PEDAGOGY IN PHYSICAL EDUCATION
BASED ON THE KING'S RAMA 9'S PRINCIPLES OF WORK, AND AFFECTIVE DOMAIN THEORY /
STUDENT GRADE 8

PATTARAPONG RATTANAKAN: EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT BASED ON THE
KING RAMA 9'S PRINCIPLES OF WORK, AND AFFECTIVE DOMAIN THEORY ON
ATTITUDE TOWARDS PHYSICALEDUCATION OF LOWER SECONDARY SCHOOL
STUDENTS . ADVISOR: ASST. PROF.SUTHANA TINGSABHAT, Ph.D., 195 pp.

This research aims to 1) study the effects of the physical education based on the king's rama 9's principles of work, and affective domain theory on the attitude of students Grade 8 compare the different results between the experimental group which receive the physical education based on the king's rama 9's principles of work, and affective domain theory and control group which receive the normal physical education instruction. The participants were 50 students in students Grade 8 who were studying in one public school in Bangkok. The participants were divided into 2 groups. One group which received the physical education based on the king's rama 9's principles of work, and affective domain theory contained 25 students. Another group which received the normal physical education instruction contained 25 students. The research instruments were 8 lesson plans of the physical education based on the king's rama 9's principles of work, and affective domain theory and questionnaire of attitude toward physical education. The statistical data analyses were mean score, standard deviation and dependent t-test.

The research findings were as follows.

1) The mean score of attitude toward physical education after the treatment of the experimental group was higher than before the treatment at the significance level of .05

2) The mean score of attitude toward physical education after the treatment of the experimental group was higher than the control group at the significance level of .05

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature .....

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature .....

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความดูแลเอาใจใส่อย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ มีคุณค่าทางวิชาการ รวมทั้งการ ให้กำลังใจและความช่วยเหลือในทุกด้านมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำ วิจัยตลอดจนการเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับนิสิตในงานด้านวิชาการ ผู้วิจัยรู้สึกท้อแท้ ซึ่งในความเมตตาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดและ เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพร้อมทั้งตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์มี ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ สัจกุล รองศาสตราจารย์ ดร. รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ และอาจารย์พีระเดช สู้สุข ที่ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group) รองศาสตราจารย์ วิสณศักดิ์ อ่วมเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรพล แสงปัญญา ดร. ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ และพันโทฐานันท์ มานวงค์

กราบขอบพระคุณครอบครัวเป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาคอยดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือและให้กำลังใจในทุกๆเรื่อง ซึ่งกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการฝ่าฟันทุกอุปสรรค ทำให้มีกำลังใจตลอดจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นสาขาวิชาสุศึกษาแลพลศึกษาทุกคน ที่เป็น กัลยาณมิตรที่ดี ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญา มหาบัณฑิตนี้ สิ่งดีงามที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านที่กล่าวมา จะประทับอยู่ในใจผู้ทำวิจัยตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ตัวแปรที่จะศึกษา	8
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. แนวคิดการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา	12
1.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา	12
1.2 ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	13
1.3 หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา.....	15
1.4 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	20
2. เจตคติ.....	27
2.1 ความหมายของเจตคติ.....	27
2.2 ลักษณะที่สำคัญของเจตคติ.....	28

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ	29
2.4 การเกิดเจตคติ	30
2.5 การวัดและประเมินเจตคติ	35
3. แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาด้านจิตพิสัย	37
3.1 ขั้นตอนการพัฒนาด้านเจตคติ ได้แก่	37
4. ศาสตร์พระราชาและหลักการทางงานของรัชกาลที่ 9	39
4.1 ความหมายของศาสตร์พระราชา	39
4.2 หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช 23 หลักการ... ..	39
4.3 การระเบิดจากข้างใน	43
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
5.1 งานวิจัยในประเทศ	46
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	48
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย	54
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	55
ชั้นตอนที่ 1 การเตรียมการทดลอง	57
1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
ชั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	62
2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง	62
2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง	63
2.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	63
ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูล	64

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลังการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในรูปแบบปกติ.....	69
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ.....	86
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	99
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผลการวิจัย.....	102
ข้อเสนอแนะ	112
รายการอ้างอิง	114
ภาคผนวก.....	119
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	120
ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย.....	124
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	184
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	195

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของการเกิดเจตคติ.....	34
ตารางที่ 2	ตารางวิเคราะห์ความหมายของหลักการทรงงานเรื่อง แรงระเบิดจากข้างใน	44
ตารางที่ 3	ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน	45
ตารางที่ 4	ตารางแสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ	49
ตารางที่ 5	ความสอดคล้องระหว่าง หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิต พิสัย	52
ตารางที่ 6	ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบ ปกติ กับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ประยุกต์หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย	60
ตารางที่ 7	แบบแผนการทดลอง	62
ตารางที่ 8	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองของ .	63
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
ตารางที่ 10	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	69
ตารางที่ 11	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน.....	70
ตารางที่ 12	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความ พร้อมรับรู้ตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นราย ข้อ.....	71
ตารางที่ 13	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็น ประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	72
ตารางที่ 14	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่า และจัดระบบคุณค่า ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็น รายข้อ.....	74

ตารางที่ 15	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้ผู้ ภายนอก ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ	75
ตารางที่ 16	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อ วิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ..	77
ตารางที่ 17	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความ พร้อมต่อตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ชื่อ.....	78
ตารางที่ 18	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเห็นประโยชน์	80
ตารางที่ 19	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการสร้าง คุณค่าและจัดระบบคุณค่า ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ.....	82
ตารางที่ 20	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการนำไปสู่ ภายนอก ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ.....	83
ตารางที่ 21	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านความศรัทธา ต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ชื่อ.....	85
ตารางที่ 22	ผลการเปรียบเทียบภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลัง การทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	86
ตารางที่ 23	ผลการเปรียบเทียบภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลัง การทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ด้าน.....	87
ตารางที่ 24	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความ พร้อมรับรู้ตนเอง หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ	88

ตารางที่ 25	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	90
ตารางที่ 26	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	92
ตารางที่ 27	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการนำไปสู่ภายนอก หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	93
ตารางที่ 28	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านความศรัทธาต่อ วิชาพลศึกษา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	95

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด.....	54
ภาพที่ 2 สรุปลขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	56
ภาพที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองและหลัง การทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	96
ภาพที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลอง และ หลัง.....	97
ภาพที่ 5 ผลการเปรียบเทียบภาพรวมค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการ ทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน	98

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2551 เป็นแบบแผนในการพัฒนาทางการศึกษา และประชากรในประเทศให้ไปในทางที่ดีขึ้น โดยมาตราที่ 6 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดั่งจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งทางด้านความรู้ สุขภาพ และทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสาระการเรียนรู้กลุ่มหนึ่ง นั่นก็คือสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา พลศึกษาเป็นหนึ่งในรายวิชาพื้นฐานในสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ซึ่งวิชาพลศึกษามีความสำคัญ เพื่อให้ทุกคนได้มีสุขภาพที่แข็งแรง ทั้งด้านสุขภาพทางกาย และสุขภาพจิต ซึ่งความมุ่งหมายดังกล่าวมาข้างต้นของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีจุดหมายที่สอดคล้องกับปรัชญาของวิชาพลศึกษาที่กล่าวว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์ ที่เน้นการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนา ทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เพื่อที่จะเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527) ดังนั้นวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิต

จุดประสงค์ของวิชาพลศึกษา ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านสมรรถภาพทางกาย 4) ด้านเจตคติ 5) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527) ผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะต้องมีการประเมินผลทางพลศึกษาของผู้เรียนให้ครบทุกด้าน แต่ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญที่จะมุ่งเน้นวัดผลทางด้านทักษะ และมองข้ามการวัดผลทางเจตคติของผู้เรียน ส่งผลให้การเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาไม่สามารถจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ตามที่จุดประสงค์ของวิชาพลศึกษากำหนดไว้ การวัดประเมินทางด้านเจตคติ มีส่วนสำคัญในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีเกิดความรัก ความชอบในการออกกำลังกาย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในสภาพภาคหน้าได้ ซึ่งความรู้สึกรักและรักในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะออกกำลังกาย ซึ่งเจตคติมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนรักและชอบในวิชาพลศึกษา และให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีขึ้น และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งการพัฒนาทางด้านเจตคติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและชอบใน

การออกกำลังกายนั้น ผู้สอนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรักและชอบในวิชาพลศึกษา (ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2547) ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติต่อวิชาพลศึกษาว่า ระดับของเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะส่งผลให้ผู้เรียนอยากออกกำลังกาย และทำให้ผู้เรียนยังคงเล่นกีฬาอยู่ มีความรู้สึกรัก รู้สึกชอบ เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ในการที่จะนำความรู้ไปใช้ในการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยทั่วไป มักเน้นทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นหลัก ทำให้ผู้สอนส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติได้ โดยไม่ได้คำนึงถึงความรักและชอบของผู้เรียน ผู้สอนที่ให้ความสำคัญในเรื่องทักษะเป็นหลักโดยไม่ได้ปลูกฝังเจตคติในการเรียนรู้พลศึกษาให้กับผู้เรียน จึงมักจะมองข้ามเรื่องการวัดและประเมินทางด้านเจตคติ ส่งผลให้ไม่สามารถทำให้เจตคติของผู้เรียนเกิดการพัฒนาในการเรียนพลศึกษา ทำให้ผู้เรียนขาดความรักความชอบในการออกกำลังกาย ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้นำไปใช้ในภายภาคหน้า เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่ได้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนัย รื่นณรงค์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาและก็มีบางส่วนที่ไม่ชอบเรียนพลศึกษา นักเรียนที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาก็จะตั้งใจเรียน เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซักถามความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ กับอาจารย์ผู้สอนทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาจะไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทบทวนและฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา และผลวิจัยยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษา คือ 1) นักเรียนไม่ชอบทำตามแบบฝึกที่ครูสาธิตให้ 2) นักเรียนเบื่อหน่ายเมื่อครูบังคับให้ฝึกซ้อมตามคำสั่ง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา คือ 1) นักเรียนจะมีความสุขเมื่อได้เล่นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน 2) นักเรียนชอบอิสระในการเรียนวิชาพลศึกษา จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่านักเรียนต้องการความอิสระในการเรียน ไม่ชอบให้ผู้สอนบังคับ เพราะฉะนั้นผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระมากขึ้นในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดริเริ่มในการฝึกทักษะของตนเอง และเน้นกระบวนการฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้เจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนดีขึ้น และปัจจัยภายในตนเองเป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติโดยตรงหากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาในทิศทางบวกก็จะส่งผลต่อความรักและชอบในการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัย ความเหมาะสมของการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยนั้นวัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นระดับที่มีความเหมาะสมที่จะต้องเน้นการปลูกฝังทางด้านเจตคติที่สุด เพราะฉะนั้นผู้สอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญด้านเจตคติกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักความชอบในการเรียนวิชาพลศึกษาและจะสร้างลักษณะนิสัยในการออกกำลังกายของผู้เรียน ฉะนั้นเจตคติเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติ การ

กระทำทุกอย่างที่มีความเข้มข้นมากน้อยในการปฏิบัตินั้น เริ่มต้นจากเจตคติภายในจิตใจ หากมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษาที่มีความเข้มข้นในความชอบวิชาพลศึกษาที่สูง ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรักความชอบในการออกกำลังกาย และสามารถนำไปปฏิบัติอย่างเป็นลักษณะนิสัยในภายภาคหน้าได้

สภาพปัญหาในปัจจุบัน จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ นายแพทย์ไพโรจน์ วรรณจิตต์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจรักษาพยาบาล จำนวน 9 ล้านคน เป็นผู้ที่ไม่ออกกำลังกายมากถึง 6 ล้านคน ส่วนในกลุ่มคนป่วยที่นอนโรงพยาบาลจำนวน 3 ล้านกว่าคน พบ 2 ใน 3 เป็นผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกาย ขณะเดียวกันพบว่าคนที่ออกกำลังกายติดต่อกว่า 3 เดือน มีอัตราป่วยเพียงร้อยละ 17 (ผู้จัดการออนไลน์, 2553: ออนไลน์) สอดคล้องกับ สำนักกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า วัยรุ่น วัยแรกทำงาน เกือบร้อยละ 40 อยากใช้เวลาว่างหน้าจคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตเล่นเกมมากกว่าไปออกกำลังกาย (สำนักกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556: ออนไลน์) ซึ่งการออกกำลังกายนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงปฏิบัติในทุกเพศทุกวัย เพื่อเป็นการเสริมสร้างและคงไว้ซึ่งความแข็งแรงของร่างกาย ซึ่งหากการมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษาจะส่งผลในการปลูกฝังพฤติกรรมการออกกำลังกายให้ประชากรภายในประเทศลดปัญหาด้านสุขภาพได้ ในปัจจุบันทางการแพทย์มีความก้าวหน้ามากขึ้น สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยได้ ซึ่งการรักษาทางแพทย์นั้นการรักษาไม่ใช่เป็นการป้องกัน หากแต่การออกกำลังกายเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาที่จะส่งผลเสียต่อสุขภาพ เพราะฉะนั้นวิชาพลศึกษาเป็นขั้นตอนแรกที่จะปลูกฝังให้ประชากรเกิดความชอบในการเรียนวิชาพลศึกษาก็จะส่งผลให้รักในการออกกำลังกายเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายซึ่งจะนำมาสู่การรักษา

แรงจูงใจ เป็นผลของการกระทำที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าที่ส่งผลมากจากจิตใจ และเปลี่ยนออกมาเป็นพฤติกรรมการตอบสนองในรูปแบบต่างๆ ส่งผลต่อเจตคติให้เกิดการกระทำด้านบวก และด้านลบ ขึ้นอยู่กับผู้ที่ปฏิบัติมีความเข้มในการตอบสนองสิ่งเร้าที่เข้ามาอย่างไร แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อจิตใจที่ส่งผลให้ออกมาในด้านการกระทำ เป็นความรัก ความชอบ ไม่ชอบ ส่งผลให้เกิดการกระทำที่ส่งผลต่อเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการปฏิบัติ ไปในทิศทางต่างๆ (Loudon & Bitta. A, 1988; Schiffman & Kanuk, 1991) สอดคล้องกับ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2549) ได้ให้ลักษณะสำคัญของเจตคติว่า เจตคติมีความสำคัญต่อพฤติกรรม นักจิตวิทยาสังคมเชื่อกันว่า เจตคติเป็นสาเหตุของพฤติกรรม จึงได้พยายามทำการวิจัยเพื่อแสดงหลักฐานให้เห็น และก็มีหลักฐานมาสนับสนุนพอสมควร แต่ก็มีงานวิจัยที่แสดงว่าพฤติกรรมเป็นสาเหตุของเจตคติได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นเจตคติมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ เปรียบดั่งว่า พฤติกรรมบางอย่างถูกกำหนดโดยเจตคติ การเกิดขึ้นของเจตคติที่ดีในการรักและชอบการออกกำลังกาย จะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการ

จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ทำให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาพลศึกษา และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา สามารถนำความสามารถที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

เจตคติมีลักษณะพิเศษในตัวเอง มีระดับแบ่งชั้นในตัวเจตคติและสามารถวัดได้ กลมรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของเจตคติเป็น 2 มิติ คล้ายๆวัตถุซึ่งมีมิติที่เป็นทิศทางและความเข้มข้นได้แก่ 1) มิติที่เป็นทิศทาง (Direction) คือการแสดงการเข้าหา ได้แก่ เจตคติทางบวก คือความรู้สึกหรือที่ท่าในทางที่ดี ชอบ ฟังพอใจ ฯลฯ หรือ เจตคติทางลบ คือ ความรู้สึกในท่าทางไม่ดี ไม่ชอบ ไม่ฟังพอใจ 2) เจตคติมีความเข้มข้น (Magnitude) เข้มข้นมากและเข้มข้นน้อย เจตคติที่เข้มข้นมาก เป็นความรู้สึกที่รุนแรงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ เช่น ชอบมาก หรือไม่ชอบมาก ส่วนเจตคติที่เข้มข้นน้อย จะมีความรู้สึกที่ไม่รุนแรงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น ชอบบ้าง ไม่ชอบบ้าง เป็นต้น สอดคล้องกับ Sax (1980 อ้างถึงใน เปรมฤทัย ขันนไทย, 2548) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเจตคติแปรเปลี่ยนไป 5 ประการดังนี้ 1) มีทิศทาง (Direction) เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้าเจตคติเป็นบวกและลบ หรือชอบไม่ชอบ 2) มีความเข้มข้น (Intensity) เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่องตั้งแต่บวกถึงลบ จากบวกน้อยๆ ถึงบวกมากๆ 3) มีการแผ่ซ่าน (Pervasiveness) เจตคติมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่านจากกลุ่มหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่งได้ 4) มีความคงเส้นคงว่า (Consistency) เจตคติเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ 5) มีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) คือระดับขั้นของความเต็มใจหรือความพร้อมในการแสดงออก ดังนั้นลักษณะของเจตคติมีความสำคัญอย่างมากในการที่จะแสดงออกสู่การปฏิบัติต่อไป ซึ่งหากมีความเข้มข้นของเจตคติที่มีความเข้มข้นสูง ก็จะแสดงออกเป็นความพึงพอใจ และปฏิบัติอย่างยั่งยืน

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติสามารถนำมาปรับใช้เพื่อก่อให้เกิดจากความชอบนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นจะต้องใช้ระยะเวลา ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงด้านเจตคติ ได้แบ่งระดับการเรียนรู้ด้านเจตคติไว้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นการรับรู้ (Receiving) เป็นขั้นตอนที่เกิดการรับรู้ในสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้น ที่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้นๆ ส่งผลให้เกิดการรับรู้ทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือทางด้านจิตใจ ทำให้เกิดความสนใจในสิ่งเร้าที่เข้ามา 2) ขั้นตอบสนอง (Responding) ขั้นแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ในสิ่งเร้าที่เข้ามา เป็นการแสดงการกระทำที่ตอบสนอง หรือลงมือกระทำต่อสิ่งเร้าที่เข้ามา ในทิศทางความรู้สึกที่เป็นเชิงบวก หรือเชิงลบ 3) ขั้นการสร้างคุณค่า (Valuing) เป็นการตอบสนองในทิศทางที่บวก ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้ารู้ว่าสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นประโยชน์ เมื่อตนเองตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เข้ามานั้น จะเกิดประโยชน์แก่ตนเอง 4) ขั้นการจัดระบบคุณค่า (Organization) เป็นการจัดระบบการเรียงลำดับความสำคัญ เป็นการลำดับขั้นตอนเป็นลำดับ และเป็นหมวดหมู่เพื่อพร้อมที่จะเกิดการ

ปฏิบัติออกมาในขั้นตอนต่อไป 5) ขั้นการสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เป็นการตอบสนองที่ออกมาเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองสิ่งเร้าในทิศทางซ้ำๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการกระทำต่อสิ่งเร้าในตัวเองกัน และมีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติต่อมา (Joyce & Weil, 1996; ทิศนา แคมมณี, 2546; ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง, 2556)

หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เป็นหลักการที่พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คิดจากศาสตร์ที่เป็นสากล และเป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ ซึ่งสร้างขึ้นด้วยพระองค์เอง โดยการปรับให้เข้ากับสังคมไทย ดังคำกล่าวของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ให้ความหมายคำว่าศาสตร์ของรัชกาลที่ 9 คือ ศาสตร์พระราชา เป็นพระราชโองการ ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ริเริ่มขึ้นเพื่อให้ความรู้ และแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่พสกนิกรชาวไทยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าเป็นบุคคลที่มีทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม มีความรัก ความสามัคคี เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศชาติไปในทิศทางที่ดีต่อไป (สยามรัฐ, 2560: ออนไลน์) พระราชดำรัสของพระองค์ท่าน สามารถนำมาปรับใช้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ และสร้างเจตคติที่ดีในด้านต่างๆ ทุกคำตรัสของพระองค์ท่าน สามารถนำมาเป็นแรงบันดาลใจให้กับพสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างในการสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับพสกนิกรชาวไทยทุกคน โดยได้แสดงเป็นแบบอย่างให้เห็นทั้งการทรงงานหนัก การริเริ่มโครงการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้พสกนิกรของพระองค์ท่านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น คำตรัสของพระองค์ท่าน เปรียบเหมือนกำลังใจและการกระตุ้นจิตใจ พระบรมราโชวาทของพระองค์สามารถส่งผลให้เกิดแรงระเบิดที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของพสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่าในการกระตุ้นให้เกิดพลังในการต่อสู้กับอุปสรรคมากมายที่เกิดขึ้น เป็นแรงกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อจิตใจอย่างมาก เพราะพระองค์ท่านเป็นดวงใจของพสกนิกรชาวไทยทั้งประเทศ ที่ยังคงสถิตอยู่ในดวงใจของทุกคน

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงการศึกษาธิการ ได้นำศาสตร์ของรัชกาลที่ 9 มาประยุกต์ใช้ในการศึกษา ที่ใช้ชื่อว่า “ศาสตร์พระราชา” ถือว่าเป็น “ตำราแห่งชีวิต” โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงให้ความสำคัญด้าน “การพัฒนาคน” ด้วยการศึกษามาก และสืบเนื่องต่อโดยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ได้ทรงเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท โดยทรงน้อมนำ “ศาสตร์พระราชา” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาสานต่อ โดยให้พระบรมราโชบายด้านการศึกษา มีใจความสำคัญว่าการศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนใน 2 ด้าน คือ 1) ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ถูกต้อง 2) มุ่งสร้างพื้นฐานชีวิตหรือการสร้างบุคลิกและอุปนิสัยที่ดีงาม และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร 6 แห่ง ไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์อีกด้วย

โดยหลักการทรงงาน 23 หลักการ ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้สร้างเป็นแนวทางเพื่อที่จะให้พสกนิกรชาวไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์และบรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1) จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ 2) ระเบิดจากภายใน 3) แก้ไขปัญหาจากจุดเล็ก 4) ทำตามลำดับขั้น 5) ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ 6) ทำงานแบบองค์รวม 7) ไม่ติดตำรา 8) รู้จักประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด 9) ทำให้ง่าย 10) การมีส่วนร่วม 11) ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม 12) บริการที่จุดเดียว 13) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ 14) ใช้ธรรมชาติปราบธรรมชาติ 15) ปลูกป่าในใจคน 16) ขาดทุนคือกำไร 17) การพึ่งพาตนเอง 18) พออยู่พอกิน 19) เศรษฐกิจพอเพียง 20) ความซื่อสัตย์สุจริต จริ่งใจต่อกัน 21) ทำงานอย่างมีความสุข 22) ความเพียร และ 23) รู้รัก สามัคคี

หลักการข้อที่ 2 เรื่องระเบิดจากข้างใน มีหลักการที่สำคัญ คือ สุขุม ตันติเวชกุล กล่าวว่า การระเบิดจากข้างใน คือการพัฒนาชุมชนให้อยู่รอด พอมีพอกิน เข้มแข็ง มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง จะทำการใดๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความเข้าใจและอยากทำ ไม่ใช่การสั่งให้ทำ (เมเนเจอร์, 2559: ออนไลน์) และมูลนิธิปิดทองหลังพระที่พัฒนาเว็บไซต์ชื่อห้องสมุดห้องมั่นพัฒนา กล่าวว่าระเบิดจากข้างในเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่ามีต่อตนเองและสังคมก็พร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่างสมัครใจ (ห้องสมุดมั่นพัฒนา, 2560: ออนไลน์) ซึ่งหลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน เป็นหลักการทรงงานที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาริเริ่มต้นจากการพัฒนาในสิ่งย่อยๆ นั่นคือการพัฒนาตนเอง มุ่งเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของการพัฒนา เมื่อตนเองรู้ถึงประโยชน์ของการพัฒนาแล้วก็จะนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป เมื่อมีการปฏิบัติซ้าๆก็จะเกิดการพัฒนาลู่ภายนอกและสร้างศรัทธาในสิ่งที่ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างเจตคติในการเรียนพลศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด ความรัก ความชอบ และศรัทธาในการออกกำลังกาย และยังสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติมี 5 ชั้น ได้แก่ 1) ชั้นการรับรู้ (Receiving) 2) ชั้นตอบสนอง (Responding) 3) ชั้นการสร้างคุณค่า (Valuing) 4) ชั้นการจัดระบบคุณค่า (Organization) และ 5) ชั้นการสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับหลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน และขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงเจตคติแล้วพบว่ามีขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน คือ ทำให้เกิดความรู้และเข้าใจ (ชั้นการรับรู้) ทำให้เกิดความรัก ความชอบ (ชั้นตอบสนอง) ทำให้เกิดศรัทธา (ชั้นการสร้างคุณค่า) และทำให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง (สร้างลักษณะนิสัย) ซึ่งการนำหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาวางด้านเจตคติที่จะส่งผลให้เกิดความรักความชอบในการเรียนวิชาพลศึกษาและนำไปใช้ออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างยั่งยืน

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว พัฒนาการด้านอารมณ์ เด็กช่วงวัยนี้จะมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจของเด็กในช่วงวัยนี้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เด็กในช่วงวัยนี้จะมีความคิดเป็นของตนเอง อยากมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทำให้เด็กในช่วงวัยนี้เริ่มมีความคิดความอ่านเป็นของตนเอง ต้องการความท้าทาย อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ซึ่งการปลูกฝังทางด้านเจตคติของเด็กในช่วงวัยนี้ มีความเหมาะสมเพราะเด็กนั้นเริ่มมีความคิดวิเคราะห์ในเรื่องของความคิด การปลูกฝังเจตคติเพื่อให้เด็กได้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษานั้น จะช่วยปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดีในการเรียน และยังมีความคงทนของระดับเจตคติไปอย่างยาวนานอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เป็นปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษาพบว่าปัญหาในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาผู้สอนได้ให้ความสำคัญในการวัดและประเมินผลทางด้านเจตคติน้อยกว่าด้านทักษะ ทำให้ไม่สามารถปลูกฝังความรักและความชอบในการออกกำลังกายให้แก่ผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน จึงส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพตามมาในอนาคต ซึ่งจากงานวิจัยพบว่าเจตคติสามารถส่งผลต่อการปฏิบัติ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา ก็จะส่งผลให้เกิดความรักและความชอบในการออกกำลังกายและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างยั่งยืน ซึ่งการปลูกฝังทางด้านเจตคติมีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในเรื่องแรงระเบิดจากข้างในและทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยมาสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการเกิดเจตคติที่ดีในการพัฒนาสุขภาพของผู้เรียน และเป็นการสืบสานศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และแสดงถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์ที่ทรงมีเมตตากรุณาแก่ปวงชนชาวไทยเสมอมา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของความแตกต่างด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย หลังการทดลองมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สอนวิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

ตัวแปรตาม คือ คะแนนเจตคติของวิชาพลศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา
ด้านจิตพิสัย หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา โดยนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการฝึก มองเห็นประโยชน์ของทักษะต่างๆ ในวิชาพลศึกษา โดยเริ่มพัฒนาจากตนเองเพื่อที่จะนำไปสู่การเล่นเป็นทีมและนำไปใช้ชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกีฬาเป็นสื่อ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2) ขั้นตอบสนองและเห็นประโยชน์ 3) ขั้นสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า 4) ขั้นนำไปสู่ภายนอก 5) ขั้นสร้างศรัทธา

หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เรื่อง แรงระเบิดจากข้างใน หมายถึง หลักการในการพัฒนาที่เริ่มจากตนเองให้มองเห็นประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง และฝึกตนเองให้เกิดความพร้อมเสียก่อน จึงนำไปสู่การนำออกไปใช้ในสังคม มีขั้นตอน ดังนี้ 1) เริ่มจากการสร้างความพร้อมให้แก่ตนเอง 2) สร้างองค์ความรู้ให้แก่ตนเองให้มีความรู้ที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ 3) มองเห็นประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง 5) พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงในการฝึกฝนและนำออกไปใช้

เจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง ความรู้สึกชอบ อยากที่จะเรียน ของผู้เรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีอิสระในการแสดงออก และมีความคิดสร้างสรรค์ในการฝึกแบบกลุ่ม รวมทั้งการเห็นคุณค่าของทักษะต่างๆและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา และนำความรู้หรือทักษะออกไปใช้ในการแข่งขันและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความพร้อมในด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกีฬาเป็นสื่อ ประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้ 1) ชั้นเตรียม 2) ชั้นพัฒนาสมรรถภาพ 3) ชั้นอธิบายและสาธิต 4) ชั้นนำไปใช้ 5) ชั้นสรุป

ทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย หมายถึง แนวคิดของ แครทโวล บลูม และมาเซีย ที่เน้นการพัฒนาด้านเจตคติ ประกอบด้วย 5 ชั้น คือ 1) การรับรู้ค่านิยม (Receiving or Attending) 2) การตอบสนองค่านิยม (Responding) 3) การเห็นคุณค่า (Valuing) 4) การจัดระบบคุณค่า (Organization) 5) การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by Valuing)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย
2. ได้ทราบผลของการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
  - 1.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา
  - 1.2 ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
  - 1.3 หลักการและการสอนพลศึกษา
  - 1.4 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
2. เจตคติ
  - 2.1 ความหมายของเจตคติ
  - 2.2 ลักษณะสำคัญของเจตคติ
  - 2.3 องค์ประกอบของเจตคติ
  - 2.4 การเกิดเจตคติ
  - 2.5 การศึกษาการวัดและประเมินเจตคติ
3. แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาด้านจิตพิสัย
  - 3.1 ขั้นตอนการพัฒนาด้านเจตคติ
4. ศาสตร์พระราชาและหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9
  - 4.1 ความหมายของศาสตร์พระราชา
  - 4.2 หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9
  - 4.3 หลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. ตารางวิเคราะห์หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยทฤษฎี
  - 6.1 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

6.2 ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการรัฐวิสาหกิจศึกษาตามหลักการทรง
งานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยและการจัดการเรียนรู้
วิสาหกิจศึกษาแบบปกติ

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

1.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและคุณค่าของวิชาพลศึกษาไว้ ดังนี้

คลีกร (Clarke, 1959; อ้างถึงใน ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2547) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การนำที่ถูกต้องของผู้สอนย่อมสามารถปลูกฝังคุณลักษณะอันดีงามที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันได้ดียิ่ง

บุชเชอร์ (Bucher, 1968; อ้างถึงใน ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2547) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ซึ่งได้รับการเลือกเฟ้นแล้วแล้วเป็นสื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายที่วางไว้

บุควอลเตอร์ (Bookwalter, 1969; อ้างถึงใน ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2547) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการพัฒนาการที่ให้ผลที่สุดทางด้านบุรณาการ และการปรับตัวทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยที่ได้รับการสอนและร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา

ทอมสัน (Thomson, 1971; อ้างถึงใน ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2547) ได้กล่าวว่า พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาซึ่งอาศัยกิจกรรมซึ่งได้เลือกในการจัดเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโต พัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้เป็นพลเมืองดีและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษา คือการศึกษาศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมจะแตกต่างจากวิชาอื่นที่ตรงที่วิธีการและสิ่งที่น่าสนใจมาใช้คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2529) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายเป็นสื่อกลาง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ ทางอารมณ์ ทางสังคม และพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทางจิตใจ ตลอดจนการเป็นพลเมืองดีด้วย

ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547) ได้ให้ความหมายวิชาพลศึกษาไว้ว่า เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

จากความหมายของพลศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า พลศึกษาหมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่มีมุ่งให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนา ทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมกีฬาและการเคลื่อนไหวทางกายเป็นสื่อกลาง

1.2 ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

การศึกษาทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตต่างก็ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการทั้ง 5 ด้านดังต่อไปนี้ (อุตร รัตนภักดิ์, 2529)

1. ทางด้านร่างกาย วิชาพลศึกษาช่วยให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพคือถูกต้อง เหมาะสมและมีทักษะ ซึ่งทักษะนี้จะเป็นสื่อสำคัญที่ทำให้บรรลุการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและทักษะยังเหมาะสมที่จะฝึกในวัยเด็ก ขณะที่ร่างกายเคลื่อนไหวจะทำให้กล้ามเนื้อมีอัตราการใช้พลังสูง โดยกล้ามเนื้อเปลี่ยนพลังงานเคมีเป็นพลังงานจลน์ จะทำให้ระบบต่างๆ ถูกรบกวนให้ทำงานหนักอยู่เสมอ สภาพร่างกายก็จะเกิดความเคยชินและปรับตัวเข้ากับสภาพนั้นได้ผล ก็คือทำให้ระบบต่างๆ ได้ฝึกการทำงานสม่ำเสมอ มีการประสานงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดเวลาซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และหน้าที่นี้เองที่เป็นตัวกำหนดโครงสร้างให้ร่างกายสมส่วน มีสุขภาพอนามัยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บซึ่งเป็นวิถีแห่งชีวิตอันจะนำไปสู่ความสุข ความหวังและความสำเร็จ

2. ทางด้านจิตใจ ทุกคนต่างก็ยอมรับว่าร่างกายและจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ฉะนั้นร่างกายและจิตใจมีผลกระทบซึ่งกันและกันอย่างสมบูรณ์ กิจกรรมพลศึกษาจะช่วยส่งเสริมบุคคลให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้เพราะสนามกีฬานั้นเปรียบเหมือนห้องปฏิบัติการทางจริยธรรมเป็นอย่างดีที่จะช่วยฝึกอบรมนักเรียน ในขณะที่นักเรียนร่วมกิจกรรมทางพลศึกษานั้นจะลืมทุกสิ่งทุกอย่างจิตใจจะจดจ่อมีสมาธิอยู่กับเกมนั้น การแสดงออกต่างๆ เป็นไปตามความจริงจนมีคนกล่าวว่า สนามกีฬาเป็นสถานที่ที่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้ร่วมเล่นด้วยคือ จะต้องเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วยจึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจที่เต็มอันเป็นส่วนสำคัญที่จะปลูกฝังให้นักเรียนและพลเมืองดีของชาติต่อไปในอนาคต

3. ทางด้านอารมณ์ กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกการควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง อดทน อดกลั้นต่อการยั่วเย้าต่างๆ และยังพัฒนาทางด้านการผ่อนคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อและระบบประสาทได้ กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้นักเรียนที่เคยจำเจอยู่แต่ในชั้นเรียนได้แสดงออกอย่างสนุกสนาน สนองความต้องการตามธรรมชาติและยังช่วยระบายพลังงานที่เหลือออกไปทำให้อารมณ์แจ่มใส เป็นที่น่าคบค้าสมาคม

4. ทางด้านสังคม ชั่วโมงพลศึกษาเป็นชั่วโมงที่จำลองสภาพสังคมได้อย่างแท้จริง เด็กลงมารวมกลุ่มกันมีการปฏิสัมพันธ์กันมากที่สุด นักเรียนจะปรับปรุงบุคลิกภาพของตนขึ้นมามีทั้งผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักควบคุมตัวเอง การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นหมู่คณะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักควบคุมตนเอง การช่วยเหลือซึ่งกันและ การทำงานกันเป็นหมู่คณะ สติ และหน้าที่ มีความรับผิดชอบในหมู่คณะ สุจริต ยุติธรรม เคารพกฎกติกาข้อบังคับ ระเบียบวินัย

การรู้จักแพ้ชนะ รู้ภัย คุณสมบัติเหล่านี้เป็นความต้องการของสังคม นอกจากนี้วิชาพลศึกษายังช่วยแก้ปัญหาสังคม เช่น การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย การนำเอากิจกรรมพลศึกษาไปแก้ไขความประพฤติของผู้กระทำในสถานที่คุมขังและการใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อสัมพันธ์ในการเปิดสัมพันธ์ในการเปิดสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ และเป็นการต่อรองทางการเมือง ตลอดจนนำไปฟื้นฟูสุขภาพ

5. ทางด้านสติปัญญา ในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาที่ก่อให้เกิดคุณค่านั้น ผู้เข้าร่วมจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติและทักษะ ตลอดจนสามารถนำทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา วิชาพลศึกษานั้นจะเรียนรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติ มีโจทย์ให้แก้ปัญหา เช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเหมือนวิชาอื่น เช่น จะมีวิธีการหลบหลีก รุกและรับ ตลอดจนเทคนิคต่างๆ ซึ่งจะต้องคิดและหาวิธีการอยู่ตลอดเวลาในขณะที่เล่นกีฬา ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมพลศึกษานอกจากจะช่วยในแง่ของการออกกำลังกายเพื่อความสมบูรณ์แห่งสุขภาพแล้ว ยังช่วยเป็นการฝึกฝนพลังความคิดให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้และมีสติปัญญาไปด้วยเช่นกัน

ไพรวลัย ตัณฑลาพุดม (2530) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Immediate Control Objective) เป็นวัตถุประสงค์ขั้นต้นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ในขณะที่มีการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการที่จะประกอบกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

1.2 ความรู้ (Knowledge) ในการเข้าร่วมกิจกรรมผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง

1.3 ทักษะคติ (Attitude) ครูควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีงาม ที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน

1.4 ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพการมีทักษะที่ดีต้องฝึกฝนแบบค่อยเป็นค่อยไป

2. วัตถุประสงค์ในระดับที่ 2 (Secondary Control Objective) เป็นวัตถุประสงค์ในขั้นที่ต้องการให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านต่างๆ หลังจากที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว ได้แก่

2.1 พัฒนาการทางด้านอวัยวะต่างๆ ของร่างกายและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยปกติเมื่อผู้เรียนได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ก็จะเจริญเติบโตแข็งแรงมีขนาดใหญ่ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.2 พัฒนาการทางด้านการประสานงานของระบบประสาทของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ทำให้มีความคล่องตัว มีจังหวะในการเล่นตลอดจนมีทักษะมากขึ้นตามลำดับ

2.3 พัฒนาการทางด้านความรู้ การตัดสินใจ การวิเคราะห์เรื่องราวตลอดจนมีเหตุผลในเรื่องของความรู้สึกนึกคิดต่างๆ

2.4 พัฒนาการทางด้านอารมณ์โดยธรรมชาติของมนุษย์และจะมีอารมณ์หลายอย่างหลายประการด้วยกัน เช่น โกรธ เกลียด รัก การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาบ่อยๆจะช่วยระงับอารมณ์ต่างๆ

3. วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นทีหลัง (Remote Adjustment Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาขึ้น หลังจากที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางพลศึกษา ได้แก่

3.1 ส่งเสริมให้เป็นผู้มีสุขภาพ

3.2 ส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3.3 ส่งเสริมให้มีความประพฤติดี เป็นพลเมืองที่ดี เช่น เป็นผู้ตามที่ดี รู้จักรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือ การมีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกา ฯลฯ

4. วัตถุประสงค์อันสูงสุด (Ultimate Aim) เป็นจุดมุ่งหมายระดับสูงสุดหรือระดับปริญญาซึ่งจะต้องใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาโดยตรง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้ให้คำจำกัดความว่าพลศึกษาคือกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ได้เลือกแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาในด้าน

1. ด้านสมรรถภาพร่างกาย
2. ด้านทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกายและทักษะการเล่นกีฬา
3. ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
4. คุณธรรมประจำตัวเช่นการมีน้ำใจนักกีฬา
5. ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

จากจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา

1.3.1 การสอนพลศึกษา

ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักการและวิธีการสอนพลศึกษา ไว้ดังนี้

การสอน หมายถึง วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนาน และความรู้สึกดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนไม่ใช่เป็นการถ่ายทอดเพียงอย่าง

เดียว แต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539)

อัจฉรา ประไพตระกูล (2521) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนคือการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน หรือการสอนคือการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้นเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ผาสุก เป็นกำลังของประเทศชาติและสังคมนั้นๆต่อไป

ดอทรีและลิวอิส (Daughtrey and Lewis, 1979 อ้างถึงใน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนเป็นศิลปะที่มีรากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ การสอนประกอบด้วย การวางแผน การจำแนกผลพลอยได้ทางพฤติกรรม การประเมินการสอน และการอธิบายถึงกระบวนการแลผลลัพท์ที่ได้จากการสอน

การสอนพลศึกษา หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่าพลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆเป็นสื่อการเรียน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539)

หลักและวิธีการสอนพลศึกษา หมายถึง หลักการ วิธีการ และกลวิธีต่างๆในวิชาพลศึกษาที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการเชื่อมเนื้อหาวิชา กิจกรรม และประสบการณ์ ตลอดจนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่างๆในการกระตุ้นให้นักเรียนได้เล่นและร่วมปฏิบัติจริงด้วยตนเองในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ เพื่อให้มีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้วางไว้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

หลักและวิธีการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน การสอนพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน ครูนอกจากจะมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในวิชาพลศึกษา ยังมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกลวิธีการสอน ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.3.2 การจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา

การจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาเป็นการจำแนกตามหลักการของบลูม (Bloom, 1956 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) คือพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัยหรือด้านความรู้ ด้านเจตคติพิสัยและด้านทักษะพิสัย เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์และได้ผลดียิ่งขึ้นจึงแยกพฤติกรรมด้านเจตคติพิสัยออกเป็นสองด้านคือด้านเจตคติและด้านคุณธรรม และด้านทักษะพิสัยออกเป็นสองด้าน คือ ด้านทักษะการเล่นกีฬาและด้านสมรรถภาพทางการเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาสามารถแยกพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 5 ด้านคือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ความเข้าใจหลักการ คือเข้าใจในหลักการ วิธีการเล่น และกติกาการเล่นที่ง่าย ๆ และสามารถนำหลักการและวิธีการเล่นนำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนานในเวลาว่างได้

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสมรรถภาพทางกาย คือเมื่อได้เล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น
  3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะกีฬา เมื่อได้เล่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายจะเกิดการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ทำให้ระบบประสาทและกล้ามเนื้อได้ทำงานประสานกันก่อให้เกิดทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆเป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬา
  4. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านเจตคติ คือ เมื่อได้เล่นกีฬา หรือออกกำลังกายด้วยความสนุกสนาน ทำให้เกิดความรักความชอบเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันต่อไป
  5. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม เมื่อได้เล่นกีฬาต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้มีระเบียบวินัย นำใจนักกีฬา และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 1.3.3 ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้จำแนกลำดับและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ
1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ กระบวนการนี้เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเรียน และเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ร่างกายได้มีความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายได้รวดเร็วยิ่งขึ้นหรือเรียกว่าการอบอุ่นร่างกาย ภายหลังการบางท่ามาพัฒนาสมรรถภาพทางกายควบคู่กันไปด้วยก็ได้ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที
  2. กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เป็นการอธิบายและสาธิต รวมถึงให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที
  3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน หรือขั้นนำไปใช้กระบวนการนี้เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีพัฒนาการด้านต่างๆตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างแท้จริง การที่นักเรียนจะมีความรัก ความชอบ เห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย ขึ้นอยู่กับบรรยากาศและประสบการณ์จริงที่นักเรียนได้รับจากการจัดการเรียนการสอนของกระบวนการนี้เป็นสำคัญ ใช้เวลาร้อยละ 75 ของเวลาทั้งหมดหรือประมาณ 30-35 นาที
  4. กระบวนการสรุป ประเมินผลและสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญของการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน เป็นการสรุปและประเมินผลของการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงในสิ่งที่ผิดพลาดหรือสิ่งที่ติอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้จำแนกหลักการดำเนินการสอนพลศึกษาออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ

1. การนำเข้าสู่บทเรียน ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเรียนในเรื่องต่อไป และเป็นการบริหารร่างกายเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการออกกำลังกายเป็นขั้นตอนที่ท้าทายความสามารถของครูว่าจะจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะถ้าใช้เวลาเกินไปก็จะมีผลทำให้การสอนในขั้นต่อไปขาดประสิทธิภาพไปด้วย

2. การสอน ใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที การสอนเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะ และเป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก ควรเลือกกิจกรรมการสอนทักษะมาปฏิบัติให้ถูกต้องมากที่สุดและควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด

3. การฝึกหัด ใช้เวลาประมาณ 20-25 นาที การฝึกหัดเป็นขั้นที่สอดคล้องกับการสอนและมีความสำคัญเท่าเทียมกับการสอน เพราะนักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนไป

4. การนำไปใช้ ใช้เวลาประมาณ 5-7 นาที เป็นขั้นที่นำทักษะที่เรียนมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้กับนักเรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตามกฎระเบียบ

5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที เป็นขั้นที่สรุปผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อสร้างมโนทัศน์ครั้งสุดท้ายและเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติสุขนิสัยที่ดีจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า หลักการสอนวิชาพลศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากที่สุด ควรจะมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาอยู่ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. ขั้นนำ (5-10 นาที) เป็นขั้นตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียนทางด้านร่างกายเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมสู่การเรียนวิชาพลศึกษา

2. ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-10 นาที) เป็นขั้นตอนที่เน้นให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหวเพื่อที่จะทำให้อวัยวะพร้อมที่จะเรียนวิชาพลศึกษาในขั้นต่อไป

3. ขั้นอธิบายและสาธิต (5-10 นาที) เป็นขั้นสร้างความเข้าใจในทักษะต่างๆที่จะฝึกภายในชั่วโมงเรียนโดยผู้สอนเป็นผู้อธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ

4. ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะในชั่วโมงนำออกมาใช้จริงโดยเน้นการเล่นและการแข่งขันภายในชั้นเรียน

5. ขั้นสรุป (5 นาที) เป็นขั้นที่ผู้สอนทำการสรุปกิจกรรมที่เรียนภายในชั่วโมงเรียน ทบทวนความสำคัญเกี่ยวกับที่เรียนมาในชั่วโมงและนัดหมายในชั่วโมงเรียนต่อไป

1.3.4 การสร้างแรงจูงใจ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้

วิชาพลศึกษามีวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึงกระบวนการต่างๆ ที่ใช้กระตุ้นความรู้สึกที่มีอยู่พร้อมแล้วภายในตัวของผู้เรียน ให้มีความตื่นตัว มีความอยากมีความต้องการ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนให้มากยิ่งขึ้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

การสอนที่จะทำให้เกิดผลดีและสมบูรณ์จำเป็นต้องอาศัยแรงจูงใจ เพราะนักเรียนไม่ได้ต้องการหรือสนใจในสิ่งที่ครูสอนทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะถูกบังคับให้เรียน ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน การใช้แรงจูงใจเข้าเสริมจึงเป็นเรื่องสำคัญมากเรื่องหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539)

โดยแรงจูงใจถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงซึ่งกระบวนการสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดย ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์และมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs)
2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Need of Love and Belonging)
4. ความต้องการการเห็นความสำคัญและยอมรับนับหน้าถือตา (Need of Esteem)
5. ความต้องการในการรู้ถึงความรู้และความสามารถที่แท้จริงของตนเอง (Need of Self-Actualization)

และหลังจากที่ได้ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้เรียนแล้ว ครูจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนโดยมีวิธีสำคัญดังต่อไปนี้

1. จัดบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาให้มีความสนุกในการเรียน
2. จัดบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้เหมือนกัน
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
4. การใช้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ
5. การสร้างบทเรียนที่มีความท้าทายให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปในลักษณะการแข่งขัน
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหมายต่อผู้เรียน
8. การให้ผลย้อนกลับและการยกย่องในความสำเร็จของผู้เรียน
9. การจัดกิจกรรมพิเศษส่งท้าย
10. หลีกเลี่ยงการเน้นแรงจูงใจที่มากเกินไป

11. หลีกเลียงมิให้นักเรียนมีความผิดหวังในการเรียน

ซึ่งในการเรียนวิชาพลศึกษานั้นผู้เรียนทุกคนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้เท่าๆ กัน ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนมากหรือน้อยขึ้นกับวิธีการและกิจกรรมที่ผู้สอนได้จัดให้โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีทางพลศึกษาร่วมกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการสร้างแรงจูงใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

1.4 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526) ได้ให้คำจำกัดความว่า การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อจะทราบว่าผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นได้ผลสมความมุ่งหมายเพียงไร

ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดผลการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะวัดด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ทางด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ทางด้านความสามารถทางกลไกทั่วไป (General Motor Ability)
3. ทักษะทางด้านกีฬา (Sport Skill)
4. ทางด้านความรู้ (Knowledge)
5. ทางด้านทัศนคติ (Attitude)
6. ทางด้านสุขปฏิบัติ (Hygienic)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวถึง วิธีการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา ดังนี้

1. วิธีการวัดด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญ ๆ นั้นมีอยู่หลายด้าน และแบบหรือวิธีการวัดแต่ละปัจจัยก็อาจมีหลายแบบหรือหลายวิธีด้วยกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

1). สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการที่จะเคลื่อนไหวเพื่อประกอบกิจการงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลายาวนานได้ ผลงานมากแต่เหนื่อยน้อย และในขณะเดียวกันก็มีกำลังสำรองเหลือไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เพื่อนันทนาการของตนเองได้ สามารถแบ่งองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย ได้ดังนี้

1.1 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) คือ ความสามารถของ กล้ามเนื้อหรือกลุ่มกล้ามเนื้อในการที่จะหดตัวทำงานในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งได้สูงที่สุด เช่น การยกน้ำหนัก การดันพื้น การดึงข้อ เป็นต้น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นและ สำคัญต่อร่างกาย วิธีการวัด ได้แก่ 1) การดึงข้อ 2) การลุกนั่ง 3) การแบกคู่ 4) การบีบไดนาโมมิเตอร์ 5) การดึงไดนาโมมิเตอร์ด้วยท่าเข่างอ 6) การดึงไดนาโมมิเตอร์ทำยืนหลังงอ เป็นต้น

1.2 พลังของกล้ามเนื้อ (Muscular Power) คือ ความสามารถของกล้ามเนื้อในการหดตัวเพื่อติดตัวอย่างเร็วและแรงในจังหวะเดียว ให้ได้ผลงานมากที่สุด เช่น การยืนอยู่กับที่กระโดดไกล การทุ่มน้ำหนัก เป็นต้น การวัดพลังด้วยการหดตัวเพื่อการติดตัวอย่างเร็วและแรงของกล้ามเนื้อ อาจวัดพลังของกล้ามเนื้อด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ 1) การยืนอยู่กับที่กระโดดไกล 2) การกระโดดแตะฝาผนัง เป็นต้น

1.3 ความทนทานของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) คือ ความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่มของกล้ามเนื้อในการทำงานซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งติดต่อกันได้เป็นระยะเวลา ยาวนาน เช่น การดึงข้อซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งติดต่อกัน การทำลุก-นั่งซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งติดต่อกัน อาจวัดความทนทานของกล้ามเนื้อด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ 1) การทำลุก-นั่ง (Sit-Ups) 2) การดึงข้อ (Pull-Ups) ฯลฯ

1.4 ความคล่องแคล่วว่องไว (Agility) ความคล่องตัว คือ ความสามารถของร่างกายในการเปลี่ยนตำแหน่งหรือเปลี่ยนทิศทางต่าง ๆ ของร่างกาย หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายด้วยความเร็ว เช่น การนั่งลง สลับกับการยืนขึ้น การวิ่งเก็บของ เป็นต้น อาจวัดความคล่องแคล่วว่องไวด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ 1) การนั่งสลับกับการยืน (Squat Thrust) 2) การวิ่งเก็บของ (Shuttle Run) ฯลฯ

1.5 ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ (Cardio Respiratory Endurance) คือ ความสามารถในการทำงานประสานกันของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจในการนำอาหารและออกซิเจนไปหล่อเลี้ยงกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย และพร้อม ๆ กันนั้นก็ สามารถนำคาร์บอนไดออกไซด์และของเสียออกจากร่างกายได้สัดส่วนกับการทำงานของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดีทำให้ร่างกายสามารถทำงานได้มากแต่เหนื่อยน้อย การวัดความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจสามารถทำได้โดย 1) การวิ่ง และเดิน ระยะทาง 600 เมตร 2) การก้าวเท้าบนม้านั่งแบบฮาเวิร์ด (Harvard Step Test)

1.6 ความเร็ว (Speed) คือ ความสามารถในการหดของกล้ามเนื้อเพื่อทำงานซ้ำ ๆ กันได้เป็นจำนวนหลาย ๆ ครั้งภายในระยะเวลาที่จำกัดหรือความสามารถในการทำงานได้มากที่สุดภายในระยะเวลาที่สั้นที่สุดสามารถวัดความเร็วได้โดยการวิ่งระยะทาง 50 เมตร เป็นต้น

1.7 ความอ่อนตัว (Flexibility) คือ ความสามารถของข้อต่อหนึ่งข้อต่อใด หรือหลายๆข้อต่อของร่างกายที่สามารถเหยียดตัวทำงานได้มากที่สุดโดยไม่มีอาการเจ็บปวด เช่น ความสามารถที่จะเหยียดตัว เหยียดแขน หรือเหยียดขาได้ เป็นต้น สามารถวัดความอ่อนตัวได้โดยการนั่งโน้มตัวและยื่นแขนแตะปลายเท้า (Sit and Reach Test) และการแอ่นหลัง (Trunk Extension) เป็นต้น

1.8 การทรงตัว (Balance) คือความสามารถในการรักษาตำแหน่งของร่างกายให้อยู่ในดุลของแรงโน้มถ่วงของโลก ทั้งในขณะที่เคลื่อนที่ในการปฏิบัติกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ หรือขณะอยู่กับที่ เช่น การยืนอยู่กับที่ด้วยเท้าเดียวขณะแขนสองข้างเท้าเอว การยืนด้วยศีรษะ การยืนด้วยสองมือ

การก้าวเท้าเดินไปข้างหน้าด้วยการให้ปลายเท้าต่อกัน เป็นต้น สามารถวัดได้โดยการยืนขาเดียว (Stork Stand Test) การยืนบนท่อนไม้โดยวางเท้าตามยาวของไม้ (Bass Length wise Stick Test) การยืนบนท่อนไม้วางเท้าตามขวาง (Bass Crossed Wise Stick Test) การทรงตัวขณะเคลื่อนที่แบบ จอห์นสัน สันและแบส (Johnson Modification of The Bass Test of Dynamic Balance) และเดินบนไม้ทรงตัว (Balance Beam Walk Test)

2. วิธีการวัดด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะกีฬา

การวัดทักษะต่าง ๆ ทุกประเภท คือ ทั้งทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น และ ทักษะในการเล่นกีฬาต่าง ๆ นั้น ถ้าจะให้ได้ผลถูกต้องอย่างแท้จริงตามที่ต้องการแล้วจะต้องเป็นการวัดด้วยการให้นักเรียนได้แสดงออกทางทักษะหรือความสามารถของทักษะที่ต้องการวัดนั้นให้ปรากฏออกมา แล้วก็ทำการวัดทักษะหรือความสามารถของทักษะที่แสดงออกมานั้น ว่ามีมากน้อยแค่ไหน การแสดงออกนี้อาจจะเป็นการแสดงออกรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม การวัดทักษะ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การวัดทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น

ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1 ทักษะการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ เป็นการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในขณะที่ร่างกายอยู่กับที่ (Basic Skills in Non-locomotive Movement) เช่น การงอแขน การงอขา การเหวี่ยงแขน การเหวี่ยงขา การก้มหน้า การเงยหน้า การบิดลำตัว โดยในขณะที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเหล่านี้ ร่างกายจะไม่ขยับหรือเคลื่อนที่จากที่เดิม

2.1.2 ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นแบบเคลื่อนที่ที่ร่างกายเคลื่อนที่ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง (Basic Skills in Locomotive Movement) เช่น การเดิน การวิ่งการกระโดดด้วยเท้าเดียวหรือสองเท้า การเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การเคลื่อนที่นี้อาจจะเป็นการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าไปข้างหลัง เคลื่อนที่ไปเป็นเส้นตรง เป็นเส้นโค้ง หรือเป็นวงกลมไปรอบ ๆ หรือจะเป็นการเคลื่อนที่คนเดียว เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้

2.1.3 ทักษะการเคลื่อนที่เบื้องต้นแบบที่มีการใช้อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว (Basic Skills in Manipulative Movement) เช่น การขว้างลูกบอล การปาลูกบอล การเตะ ลูกบอล การส่งลูกบอล การรับลูกบอล การกระโดดเชือก การไต่เชือก

2.2 การวัดทักษะกีฬา

ตามความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรวิชาพลศึกษานั้น เป็น การสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อให้นักเรียนได้เล่นกีฬาเป็น และสามารถนำกิจกรรมกีฬานี้ไปใช้เล่นและออกกำลังกายต่อไปในเวลาว่างได้ตามอัธยาศัยของตนเอง การวัดทักษะกีฬาของนักเรียนจึงเป็นการวัดเพื่อประเมินดูว่านักเรียนมีทักษะกีฬาที่สอนไปเพียงพอที่จะนำไปใช้ในเวลาที่ว่างได้ต่อไปหรือไม่ ตัวอย่างการวัดทักษะกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น

2.2.1 กีฬาบาสเกตบอล ทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก ทักษะการส่งลูก บอลกระทบฝ่าผั่ง ทักษะการเลี้ยงลูก ทักษะการยิงประตู

2.2.2 กีฬาฟุตบอล ทักษะการเตะลูกบอลกระทบฝ่าผั่ง วิธีวัดแบบมิทเชลล์

2.2.3 กีฬาวอลเลย์บอล แบบการวัดของแบรดี การวัดลูกเสิร์ฟในกีฬาวอลเลย์บอลแบบบรูมบาซ

2.2.4 กีฬาซอฟท์บอล ชุดการวัดซอฟท์บอลแบบซิก ทักษะการตีลูกซอฟท์บอล ทักษะการวิ่งระหว่างเบส ทักษะการขว้างลูกซอฟท์บอลไกล

2.2.5 กีฬาแบดมินตัน ทักษะการเสิร์ฟลูกนั้น ทักษะการเสิร์ฟลูกยาว

2.2.6 กีฬาเทนนิส ทักษะการตีลูกกระทบผนังของฮิววิตต์ไดเออร์ การวัดแบบฮิววิตต์

3 วิธีการวัดด้านความรู้และความเข้าใจทางพลศึกษา

พฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจทางพลศึกษาของนักเรียนนั้นก็เช่นเดียวกับพฤติกรรมทางพลศึกษาด้านอื่น ๆ คือ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาจริง ๆ ด้วยตนเอง การอ่าน การเขียน หรือการศึกษา ค้นคว้าอาจเป็นส่วนประกอบในการที่จะช่วยให้พฤติกรรมด้านนี้กว้างขวางยิ่งขึ้น คือ เมื่อนักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว จะทำให้นักเรียนได้รู้และได้เข้าใจในหลักการ เหตุผล และวิธีการของการเล่นกีฬาที่ง่าย ๆ ที่จำเป็นและสำคัญ รู้และเข้าใจวิธีการเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัยทั้งสำหรับตนเองและเพื่อนที่ร่วมเล่นกีฬาด้วยกันที่ได้เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬานั้นจริงๆ ด้วยตนเอง แบบหรือวิธีที่นำมาใช้ในการวัดความรู้และความเข้าใจทางพลศึกษา นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 แบบหรือวิธีการวัดที่มีคำถามเป็นปรนัย เป็นวิธีการวัดที่มุ่งให้ ผู้ตอบได้ตอบจากความสามารถที่จดจำหรือระลึกได้ในข้อมูลหรือใจความที่มีความเกี่ยวข้องกัน ดังนั้นการใช้วิธีการวัดแบบนี้ ถ้าสร้างไม่ดีอาจจะเป็นการวัดเฉพาะความจำเพียงอย่างเดียวมากกว่า จะเป็นการวัดกระบวนการคิดวิเคราะห์ หรือการประยุกต์ควบคู่กันไปด้วย

1) คำถามแบบถูก-ผิด แบบหรือวิธีวัดชนิดนี้เป็นการสร้างประโยคที่มีข้อความถูกหรือผิดขึ้นมา แล้วให้ผู้ตอบตอบว่าประโยคนั้นตรงตามข้อเท็จจริงที่เรียนมาหรือไม่ ถ้าถูกต้องตามข้อเท็จจริงก็ตอบว่าถูก ถ้าไม่ถูกต้องก็ตอบว่าผิด

ข้อดี

(1) สามารถสร้างได้ครอบคลุมเนื้อหาของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนได้ หลากหลายอย่างและกว้างขวางและเวลาที่ใช้ในการตอบก็น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับแบบหรือวิธีอื่น ๆ

(2) การให้คะแนนสามารถทำได้ง่าย รวดเร็วมีความเป็นปรนัย และมีความเชื่อถือได้สูง

(3) ใช้เวลาน้อยและมีความง่ายในการสร้างมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดแบบอื่น

ข้อด้อย

(1) เนื่องจากความเป็นไปได้ของคำตอบสำหรับแบบวัดชนิดนี้มีเพียง 2 ทางเท่านั้น คือ ถูกและผิด ดังนั้นถ้าผู้ตอบไม่แน่ใจในคำตอบ โอกาสที่ผู้ตอบจะเดาก็มีมาก และใน ขณะเดียวกัน โอกาสที่ผู้ตอบจะเดาถูกก็มีถึงร้อยละ 50

(2) เนื่องจากคำถามแบบนี้ผู้ตอบมีโอกาสจะเดาถูก ถึงร้อยละ 50 ดังนั้น ความเชื่อถือได้ของคำถามแบบนี้ จึงมีความเชื่อถือได้น้อยกว่าแบบอื่น ๆ

(3) คำตอบที่ถูกต้องมักจะขึ้นอยู่กับคำเพียงคำเดียว

2) คำถามแบบเติมคำในช่องว่างและแบบให้ตอบสั้น ๆ คำถามแบบเติมคำในช่องว่างและแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นคำถามที่ต้องการวัดความสามารถในการจำข้อมูลที่เป็นจริง ความเข้าใจในหลักการและความสามารถที่จะบอกความหมายของความคิดรวบยอดต่าง ๆ ได้ ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างคำถามทั้งสองแบบนี้ จึงอยู่ที่ความยาวและรูปแบบของคำถามที่นักเรียน จะต้องตอบมากกว่าแบบวัดอย่างอื่น คือ ในคำถามแบบให้เติมคำในช่องว่าง เป็นคำถามที่เว้นคำบาง คำหรืออาจจะหลาย ๆ คำไว้และนักเรียนก็จะต้องเติมคำที่เว้นไว้นั้นให้สมบูรณ์ ส่วนคำถามแบบให้ตอบสั้น ๆ นั้น นักเรียนจะต้องตอบคำถามนั้นเป็นคำ วลี หรือเป็นประโยค

ข้อดี

(1) เป็นคำถามที่ช่วยให้มีการลดโอกาสของการเดาได้มาก เพราะนักเรียน จะต้องมีความจำและความเข้าใจในคำตอบนั้นได้อย่างถูกต้องก่อนที่จะสามารถตอบได้

(2) ช่วยให้สามารถวัดความสามารถในการที่ระลึกและทบทวนความรู้ในสิ่งที่เคยได้เรียนมาก่อนแล้วได้มากกว่าเป็นการวัดความจำเช่นในคำถามแบบทดสอบปรนัยชนิดอื่น

(3) เป็นคำถามที่ใช้ได้ดี เมื่อการเรียนนั้นเป็นการเรียนที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจในลำดับขั้นตอนในสิ่งที่เรียนนั้น

(4) เป็นคำถามที่มีความง่ายในการสร้างขึ้น

(5) คำถามแบบนี้มีประโยชน์ในเนื้อหาที่จำได้เป็นบางอย่าง เช่น หลักการ และลำดับขั้นตอนในการปฐมพยาบาล เป็นต้น

ข้อด้อย

(1) เป็นคำถามที่ต้องใช้เวลาในการตรวจที่ยาวนานกว่าแบบปรนัยอย่างอื่น

(2) เป็นคำถามที่ทำให้มีการเรียนด้วยการท่องจำมากกว่า

3) คำถามแบบจับคู่คำถามแบบจับคู่ คือคำถามที่มีการวางข้อความไว้เป็นสองแนวทั้ง แนวทั้งด้านซ้ายมือจะเป็นคำหรือข้อความที่เป็นตัวตั้งของปัญหาเรียงกันอยู่เพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนคิดหาตัวเลือก ส่วนแนวทั้งด้านขวามือนั้นเป็นตัวเลือก หน้าที่ที่นักเรียนจะต้องหาตัวเลือก คำใดคำหนึ่งในแนวทั้งด้านขวามือเป็นตัวเลือกที่มีความหมายตรงกันหรือเกี่ยวข้องกับคำหรือข้อความที่อยู่ในแนวทั้งทางด้านซ้าย

ข้อดี

- (1) มีความง่ายในการสร้างและการตรวจให้คะแนน
- (2) เป็นคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนได้นำความรู้มาผสมผสานกันในการหาความเกี่ยวข้องในระหว่างกันและกัน ก่อนที่จะได้คำตอบ
- (3) เป็นคำถามที่ทำให้นักเรียนสามารถใช้ตัวเลือกได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ โอกาสของการเดาคำตอบจะมีน้อย

ข้อด้อย

- (1) นักเรียนจะต้องใช้เวลาในการตอบมาก
- (2) เป็นแบบที่สามารถวัดได้เฉพาะความสามารถในการให้ข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริง
- (3) เป็นคำถามที่จำกัดอยู่แต่ในความสามารถที่จะหาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมากกว่า
- (4) คำถามแบบมีตัวเลือก คำถามแบบมีตัวเลือกเป็นคำถามที่มีคำถามหรือประโยคที่อาจจะสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ก็ได้ และมีตัวเลือก 4-5 ตัวเลือก ตัวเลือกหนึ่งตัวเลือกใน 4-5 ตัวนี้จะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง ส่วนตัวเลือกที่เหลือจะเป็นตัวลวง คำถามแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับคำถามแบบจับคู่

ข้อดี

- (1) เนื่องจากนักเรียนสามารถตอบคำถามแบบนี้ได้ด้วยความรวดเร็ว ดังนั้นครูจึงสามารถสร้างคำถามได้หลายข้อ ทำให้สามารถครอบคลุมเนื้อหาได้มาก
- (2) สามารถตรวจและให้คะแนนได้รวดเร็ว
- (3) สามารถวัดความรู้ทุก ๆ ระดับตามที่บลูม (Bloom) จำแนกไว้
- (4) โอกาสที่นักเรียนจะเดาถูก มีน้อยกว่าคำถามแบบลูก-ผิด และโอกาสนี้ จะลดน้อยลงตามลำดับตามการเพิ่มจำนวนตัวเลือก
- (5) สามารถนำกระดาษคำตอบมาตรฐานมาใช้ในการตรวจให้คะแนนได้

ข้อด้อย

- (1) สามารถสร้างเป็นคำถามได้น้อยกว่าแบบลูก-ผิด
- (2) ต้องใช้เวลาในการสร้าง เพราะต้องใช้เวลาในการคิดหาตัวเลือกที่เป็น คำตอบที่ชัดเจน และตัวเลือกที่เป็นตัวลวงให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการในการคิดและวิเคราะห์ที่ได้เป็นอย่างดีก่อนที่จะตอบ
- (3) มีแนวโน้มให้นักเรียนทุจริตได้ง่าย
- (4) มีแนวโน้มที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเรียนแบบท่องจำแต่ในสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลมากกว่าความเข้าใจและการนำไปประยุกต์
- (5) การวัดแบบนี้ไม่สามารถที่จะแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจกว้างขวางในเนื้อหาที่เรียนมากน้อยเพียงใด

ประเภทที่ 2 แบบหรือวิธีการวัดที่คำถามให้เขียนเป็นเรียงความ หรือแบบอัตนัย เป็นการตั้งคำถามที่มีการกำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความตามหัวข้อหรือปัญหาหนึ่งขึ้นมา เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของตนเองทั้งในแง่ของความสามารถในการบ่งบอกการอธิบาย การตีความ การนำข้อมูลมาผสมผสานกันมีการจัดเรียงเรียงและสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำเสนอในรูปแบบการเขียนเป็นเรียงความ

ข้อดี

- (1) มีความง่ายและรวดเร็วในการสร้างคำถามแบบนี้
- (2) เป็นคำถามที่สามารถวัดทักษะและความสามารถในการคิด วิเคราะห์และ แก้ไขปัญหาของนักเรียนได้
- (3) สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ในวิธีการและกระบวนการในการคิดของนักเรียนได้
- (4) สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ในวิธีการและกระบวนการในการคิดการจัดลำดับและสามารถแสดงความคิดที่มีอยู่นั้นออกมาได้
- (5) เป็นการลดโอกาสของการคาดเดาให้เหลืออยู่น้อยมาก

ข้อด้อย

- (1) ต้องใช้เวลามากในการตรวจให้คะแนน
- (2) การตรวจและให้คะแนนขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของครู ทำให้ความเชื่อถือได้ของการวัดแบบนี้ลดต่ำลงด้วย
- (3) เนื่องจากคำถามที่ต้องการคำตอบที่ยาว ดังนั้นจึงต้องใช้เวลาทำ ทำให้ไม่สามารถที่จะวัดในหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันได้

4. วิธีวัดด้านคุณธรรมและจริยธรรมทางพลศึกษา

พฤติกรรมด้านคุณธรรม เป็นพฤติกรรมที่วัดด้วยความรู้สึก ความสนใจ ค่านิยม และอารมณ์ของบุคคลด้วยกัน แต่ในทางพลศึกษาแล้วจะเห็นได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมของการแสดงออกในการมีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เกิดควบคู่กันไปในระหว่างการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและเล่นกีฬานั้น เป็นพฤติกรรมที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตจริง แต่เนื่องจากพฤติกรรมนั้นทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม นี้เป็นพฤติกรรมที่เป็นนามธรรมจึงทำให้มีความยากลำบากในการวัดเพื่อประเมินผลมากกว่าพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ดังนั้นครูพลศึกษาส่วนใหญ่แม้จะได้วางจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุพฤติกรรมด้านนี้ไว้แล้วก็ตาม แต่ก็มักไม่ค่อยได้ทำการวัดเพื่อประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้เท่าที่ควร (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) แบบหรือวิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่

4.1 แบบวัดพฤติกรรมในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา ซึ่งดัดแปลงจากแบบของลาเก้ (Modified Lakie Rating Scale)

4.2 แบบวัดดัชนีการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน ดัดแปลงจากแบบวัดดัชนี การปรับตัวทางสังคมของควเวลล์ (Modified Cowell Social Adjustment Index)

4.3 แบบสังเกตคุณลักษณะประจำตัวทางพลศึกษาซึ่งดัดแปลงจาก ของบลาร์น ชาร์ต (Modified Blamchard Rating Scale)

5. วิธีวัดด้านเจตคติ

พฤติกรรมด้านเจตคติ เป็นพฤติกรรมที่วัดด้วยความรู้สึก ความสนใจ ค่านิยม และอารมณ์ของบุคคลด้วยกัน แต่ในทางพลศึกษาจะให้เห็นว่า เจตคติของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เกิดควบคู่กันไปในระหว่างการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและการเล่นกีฬา นั้นเป็นพฤติกรรมที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตจริง โดยเฉพาะเจตคตินั้นเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนได้นำพฤติกรรมที่เรียนไปแล้วไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในโอกาสต่อไปอีก แต่เนื่องจากพฤติกรรมนั้นทางด้านเจตคตินี้เป็นพฤติกรรมที่เป็นนามธรรมจึงทำให้มีความยากลำบากในการวัดเพื่อประเมินผลมากกว่าพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ดังนั้นครูพลศึกษาส่วนใหญ่แม้จะได้วางจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุพฤติกรรมด้านนี้ไว้แล้วก็ตาม แต่ก็มักไม่ค่อยได้ทำการวัดเพื่อประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่วางไว้เท่าที่ควร (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) แบบหรือวิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ ได้แก่

1) แบบวัดเจตคติทางพลศึกษาของอดัมส์ (Modified Adams Attitude Scale)

2) แบบวัดเจตคติทางพลศึกษาซึ่งดัดแปลงจากแบบวัดเจตคติของเวียร์ (Modified Wear Attitude Scale)

2. เจตคติ

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หรือ ทศนคติ ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Attitude ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักวิชาการการศึกษาได้ให้ความหมายดังนี้

Good (1959; อ้างถึงใน พิสนธิ์ ศรีตรงฤทธิ์, 2557) ให้ความหมายว่า การจงใจหรือการโน้มเอียงของบุคคลที่จะตอบสนองต่อวัตถุหรือสถานการณ์ โดยมากจะมีความรู้สึกและอารมณ์ประกอบด้วย

Anastasi (1990) ให้ความหมายว่า แนวโน้มในการแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่สามารถสรุปจากพฤติกรรมที่แสดงออกมา

Lefton (1997) ให้ความหมายว่า ความรู้สึก ความเชื่อ และพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นต่อบุคคลหรือสิ่งอื่น

ซัตติยา กรรณสูตร (2516) ให้ความหมายว่า ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้น หรือการแสดงออกที่เรียกว่าพฤติกรรม

สุชา จันท์ธอม และ สุรางค์ จันท์ธอม (2520) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงวนศรี วิรัชชัย (2527) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

จึงพอสรุปความหมายของเจตคติได้ว่า ความรู้สึกทางด้านทิศทางบวก หรือทิศทางลบต่อสิ่งเร้าที่ และจะส่งผลออกมาในรูปแบบการปฏิบัติในลักษณะ ชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

2.2 ลักษณะที่สำคัญของเจตคติ

นักทฤษฎีทางทัศนคติจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นพ้องต้องกันถึงลักษณะของทัศนคติที่น่าสนใจจะศึกษา เนื่องจากที่ส่วนเกี่ยวพันกับพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล และได้ให้ลักษณะสำคัญของเจตคติ ดังนี้ (จิรวัดน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์, 2538)

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และประสบการณ์นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ การสะสมประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยผ่านกระบวนการปะทะสังสรรค์กับสิ่งต่างๆ ในสังคมมีผลโดยตรงต่อทัศนคติ

2. ทัศนคติมีคุณลักษณะของการประเมิน (Evaluative Nature) ทัศนคติมีธรรมชาติของการประเมินเป็นความคิดหรือความเชื่อที่มีความรู้สึกแอบแฝงอยู่ด้วย การที่บุคคลหนึ่งจะมีทัศนคติอย่างไรต่อสิ่งใดขึ้นอยู่กับผลการประเมินความรู้ ความคิดหรือความเชื่อที่มีเกี่ยวกับสิ่งนั้นซึ่งจะทำให้ผู้ประเมินเกิดความรู้สึกทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งดังกล่าว โดยผลการประเมินนั้นอาจมีความแตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. ทัศนคติมีคุณภาพและความเข้ม (Quality And Intensity) คุณภาพของทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้จากการประเมิน เมื่อบุคคลประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจมีทัศนคติทางบวก (ความรู้สึกชอบ) หรือทัศนคติทางลบ (ความรู้สึกไม่ชอบ) ต่อสิ่งนั้น นั่นก็คือก่อให้เกิดสภาวะความพร้อมที่จะเข้าหาหรือหลีกเลี่ยงสิ่งดังกล่าว ส่วนความเข้มจะบ่งถึงความมากน้อยของทัศนคติทางบวกหรือลบ หรือบ่งชี้ระดับการประเมินเช่น ชอบมาก ชอบน้อย เป็นต้น

4. ทักษะมีความคงทนไม่เปลี่ยนง่าย (Stable And Enduring) เนื่องจากสิ่งที่ประเมินมีความชัดเจนถูกต้องแน่นอนหรือในกรณีที่มีการสะสมประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้มานานพอในกรณีเช่นนี้การเพิ่มความรู้ใหม่ ประสบการณ์ใหม่หรือการบังคับให้แสดงพฤติกรรมนั้นๆ อยู่เสมอก็อาจจะไม่มีผลทำให้ทัศนคติเปลี่ยนแปลง ทักษะที่ทำงานนี้จะสามารถทำนายหรืออธิบายพฤติกรรมในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันในเวลาต่อมาได้อย่างถูกต้อง

5. ทักษะต้องมีสิ่งที่มีหมาย (Attitude Object) ทักษะจะต้องมีสิ่งที่มีหมายถึงที่แน่นอน นั่นคือ ทักษะดีต่ออะไร ต่อบุคคล ต่อสิ่งของหรือต่อสถานการณ์จะไม่มีที่ทัศนคติลอยๆ ที่ไม่หมายถึงสิ่งใดและบุคคลจะต้องมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น การที่ทัศนคติที่มีที่หมายถึงที่แน่นอนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทัศนคติมีความแตกต่างจากแรงผลักดันภายในบุคคลชนิดอื่นๆ เป็นต้นว่า นิสัย แรงขับและแรงจูงใจ

6. ทักษะมีลักษณะความสัมพันธ์ ทักษะดีแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งของบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่น และความสัมพันธ์นี้เป็นความรู้สึกจูงใจ (Motivation Affect) ซึ่งเกิดจากคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันของส่วนต่างๆ ของสิ่งที่กล่าวถึงความสัมพันธ์นี้ยิ่งสูงมากเท่าใดการรวมตัวของแต่ละทัศนคติก็ยิ่งจะแน่นแฟ้น อันจะเป็นตัวบ่งชี้ความคงทนไม่เปลี่ยนง่ายของทัศนคติและความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรม

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 ด้าน ดังนี้ (Triandis, 1971; Morris, 1990 และ สุนทร โคมิน, 2542 อ้างถึงใน จันทรทรวงกลด คชเสนีย์, 2552)

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง ความคิดและความคิดเห็น
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมหรือแนวโน้มของการกระทำ ซึ่งยังไม่แสดงออกจริง

Benjamin Bloom และ Krathwohl , Bloom, & Masia (1964, อ้างถึงใน Brown, 2001) แบ่งพฤติกรรมด้านความรู้สึกเป็น 5 ส่วน คือ

1. การรับรู้ (Receiving or Attending) คือ การใส่ใจสิ่งแวดล้อมที่มากระตุ้นด้วยความอดทนไม่ผลัดไสและพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น
2. การตอบสนอง (Responding) คือ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ใส่ใจด้วยความเต็มใจ
3. การสร้างคุณค่า (Valuing) คือ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าเนื่องจากเห็นคุณค่าและตอบสนองเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ

4. การรวบรวมค่านิยม (Organization) คือ การบูรณาการคุณค่าที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับคุณค่าเดิมที่ยึดถือ

5. การยอมรับค่านิยม (Value System) คือ การปฏิบัติตามคุณค่าใหม่อย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ

เครื่อท และคณะ สนับสนุนการแบ่งทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ ความคิดที่มีต่อที่หมายของทัศนคติและจะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วย ทางประโยชน์ หรือโทษ ดีหรือเลว ไม่ใช่ข้อเท็จจริงตามปกติ (Kretch, Crutchfield, & Ballachey, 1962; Rosenberg & Hovland, 1960)

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้ (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติและความรู้สึกของบุคคลย่อมคล้อยตามองค์ประกอบแรก กล่าวคือ ถ้าเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์ก็จะชอบและพอใจในสิ่งนั้นถ้าเชื่อว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ก็จะชอบและพอใจในสิ่งนั้น ถ้าเชื่อว่าสิ่งนั้นมีโทษก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติที่จะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ

2.4 การเกิดเจตคติ

การเกิดทัศนคติโดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันว่าเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนรู้เมื่อเกิดทัศนคติ มีความแตกต่างกันแล้วแต่ลักษณะของทัศนคติของแต่ละบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปในการศึกษาทัศนคติจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงส่วนประกอบต่างๆ ของทัศนคติว่าสามารถเกิดขึ้นอย่างไรดังนี้ ลัดดา กิติวิภาต (2532)

1. การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ ความคิด (The Formation of Cognitive Component) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนเรามีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เราต้องรับรู้มากมายสมองของคนเรานั้นไม่สามารถจะคิด จะทำ จะจดจำ จะตอบโต้กับข้อมูลทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาได้ เราจึงต้องจัดประเภทหรือจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้รับรวมทั้งการเลือกรับข้อมูลการตัดสินใจตัดสินภาพพจน์ตลอดจนให้ความสำคัญเฉพาะลักษณะเด่นบางอย่างของสิ่งเร้าด้วย

2. การเกิดทัศนคติทางด้านอารมณ์ (The Formation of the Affective Component) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกได้แก่ ความรู้สึกทางบวก กับความรู้สึกทางลบ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านความรู้ ความคิด คือเมื่อสิ่งเร้าได้รับการตีความว่าอย่างไร บุคคลก็จะมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่สอดคล้องกับการตีความนั้น เช่น ถ้าเรารับรู้ว่าสุขภาพเราแข็งแรงเราก็เกิดความรู้สึกปลอดภัยมีความสุขที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าเรารับรู้ว่าสุขภาพเราอ่อนแอ

3. การเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรม (The Formation of The Behavioral Component) บรรทัดฐานของสังคม (Social Norm) เป็นตัวกำหนดทัศนคติด้านพฤติกรรมเนื่องจากบรรทัดฐานของสังคมควบคุมพฤติกรรมของคนให้ทำในสิ่งที่สังคมเห็นว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ทัศนคติในด้านพฤติกรรมนี้มักจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มเนื่องจากวัฒนธรรมต่างกัน บรรทัดฐานของกลุ่มก็แตกต่างกันไปด้วย

อัลพอร์ต (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2545) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน
4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549) ให้ความสำคัญ ของเจตคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
  - 1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบและสนับสนุน
  - 1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบและไม่สนับสนุน
  - 1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ
2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึง สนับสนุน ท่าทาง หน้าตาบ่งบอก ความพึงพอใจ
  - 2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก เจตคติแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่
    1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนาเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติเพื่อสนอง ความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อให้อื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้

5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม (2520) กล่าวว่า เจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจาก

1) การชักชวน (Persuasion) ทศนคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจากที่ได้รับคำแนะนำ บอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group change) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้

3) การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือรับรู้โดยการสร้างสิ่งแปลกๆใหม่ๆขึ้นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ คือ

1. บิดา มารดา ของเด็ก
2. ระเบียบแบบแผน วัฒนธรรมของสังคม
3. การศึกษาเล่าเรียน
4. สิ่งแวดล้อมในสังคม
5. การพักผ่อนหย่อนใจที่แต่ละคนใช้ประจำตัว

การแก้ไขเจตคติหรือวิธีสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากถ้าจำเป็นจะต้องช่วยแก้ไขเปลี่ยนเจตคติของคนอาจใช้วิธีเหล่านั้น คือ

1. การค่อย ๆ ซึ้นลงให้เข้าใจ
2. หาสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจอย่างเข้มข้นมาช่วย
3. คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดี

4.ให้อ่านหนังสือตีพิมพ์ประโยชน์

5.ให้ลองทำงานเห็นชอบแล้วกลับตัวตัวเอง

ศักดิ์ สุวรรณเสนี, 2528 อ้างถึงใน อารมย์ นาวากาญจน์ (2546) เจตคติของบุคคลมีต่อสิ่งใด
สิ่งหนึ่งเกิดได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. จากกระบวนการการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวคิด
ต่าง ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคลที่แตกต่างกัน เจตคติบางอย่างเป็นการเกิดเฉพาะตัว ของ
แต่ละบุคคล

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติของคนบางคนที่ได้จากการเลียนแบบเจตคติของคน
ที่ตนพอใจ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม บุคคลย่อมมีเจตคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตาม
สภาพแวดล้อม

นพมาศ ชีระเวคิน (2542) ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. สร้างเจตคติใหม่ เช่น ต้องการความงามทางร่างกาย ต้องไม่เว้นการออกกำลังกาย

2. ในกรณีที่มีเจตคติเดิม ๆ ก็ลบล้างเจตคติเดิม

3. สร้างเสริมความเชื่อเดิมให้เข้มแข็ง

4. ปรับเปลี่ยนตัวแปรต่าง ๆ

5. เปลี่ยนเจตคติโดยใช้สื่อมวลชนและการโฆษณา ชักจูงใจ รวมทั้งการใช้บุคคลที่น่าเชื่อถือ
เป็นตัวแบบที่ดี

6. การใช้กลุ่มในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เช่น ค่านิยม เป็นต้น เนื่องจากกลุ่มอิทธิพล ต่อ
บุคคลโดยเฉพาะวัยรุ่น นอกจากนั้นกลุ่มอาจช่วยในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและค่านิยมได้ดี

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของการเกิดเจตคติ

องค์ประกอบของการเกิดเจตคติ	การเรียนรู้ต่อสิ่งเร้า	ประสบการณ์ส่วนตัว	การได้ลงมือปฏิบัติ	เกิดจากสังคม/วัฒนธรรม	การเลียนแบบ
อัลพอร์ต (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2545)	✓	✓	✓		✓
Belkin & Skydell (อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549)	✓	✓	✓		✓
ศักดิ์ สุวรรณเสนี, 2528 (อ้างถึงใน อารมณีนาวากาญจน์, 2546)		✓	✓	✓	✓
(นพมาศ ธีรเวคิน, 2542)	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 1 จึงสามารถสรุป เป็นความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ ได้ดังต่อไปนี้ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ ลำดับ 1) เกิดจากการรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่เข้ามา ส่งผลให้เกิดความคิดหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าว่าเกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือไม่ 2) เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว 3) การได้ลงมือปฏิบัติจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ ไปในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบ 4) เกิดจากสังคม วัฒนธรรม รอบๆตัว ซึ่งปัจจัยนี้เป็นอิทธิพลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติได้เหมือนกัน 5) เกิดจากการเลียนแบบบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ

2.5 การวัดและประเมินเจตคติ

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2551) กล่าวว่า สาขาจิตวิทยาเป็นสาขาทางพฤติกรรมศาสตร์ที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการวัด และวิจัยทางจิตใจหรือพฤติกรรมของบุคคล ได้พัฒนาวิธีการวัด และการวิจัยต่าง ๆ มาเกือบร้อยปีแล้ว โดยเริ่มจาก ฮัลล์ (Hall) ได้เริ่มทำวารสารจิตวิทยา ศาสนาขึ้น ในปี ค.ศ. 1891 เนื่องจากการศึกษาทางศาสนากับการศึกษาทางปรัชญา มีความใกล้เคียงกันมาก การศึกษา ทางด้านศาสนาซึ่งเริ่มในภายหลัง จึงต้องหยุดชะงักลงในปี ค.ศ. 1915 จนกระทั่งมีผู้กลับมาสนใจศึกษาอีก ครั้งในปีค.ศ. 1960 และเจริญมากขึ้นเป็นลำดับมาจนถึงปัจจุบันนอกจากนี้ สาขาลังคมวิทยามีความสนใจ ศึกษาศาสนาในเชิงของวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งมักไม่ค่อย เกี่ยวกับการยอมรับศาสนา หรือ อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล เมื่อมีการ นำอิทธิพลของศาสนา ชุมชน เข้า มาร่วมศึกษาเช่นนี้มักเป็นแนวทางการศึกษาในสายพฤติกรรม ศาสตร์ที่มีจิตวิทยาเป็นแกนหลัก

Gorsuch (1988. อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2551) ได้กล่าวถึงการความ เป็นมาของวัดลักษณะทางศาสนาไว้ ดังนี้ การวัดลักษณะทางศาสนาใน อดีตเป็นการวัดการนับถือ ศาสนาแบบหยาบ ๆ โดยใช้คำถามเพียงข้อเดียว เช่น ถ้ามว่าท่านนับถือศาสนา หรือไม่ ท่านนับถือ ศาสนาอะไร เป็นต้น ทำให้ผู้ตอบแต่ละคนตีความคำว่า “ศาสนา” แตกต่างกัน จึงตอบในเชิงอัตวิสัย มาก จนทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

Pargament; et al. (1995. อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2551) ได้กล่าวถึง แนวทางในการวัดลักษณะทางศาสนาไว้ ดังนี้การวัดลักษณะทางศาสนาได้มีพัฒนาการขึ้นมา ตามลำดับ โดยมีแนวทางที่สำคัญในการศึกษา 2 แนวทาง ได้แก่ 1. การศึกษาลักษณะทางศาสนาของ บุคคลที่ เกี่ยวกับจิตใจในหลายด้านเช่นทัศนคติ ค่านิยม ความคิดเห็นเกี่ยวกับศาสนาซึ่งเป็นการศึกษา โดยทั่วไป และ 2. การศึกษาที่เฉพาะเจาะจงลงไปเกี่ยวกับความเชื่อ และการปฏิบัติของแต่ละศาสนา อย่างไรก็ตาม ลักษณะทางศาสนาส่วนใหญ่ มักเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว แต่ได้มีนักจิตวิทยา กลุ่ม หนึ่งที่ได้พยายาม แสวงหาแนวทางในการวัดลักษณะทางศาสนาให้มีความเป็นปรวิสัยมากขึ้น เนื่องจากการวัดเจตคติต่อการ เรียนในหลักสูตรธรรมศึกษา

ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวัดด้วยวิธีการใช้มาตรวัดเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงขอกกล่าวถึง รายละเอียดของการวัดเจตคติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วรรณดี แสงประทีปทอง (2544) กล่าวว่า การวัดเจตคติอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้ 6 วิธี ได้แก่ วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้มาตรวัด วิธีการวัดทางอ้อม วิธีการวัดร่องรอย และวิธีการ วัดทางสรีระ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) วิธีการสังเกต

การสังเกตเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่เก่าแก่ที่สุด การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน การวัดเจตคติโดยการสังเกตนี้ผู้ศึกษาจะต้องอนุมานเจตคติของบุคคลเป้าหมายจากพฤติกรรมที่เขาแสดงในการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลนี้ ผู้สังเกตจะต้องสังเกต พฤติกรรมตามธรรมชาติของบุคคล กล่าวคือ 1) ไม่ให้ผู้สังเกตรู้ว่ากำลังถูกสังเกต 2) ไม่ขอความร่วมมือจากผู้ถูกสังเกต และ 3) ไม่เปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์ที่ต้องการวัด

นอกจากการใช้บุคคลเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมแล้ว พฤติกรรมบางประเภทอาจใช้เครื่องมือบันทึกได้ เช่น การนับจำนวนคนที่เข้าไปใช้บริการห้องสมุดข้อดีของการสังเกต คือ ใช้ง่ายในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้สังเกตอาจสังเกตพฤติกรรมหลายอย่างไปพร้อม ๆ กันก็ได้ข้อจำกัดของการสังเกต คือ สามารถศึกษาได้เฉพาะพฤติกรรมปัจจุบันของบุคคล และการแสดงพฤติกรรมอาจทำด้วยเหตุผลหลายอย่าง และอาจถูกจำกัดด้วยสภาพแวดล้อม ฉะนั้นข้อมูลที่ได้จึงแคบและเฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจทำให้การอนุมานเจตคติจากพฤติกรรมที่สังเกตได้ขาดความเที่ยงตรงโดยทั่วไปในการวัดเจตคติไม่นิยมใช้การสังเกตพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว แต่จะใช้ควบคู่ไปกับวิธีการสัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่น ๆ

2) วิธีการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ เป็นการถามให้ตอบด้วยปากเปล่า ผู้สัมภาษณ์อาจจดบันทึกคำตอบหรืออัดเสียงคำตอบไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ในภายหลัง การสัมภาษณ์จะทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตข้อดีของการสัมภาษณ์ คือ การเก็บข้อมูลทำได้สะดวก และสามารถเก็บข้อมูลได้มาก เป็นที่แน่ชัดในระยะเวลาอันสั้น และอาจจะได้ข้อมูลบางอย่างที่เป็นประโยชน์แก่เรื่องที่ศึกษา ซึ่งข้อมูลเช่นนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นในการวัดด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น ผู้สัมภาษณ์ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่ไม่ชอบรับประทานผักว่า เมื่อบุคคลที่ถูกสัมภาษณ์เป็นเด็กเคยรับประทานผักแล้วเกิดป่วยหนัก เพราะผักที่รับประทานเข้าไปมีสารกำจัดศัตรูพืชผสมอยู่มาก ข้อจำกัดของการสัมภาษณ์ คือ การสัมภาษณ์อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบ ผู้ถูกสัมภาษณ์อาจรู้สึกว่าคุณไม่มีอิสระเสรีพอที่จะตอบอย่างเปิดเผย หรืออาจรู้สึกว่าคุณไม่คุ้นเคยกับผู้สัมภาษณ์เพียงพอที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตน ฉะนั้นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ อาจไม่ตรงกับความจริง แต่เป็นคำตอบที่ตอบตามความคาดหวังที่คิดว่าควรจะเป็น

3) วิธีการใช้มาตรวัด

มาตรวัดเจตคติ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยอาศัยระเบียบวิธีที่มีการศึกษาวิจัยกันมาแล้วมาตรวัดเจตคติที่นิยมใช้ในปัจจุบันได้แก่ มาตรอันตรายภาคเท่ากันของเทอร์สโตน มาตรวัดรวมของลิเคอร์ท มาตรวัดของกัตต์แมน และมาตรจำแนกความหมายของออสกูด

ข้อดีของการใช้มาตรวัด คือ สามารถใช้กับคนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณน้อยกว่าวิธีการอื่น ๆ และผู้ตอบสามารถตอบได้โดยอิสระ มาตรวัดที่ใช้จะมีความชัดเจน

ในเชิงทฤษฎีและสามารถนำคะแนนการวัดเจตคติที่ได้ไปเปรียบเทียบระหว่างบุคคลหรือเป็นกลุ่มได้
วิธีการนี้จึงเป็นที่นิยมมาก

ข้อจำกัดของการใช้มาตรวัด คือ การสร้างเครื่องมือต้องใช้เวลามากกว่าวิธีการอื่น และ ในหลายกรณีเครื่องมือที่สร้างขึ้นไม่สามารถนำไปใช้กับเรื่องอื่น ๆ ได้ เช่น มาตรวัดรวมของลิเคอร์ทที่สร้าง ขึ้นสำหรับวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็ไม่สามารถนำไปใช้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยได้ นอกจากนี้การใช้มาตรวัดจะใช้ได้เฉพาะผู้ที่อ่านออกเขียนได้ และกลุ่มเป้าหมายอาจไม่ยอมตอบ และไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น การวัดเจตคติสามารถวัดได้ 6 วิธี ได้แก่ วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้มาตรวัด วิธีการวัดทางอ้อม วิธีการวัดร่องรอย และวิธีการวัดทางสรีระ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกวิธีการใช้มาตรวัดเจตคติของลิเคอร์ทซึ่งเป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป และสามารถ วัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างได้ครอบคลุม สะดวก และรวดเร็ว

3. แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาด้านจิตพิสัย

แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย คือ แนวคิด การพัฒนาคุณลักษณะภายในของคนแล้วแสดงพฤติกรรม หรือ การกระทำออกมาตามอารมณ์ ความรู้สึก ไม่ว่าจะ เป็นจะเป็นด้านความสนใจความสนใจ เจตคติ ความชื่นชม ค่านิยม จนพัฒนาเป็น คุณลักษณะของตนเอง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (Joyce and Weil, M.1996; ทิศนา แคมมณี, 2546)

3.1 ขั้นตอนการพัฒนาด้านเจตคติ ได้แก่

3.1.1 การรับรู้ (Receiving)

เป็นขั้นแรกของการรับรู้คือการสัมผัสเบื้องต้นเพียงได้รู้ได้เห็น จะเรียกว่าเป็นขั้นการจดจำสิ่งที่ได้รับการสัมผัสจากประสาทสัมผัสของเราก็ได้ แบ่งได้เป็น 3 ขั้น คือ

- 1) การรู้จัก (Awareness)
- 2) ความเต็มใจในการรับ (Willingness to Receive)
- 3) ควบคุมหรือคัดเลือกความเอาใจใส่ (Controlled or Selected Attention)

3.1.2 การตอบสนอง (Responding) เมื่อเลือกพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเรียบร้อยแล้วก็จะถึง ความรู้สึกขั้นนี้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่มีจิตใจจดจ่อ นั่นคือการเกิดความรู้สึก ชื่นชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ความรู้สึกด้านนี้แบ่งได้ 3 ขั้น คือ

- 1) การยินยอมในการตอบสนอง (Acquiescence in Responding)
- 2) ความเต็มใจที่จะตอบสนอง (Willingness to Response)
- 3) ความพึงพอใจในการตอบสนอง (Satisfactions in Response)

3.1.3 การเห็นคุณค่า (Valuing)

ในขั้นนี้เป็นความรู้สึกเห็นคุณค่าของสิ่งของปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมซึ่งตนเองได้รับ และซึมซับมาตั้งแต่ต้น ความรู้สึกอันนี้อาจยอมรับหรือไม่ยอมรับคุณค่าก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ พิจารณาคุณค่าพฤติกรรมระดับนี้ค่อนข้างจะคงเส้นคงวาในการแสดงความรู้สึกและรับรู้คุณค่าสิ่งต่างๆ เจตคติเป็นความรู้สึกระดับนี้ ระดับนี้แบ่งความรู้สึกออกเป็น 3 ชั้น คือ

- 1) การรับรู้คุณค่า (Acceptance of Value)
- 2) การชื่นชอบคุณค่า (Preference for Value)
- 3) การยินยอมรับ (Commitment)

3.1.4 การจัดระบบคุณค่า (Organization) ขั้นความรู้สึกที่แล้วมามนุษย์ยอมเห็นคุณค่าหรือค่านิยมมากมายที่ผ่านเข้ามาใน ประสบการณ์ของชีวิต แต่ความรู้สึกของมนุษย์จะนิยมชมชอบเฉพาะกลุ่มค่านิยมใดค่านิยมหนึ่ง เท่านั้นการจัดระบบในระดับนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งอาจทำให้อยู่ในกลุ่มก้อนหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายๆกัน หรืออาจจัดตามความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรืออาจจัดเอาตัวที่เด่นมากหรือกระจายมากที่สุดก็ได้มา ตัวหนึ่งระบบดังกล่าวจะสร้างขึ้นจากค่านิยมส่วนย่อยๆ นำมาประสานสัมพันธ์กัน การเปลี่ยนแปลง ค่านิยมในระยะเป็นผู้ใหญ่จะยากกว่าในระยะเป็นเด็กเพราะความยึดติดสิ่งที่คิดว่าดีคงพิจารณา นานแล้วความรู้สึกระดับนี้แบ่งออกได้เป็น 2 อย่างคือ

- 1) การสร้างมโนภาพของคุณค่า (Conceptualization of a Value)
- 2) การจัดระบบคุณค่าของค่านิยม (Organization of a Value System)

3.1.5 การสร้างลักษณะนิสัยตามค่านิยม (Characterization) การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงามพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิด อุดมคติ ซึ่งจะ เป็นควมคุมทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ดีรู้ชั่วอย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้

เป็นขั้นสั่งสมความรู้สึกเป็นรูปเป็นแบบมาจนกระทั่งจึงถือเป็นลักษณะนิสัยเป็นแนวความเชื่อถือศรัทธา แนวปรัชญาชีวิต มีลักษณะส่วนตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของเขา คือ รู้ว่าเขาคือใคร มี อุดมคติ มีแนวลัทธิเป็นของตนเองความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกที่สั่งสมมาตั้งแต่ขั้นแรกจนเกิดการเลือกสรรยึดติดเป็นของตนเป็นวิถีดำเนินชีวิตเป็นเป้าหมายปลายทางชีวิต เรียกว่าเป็นความรู้สึกที่ตกตะกอนแล้ว กลายเป็นบุคลิกภาพก็ว่าได้ ระดับนี้แบ่งความรู้สึกออกเป็น 2 ชั้น

- 1) การสรุปโดยทั่วไปของคุณค่าหรือค่านิยม (Generalized Set)
- 2) การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization)

สรุปได้ว่า ระดับพฤติกรรมด้านจิตพิสัย มี 5 ระดับ โดยจะมีระดับต่ำสุด ไปจนถึงสูงสุด ระดับความเข้มข้นสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านจิตพิสัย ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของระดับจิตพิสัยของ

แต่ละบุคคล การตอบสนองของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันออกไป บางคนยินยอม เต็มใจ พอใจ ที่จะยอมรับต่อสิ่งเร้าที่เข้ามา เมื่อมีความเข้มข้นทางจิตพิสัยสูง หรือมีความรักในความชอบต่อสิ่งเร้า ก็จะนำสู่ขั้นสร้างลักษณะนิสัย สู่การเปลี่ยนแปลงด้านจิตพิสัยในระยะยาว

4. ศาสตร์พระราชาและหลักการทางงานของรัชกาลที่ 9

4.1 ความหมายของศาสตร์พระราชา

มีผู้ให้ความหมายของศาสตร์พระราชา ไว้ดังนี้

ศาสตร์พระราชาว่า ศาสตร์พระราชามีหมายถึง โครงการตามพระราชดำริต่างๆของรัชกาลที่ 9 ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานในหน้าที่ (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2559: ออนไลน์)

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ให้ความหมายของศาสตร์พระราชาว่า เป็นแนวทางเพื่อให้พสกนิกรชาวไทย นำไปเป็นแนวทางการพัฒนาตนเองและครอบครัว ให้มีภูมิคุ้มกันที่มั่นคง ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งล้วนมุ่งให้พสกนิกร ทุกหมู่เหล่า ดำรงตนเป็น “คนดี” ทั้งคิดดี พูดดี ทำดี ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม สุจริต มีวินัย และมีความสามัคคีปรองดองกัน เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง ให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นปึกแผ่นมั่นคง ตลอดไป (สยามรัฐ, 2560: ออนไลน์)

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ ได้กล่าวว่า ศาสตร์พระราชามีหมายถึง หลักการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ใช้นำทาง เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยามตามพระปฐมบรมราชโองการ พออยู่พอกิน และ รู้รักสามัคคี อันเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยวิธีการ คือ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา โดยเข้าใจกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา และสร้างปัญญาสังคม (เอ็มจีอาร์, 2560: ออนไลน์)

จึงพอสรุปได้ว่า ศาสตร์พระราชามีหมายถึง พระราชโครงการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ริเริ่มขึ้น เพื่อให้ความรู้ และแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่พสกนิกรชาวไทยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า เป็นบุคคลที่มีทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม มีความรัก ความสามัคคี เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศชาติไปในทิศทางที่ดีต่อไป

4.2 หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช 23 หลักการ

1) จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ คือ ทรงศึกษาข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นระบบจากข้อมูลเบื้องต้น ทั้งเอกสาร แผนที่ สอบถามจากเจ้าหน้าที่ นักวิชาการ และราษฎรในพื้นที่ให้

ได้รายละเอียดที่ถูกต้อง เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงตามเป้าหมาย

2) ระเบิดจากภายใน หมายถึง จะทำการใดๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความเข้าใจและอยากทำ ไม่ใช่การสั่งให้ทำ คนไม่เข้าใจก็อาจจะไม่ทำก็เป็นได้ ในการทำงานนั้นอาจจะต้องคุยหรือประชุมกับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือคนในทีมเสียก่อน เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายและวิธีการต่อไป

3) แก้ไขปัญหาจากจุดเล็ก หมายถึง ควรมองปัญหาภาพรวมก่อนเสมอ แต่เมื่อจะลงมือแก้ปัญหา นั้น ควรมองในสิ่งที่คนมักมองข้าม แล้วเริ่มแก้ปัญหาจากจุดเล็กๆ เสียก่อน เมื่อสำเร็จแล้วจึงค่อยๆ ขยับขยายแก้ไขไปเรื่อยๆ ทีละจุด เราสามารถเอามาประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ โดยมองไปที่เป้าหมายใหญ่ของงานแต่ละชิ้น แล้วเริ่มลงมือทำจากจุดเล็กๆ ก่อน ค่อยๆ ทำ ค่อยๆ แก้ไปที่ละจุด งานแต่ละชิ้นก็จะลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ “ถ้าปวดหัวคิดอะไรไม่ออก ก็ต้องแก้ไขการปวดหัวนี้ก่อน มันไม่ได้แก้อาการจริง แต่ต้องแก้ปัญหาคือทำให้เราปวดหัวให้ได้เสียก่อน เพื่อจะให้อยู่ในสภาพที่ดีได้”

4) ทำตามลำดับขั้น หมายถึง เริ่มต้นจากการลงมือทำในสิ่งที่จำเป็นก่อน เมื่อสำเร็จแล้วก็เริ่มลงมือสิ่งที่จำเป็นลำดับต่อไป ด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง ถ้าทำตามหลักนี้ได้ งานทุกสิ่งก็จะสำเร็จได้โดยง่าย ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเริ่มต้นจากสิ่งที่จำเป็นที่สุดของประชาชนเสียก่อน ได้แก่ สุขภาพสาธารณสุข จากนั้นจึงเป็นเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ อาทิ ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค เน้นการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด “การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน ใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานที่มั่นคงพร้อมพอสมควร สามารถปฏิบัติได้แล้วจึงค่อยสร้างเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป”

5) ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ หมายถึง การพัฒนาใดๆ ต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณนั้นว่าเป็นอย่างไร และสังคมวิทยาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยใจคอคน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน “การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศทางสังคมศาสตร์ ในสังคมวิทยา คือนิสัยใจคอของคนเรา จะไปบังคับให้คนอื่นคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำ เข้าไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริงๆ แล้วก็อธิบายให้เขาเข้าใจ หลักการของการพัฒนานี้ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง”

6) ทำงานแบบองค์รวม หมายถึง ใช้วิธีคิดเพื่อการทำงาน โดยวิธีคิดอย่างองค์รวม คือ การมองสิ่งต่างๆ ที่เกิดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทุกสิ่งทุกอย่างมีมิติเชื่อมต่อกัน มองสิ่งที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขอย่างเชื่อมโยง

7) ไม่ติดตำรา หมายถึง เมื่อเราจะทำการใดนั้น ควรทำงานอย่างยืดหยุ่นกับสภาพและสถานการณ์นั้นๆ ไม่ใช่การยึดติดอยู่กับแค่นิยามวิชาการ เพราะบางที่ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด บางครั้งเรายึดติดทฤษฎีมากจนเกินไปจนทำอะไรไม่ได้เลย สิ่งที่เราทำบางครั้งต้องโอบอ้อมต่อสภาพธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม และจิตวิทยาด้วย

8) รู้จักประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด ในการพัฒนาและช่วยเหลือราษฎร ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงใช้หลักในการแก้ปัญหาด้วยความเรียบง่ายและประหยัด ราษฎรสามารถทำได้เอง หาได้ในท้องถิ่นและประยุกต์ใช้สิ่งที่มีอยู่ในภูมิภาคนั้นมาแก้ไข ปรับปรุง โดยไม่ต้องลงทุนสูงหรือใช้เทคโนโลยีที่ยุ้งยากมากนัก ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “ให้ปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูกโดยปล่อยให้ขึ้นเองตามธรรมชาติจะได้ประหยัดงบประมาณ

9) ทำให้ง่าย ทรงคิดค้น ดัดแปลง ปรับปรุงและแก้ไขงาน การพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำริไปได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนและที่สำคัญอย่างยิ่งคือ สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและระบบนิเวศโดยรวม “ทำให้ง่าย”

10) การมีส่วนร่วม ทรงเป็นนักประชาธิปไตย ทรงเปิดโอกาสให้สาธารณชน ประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้มาร่วมแสดงความคิดเห็น “สำคัญที่สุดจะต้องหัดทำให้กว้างขวาง หนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดเห็น แม้กระทั่งความวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาดนั้น แท้จริงคือการระดมสติปัญญาละประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยความสะดวกปฏิบัติบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จที่สมบูรณ์นั่นเอง”

11) ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงระลึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “ใครต่อใครบอกว่า ขอให้เสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวม อันนี้ฟังจนเบื่อ อาจรำคาญด้วยซ้ำว่า ใครต่อใครมาก็บอกว่าขอให้คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม อาจมานึกในใจว่า ให้ๆ อยู่เรื่อยแล้วส่วนตัวจะได้อะไร ขอให้คิดว่าคนที่ให้เพื่อส่วนรวมนั้น มิได้ให้ส่วนรวมแต่อย่างเดียว เป็นการให้เพื่อตัวเองสามารถที่จะมีส่วนรวมที่จะอาศัยได้”

12) บริการที่จุดเดียว ทรงมีพระราชดำริมากกว่า 20 ปีแล้ว ให้บริการศูนย์ศึกษาการพัฒนาหลายแห่งทั่วประเทศโดยใช้หลักการ “การบริการรวมที่จุดเดียว : One Stop Service” โดยทรงเน้นเรื่องรัฐรักสามัคคีและการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันด้วยการปรับลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

13) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงเข้าใจถึงธรรมชาติและต้องการให้ประชาชนใกล้ชิดกับทรัพยากรธรรมชาติ ทรงมองปัญหาธรรมชาติอย่างละเอียด โดยหากเราต้องการแก้ไขธรรมชาติจะต้องใช้ธรรมชาติเข้าช่วยเหลือเราด้วย

14) ใช้ธรรมปราบอธรรม ทรงนำความจริงในเรื่องธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ มาเป็นหลักการแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงสภาพที่ไม่ปกติเข้าสู่ระบบที่ปกติ เช่น การบำบัดน้ำเน่าเสียโดยให้ผักตบชวา ซึ่งมีตามธรรมชาติให้ดูดซึมสิ่งสกปรกปนเปื้อนในน้ำ

15) ปลุกป่าในใจคน การจะทำการใดสำเร็จต้องปลุกจิตสำนึกของคนเสียก่อน ต้องให้เห็นคุณค่า เห็นประโยชน์กับสิ่งที่จะทำ “เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลุกต้นไม้ลงในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลุกต้นไม้ลงบนแผ่นดินและจะรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง”

16) ขาดทุนคือกำไร หลักการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ที่มีต่อพสกนิกรไทย “การให้” และ “การเสียสละ” เป็นการกระทำอันมีผลเป็นกำไร คือความอยู่ดีมีสุขของราษฎร

17) การพึ่งพาตนเอง การพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เพื่อการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้น ด้วยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้มีความแข็งแรงพอที่จะดำรงชีวิตได้ต่อไป แล้วขั้นต่อไปก็คือ การพัฒนาให้ประชาชนสามารถอยู่ในสังคมได้ตามสภาพแวดล้อมและสามารถ พึ่งตนเองได้ในที่สุด

18) พออยู่พอกิน ให้ประชาชนสามารถอยู่อย่าง “พออยู่พอกิน” ให้ได้เสียก่อน แล้วจึงค่อยขยายให้มีขีดสมรรถนะที่ก้าวหน้าต่อไป

19) เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่อยู่ในหลวงรัชกาลที่ 9 พระราชทานพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิต ให้ดำเนินไปบน “ทางสายกลาง” เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งปรัชญานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งระดับบุคคล องค์กร และชุมชน

20) ความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้น้อย ก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้มาก แต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

21) ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานต้องมีความสุขด้วย ถ้าเราทำอย่างไม่มีความสุขเราจะแพ้ แต่ถ้าเรามีความสุขเราจะชนะ สนุกกับการทำงานเพียงเท่านั้น ถ้าวางเราชนะแล้ว หรือจะทำงานโดยคำนึงถึงความสุขที่เกิดจากการได้ทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นก็สามารถทำได้ “...ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้ นอกจากการมีความสุขร่วมกัน ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น”

22) ความเพียร การเริ่มต้นทำงานหรือทำสิ่งใดนั้นอาจจะไม่ได้มีความพร้อม ต้องอาศัยความอดทนและความมุ่งมั่น ดังเช่นพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” กษัตริย์ผู้เพียรพยายามแม้จะไม่เห็นฝั่งก็จะว่ายน้ำต่อไป เพราะถ้าไม่เพียรว่ายน้ำก็จะตกเป็นอาหารปู ปลาและไม่ได้พบกับเทวดาที่ช่วยเหลือมิให้จมน้ำ

23) รู้รัก สามัคคี รู้ คือ รู้ปัญหาและรู้วิธีแก้ปัญหา นั่น รัก คือ เมื่อเรารู้ถึงปัญหาและวิธีแก้แล้ว เราต้องมีความรัก ที่จะลงมือทำ ลงมือแก้ไขปัญหา นั่น สามัคคี คือ การแก้ไขปัญหาต่างๆ ไม่สามารถลงมือทำคนเดียวได้ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน

4.3 การระเบิดจากข้างใน

การระเบิดจากข้างใน หมายถึง การสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน มิใช่การนำเอาความเจริญหรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนหมู่บ้านที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาติ, 2560: ออนไลน์)

ต้องมุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้คนและครอบครัวในชุมชนที่เข้าไปพัฒนาให้สภาพพร้อมมีความรู้ที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนและหมู่บ้าน ซึ่งหลายชุมชนยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว จึงไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่ความล่มสลายได้ (โกทูโนว์, 2560: ออนไลน์)

สุเมธ ตันติเวชกุล ระเบิดจากข้างในเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่ามีต่อตนเองและสังคม ก็พร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่างสมัครใจ (เมเนเจอร์, 2559: ออนไลน์)

จะทำการใดๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและอยากทำ ทำให้เห็นประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่การสั่งให้ทำ คนไม่เข้าใจก็อาจจะไม่ทำก็เป็นได้ ในการทำงานนั้นอาจจะต้องคุยหรือประชุมกับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือคนในทีมเสียก่อน เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายและวิธีการต่อไป (แคมป์สตาร์, 2560: ออนไลน์)

ระเบิดจากข้างในเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่ามีต่อตนเองและสังคม ก็พร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่างสมัครใจ (ห้องสมุดมั่นพัฒนา, 2560: ออนไลน์)

จึงพอสรุปได้ว่า หลักการแรงระเบิดจากข้างใน หมายถึง การเรียนรู้ความสามารถจากจุดย่อยๆ โดยการศึกษาจากจุดเล็กๆ ไปสู่จุดใหญ่ๆ โดยเน้น ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ศรัทธา และเห็นผลประโยชน์ และพร้อมที่จะนำออกไปสู่ภายนอก

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ความหมายของหลักการทรงงานเรื่อง แรงระเบิดจากข้างใน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (โกทูโนว์, 2560: ออนไลน์)	ต้องมุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้คนและครอบครัวในชุมชนที่เข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมมีความรู้มองเห็นประโยชน์ที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนและหมู่บ้าน ซึ่งหลายชุมชนยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว จึงไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่ความล่มสลายได้
(แคมป์สสตาร์; ออนไลน์, 2560)	จะทำการใดๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและอยากทำ ทำให้เห็นประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง มิใช่การสั่งให้ทำ คนไม่เข้าใจก็อาจจะไม่ทำก็เป็นได้ ในการทำงานนั้นอาจจะต้องคุยหรือประชุมกับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือคนในทีมเสียก่อน เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายและวิธีการต่อไป
สุเมธ ตันติเวชกุล (เมเนเจอร์, 2559: ออนไลน์)	ระเบิดจากข้างในเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่ามีต่อตนเองและสังคม ก็พร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่างสมัครใจ
(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาติ, 2560: ออนไลน์)	ระเบิดจากข้างใน หมายความว่า ต้องสร้างความเข้มแข็ง สร้างความรู้ ให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน มิใช่การนำเอาความเจริญหรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนหมู่บ้านที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว
(ห้องสมุดห้องมันพัฒนา, 2560: ออนไลน์)	ระเบิดจากข้างในเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ เกิดศรัทธาของการพัฒนาว่ามีต่อตนเองและสังคม ก็พร้อมที่จะดำเนินการพัฒนาร่วมกันอย่างสมัครใจ

จากตารางที่ 2 จึงพอสรุป ความหมายของหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่อง แรงระเบิดจากข้างใน ได้ว่า การเรียนรู้ความสามารถจากจุดเล็กๆ โดยการศึกษาค้นคว้าจากจุดเล็กๆ ไปสู่จุดใหญ่ๆ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความสามารถตนเอง และสร้างความรู้ให้เกิดความพร้อมแก่ตนเองเสียก่อนโดยเน้น ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความศรัทธาจึงจะมองเห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น และพร้อมที่จะนำออกไปสู่สังคมภายนอก หรือความสามารถที่ใหญ่กว่า

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน

แรงระเบิดจากข้างใน	รับรู้ตนเอง	สร้างความรู้	มองเห็นประโยชน์	เกิดศรัทธา	นำไปสู่ภายนอก
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (โกทูโนว์, 2560: ออนไลน์)	✓	✓	✓	✓	✓
(แคมป์สสตาร์; ออนไลน์, 2560)	✓	✓	✓		✓
สุเมธ ตันติเวชกุล (เมเนเจอร์, 2559: ออนไลน์)	✓	✓	✓		✓
(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชาติ, 2560: ออนไลน์)	✓	✓	✓	✓	✓
มูลนิธิมั่นพัฒนา (ออนไลน์, 2560)	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 3 จึงพอสรุป หลักการ เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน มีหลักการดังนี้ 1. เริ่มจากการสร้างความพร้อมให้แก่ตนเอง 2. สร้างความรู้ให้แก่ตนเองให้มีความรู้พร้อมที่จะรับสิ่งใหม่ๆ 3. มองเห็นถึงประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง 4. เมื่อเห็นถึงประโยชน์แล้วก็จะเกิดความศรัทธา 5. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่การปฏิบัติภายนอก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ธานีรินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 จำนวน 1,400 คน พบว่า 1. เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาพบว่านักเรียนส่วนมากมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย 2. เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรเชษฐ์ โชติวรานนท์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ 1.ปัจจัยทางด้านความเชื่ออำนาจภายในตน 2.ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจภายใน 3.ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจภายนอก 4.ปัจจัยทางด้านพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 5.ปัจจัยทางด้านครูพลศึกษา 6.ปัจจัยทางด้านเพื่อน 7.ปัจจัยทางด้านวิธีสอน 8.ปัจจัยทางด้านความเหมาะสมของเนื้อหา 9.ปัจจัยทางด้านการวัดและประเมินผล 10.ปัจจัยทางด้านสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬา 11.ปัจจัยทางด้านสภาพอากาศ มลพิษ และ 12.ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ศรันย์ รื่นณรงค์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัวได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

อัคราพรรณ นิลเถื่อน (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของแบบการเรียน แบบการสอน และความสอดคล้องของแบบการเรียนกับแบบการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

วิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเจตคติต่อวิทยาศาสตร์เป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัด สพฐ. ในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลจำนวน 857 คน พบว่า โดยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้รับอิทธิพล ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวแปรเจตคติต่อวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ ตัวแปรแบบการสอน ตัวแปรแบบการเรียนรู้ และตัวแปรความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้กับแบบ การสอน มีขนาดอิทธิพล 0.780 -0.308 0.102 และ -0.075 ตามลำดับ และแบบการเรียนรู้และแบบ การสอน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

บุญฤทธิ์ บุญยมณีรัตน์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนเรื่องน้ำ โดยใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตที่มีต่อพฤติกรรมการใช้น้ำตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงของเด็กวัยอนุบาล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่1 อายุ 4-5 ปี โรงเรียนพระราม 9 กาญจนาภิเษก จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า 1.หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของคะแนนพฤติกรรมในการใช้น้ำตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเด็กวัยอนุบาลสูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของคะแนนพฤติกรรมในการใช้น้ำตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเด็กวัยอนุบาลสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด พัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน โรงเรียนวิชาการ กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการ ปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีราภรณ์ บุตรทองดี (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติต่อการทำงาน องค์กร และความจงรักภักดีของพนักงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พนักงานโรงแรมจำนวน 400 คนพบว่า ทัศนคติต่อการทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงาน ในเขตนิคม อุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wood (1987) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนที่มีปัญหาเลิศทางด้านวิชาการ และไม่มีปัญหาเลิศทางด้านวิชาการโดยใช้กลุ่มประชากรที่มีปัญหาเลิศจำนวน 369 คน และไม่มีปัญหาเลิศ 433 คน จากโรงเรียนมัธยม 5 แห่ง ของตำบลการ์ไนท์ (Granite) รัฐยูทาห์ ด้วยเครื่องมือวัดทัศนคติสำหรับเด็ก CATPA (The Children's Attitudes Toward Physical Activity) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา
2. นักเรียนเชื่อว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาให้โอกาสเข้าสังคมกับเพื่อนๆ คนอื่นได้
3. นักเรียนหวังผลเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพจากทางวิชาพลศึกษาสูงมาก
4. ได้ชี้เน้นให้เห็นถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาของนักเรียน มีตัวเลขต่ำลงมาก
5. นักเรียนที่มีปัญหาเลิศทั่วไปมีทัศนคติต่อกิจกรรมทางพลศึกษาต่างกับนักเรียนที่ไม่มีทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม และมีความเข้าใจดีขึ้นเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพอย่างมีนัยสำคัญ

Simsek (1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการจำ การทดลองการเรียนรู้โดยแบบรายบุคคล และแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเกรด 5-6 วิชาวิทยาศาสตร์พบว่า นักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ การปฏิบัติงาน เวลา การมีสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน กลุ่มนักเรียนที่มีเจตคติต่างกันจะมีการเชื่อมั่นในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่เหมือนกันผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะปฏิบัติงานและมีความคงทนในการจำสูงกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

Luck and Sineslair (1996) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ 1. เนื้อหาวิชา 2. พฤติกรรมของผู้สอน 3. บรรยากาศในชั้นเรียน 4. การรับรู้ 5. อุปกรณ์ และ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า เจตคติของผู้เรียน สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อพฤติกรรมของผู้เรียนได้ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความชอบ ความรัก ส่งผลให้ผู้เรียนตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ

ผู้วิจัย	ประเด็นในการวิจัย	วิธีการดำเนินการและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
วีราภรณ์ บุตรทองดี (2557)	การศึกษาทัศนคติ ต่อการทำงาน องค์กร และความ จงรักภักดีของ พนักงานที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการ ปฏิบัติงานของ พนักงานโรงงานใน เขตนิคม อุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	กลุ่มตัวอย่าง พนักงานโรงแรม จำนวน 400 คน โดยจะสุ่มกลุ่ม ตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการวิธีประเภท สำรวจ โดยใช้สถิติสถิติเชิง พรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)	ทัศนคติต่อการ ทำงานของพนักงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ต่อการปฏิบัติงานของ พนักงานโรงงานใน เขตอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี
ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง (2556)	ผลของการจัดการ เรียนรู้ตามแนวคิด พัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อด้านสุขภาพ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของ นักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5	กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน โรงเรียนวิชาการ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ แนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย ระยะ ในการดำเนินวิจัย 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจต คติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	นักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ตาม แนวคิดพัฒนาด้านจิต พิสัย มีค่าเฉลี่ยของ คะแนนเจตคติด้าน สุขภาพ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านความรู้และ การปฏิบัติเรื่องการ สร้างเสริมสุขภาพ สูง กว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ประเด็นในการวิจัย	วิธีการดำเนินการและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
อัคราพรรณ นิลเถื่อน (2553)	อิทธิพลของแบบ การเรียนการสอน และความสอดคล้อง ของแบบการเรียน การสอนที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา วิทยาศาสตร์ของ นักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยมีเจตคติ ต่อวิชาวิทยาศาสตร์	กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนใน สังกัด สพฐ. ใน เขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 857 คน ข้อมูลที่ใช้ในการ วิจัย ประกอบด้วยตัวแปรต้น 3 ตัว แปร คือ แบบการเรียน แบบการ สอน และความสอดคล้องของแบบ การเรียนกับแบบการสอน และตัว แปรตาม 2 ตัวแปร คือ เจตคติต่อ วิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิง บรรยาย การวิเคราะห์ไค-สแควร์ การวิเคราะห์สถิติที่แบบเป็นอิสระ ต่อกัน การวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการ วิเคราะห์ LISREL.	โดย ตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้รับอิทธิพลทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 จาก ตัวแปรเจตคติต่อ วิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ ตัวแปร แบบการสอน ตัวแปร แบบการเรียน และตัว แปรความสอดคล้อง ของแบบการเรียน ตามลำดับ และแบบ การเรียนการสอน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ประเด็นในการวิจัย	วิธีการดำเนินการและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
สุ ร เซ ษ ฐ์ โชติวรานนท์ (2550)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ มีเจตคติที่ดีต่อวิชา พลศึกษา ของ นักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายใน กรุงเทพมหานคร	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์หา ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) รวมทั้งวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผล ต่อการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ แบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)	ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์กับการมี เจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ 1.ปัจจัย ทางด้านความเชื่อ อำนาจภายในตน 2.ปัจจัยทางด้าน แรงจูงใจภายใน 3.ปัจจัยทางด้าน แรงจูงใจภายนอก 4.ปัจจัยทางด้านพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง 5.ปัจจัยทางด้านครูพล ศึกษา 6.ปัจจัย ทางด้านเพื่อน 7.ปัจจัยทางด้านวิธี สอน 8.ปัจจัยทางด้าน ความเหมาะสมของ เนื้อหา

จากตารางที่ 4 การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเจตคติที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ จะพบได้ว่า
จากงานวิจัยข้างต้นเจตคติในการทำงานขององค์กรหากพนักงานในองค์กรมีเจตคติที่ดีก็จะส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาต่างๆ เห็นได้ว่าการจัดการ
เรียนรู้ที่นำทฤษฎีด้านเจตคติมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น สามารถพัฒนาเจตคติในการเรียนของ
นักเรียนในวิชาต่างๆได้ เจตคติมีความสำคัญต่อการแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม หากผู้เรียนมีเจตคติที่
ดีจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติออกมาเป็นทักษะ ซึ่งหากปฏิบัติเป็นประจำจะก่อให้เกิดเป็นลักษณะนิสัย

ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยของตนเองได้โดยการนำวิธีใช้ทฤษฎีจากงานวิจัยข้างต้นมาปรับใช้กับงานวิจัยของตนเอง เช่นรูปแบบการนำทฤษฎีมาใช้ในขั้นตอนการเรียนการสอน เป็นต้น

ตารางที่ 5 ความสอดคล้องระหว่าง หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน	ทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย	กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย
1. ชั้นรับรู้/เตรียมความพร้อม - รับรู้ความสามารถของตนเองเพื่อพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ๆ	1. ชั้นรับรู้ - เป็น การรับรู้ ของ สิ่ง ที่ จะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะยอมรับในสิ่งที่เกิด	1. ชั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง (10 นาที) - เช็ชชื่อ ตรวจสอบความพร้อม ยืดเหยียดกล้ามเนื้อให้นักเรียนวิเคราะห์ทักษะของตนเองในช่วงนี้ เช่น ทักษะเลี้ยงด้วยข้างเท้าด้านในให้นักเรียนตั้งความคาดหวังของตนเอง
2. เห็นประโยชน์ - เห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่าการพัฒนาด้านต่างๆ มีความสำคัญอย่างไร	2. ชั้นตอบสนอง - ผู้เรียนเกิดการตอบสนองสิ่งเร้า เกิดความสนใจ และเกิดความเต็มใจในการตอบสนอง	2. ชั้นตอบสนอง/เห็นประโยชน์ (5 นาที) - ครูสาธิตทักษะและให้นักเรียนปฏิบัติตาม สอบถามนักเรียนให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงความสำคัญของทักษะนี้และเห็นประโยชน์ของทักษะชนิดนี้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

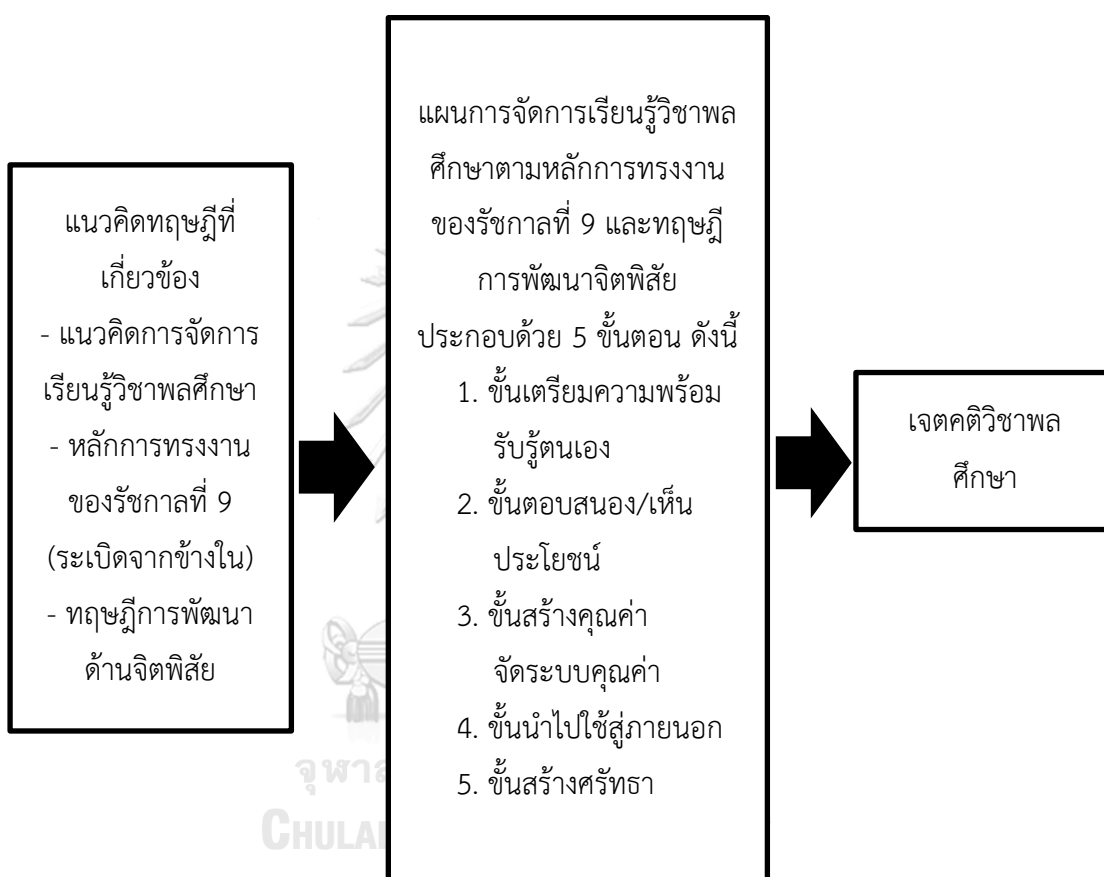
หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน	ทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย	กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย
3. <u>ชั้นนำไปสู่ภายนอก</u> - เมื่อตนเองได้เรียนรู้และมีความพร้อมแล้ว ก็จะสามารถนำความรู้ที่มี ไปไปใช้ในการปฏิบัติ	3. <u>ชั้นเห็นคุณค่า</u> - ผู้เรียนจะเห็นประโยชน์ของสิ่งที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่แค่ตอบสนองแบบปกติ แต่จะมองเห็นถึงประโยชน์อย่างแท้จริง	3. <u>ชั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนสร้างแบบฝึกทักษะขึ้นมาเองเป็นกลุ่ม โดยครูคอยให้คำแนะนำ
4. <u>ชั้นสร้างศรัทธา</u> - เมื่อมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่จะเกิดการพัฒนา จะเกิดความศรัทธาของประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น เมื่อมีความศรัทธาแล้วก็จะก่อให้เกิดความต้องการที่จะพัฒนาในระยะยาว	4. <u>ชั้นจัดระบบคุณค่า</u> - เป็นการจัดระบบต่อสิ่งเร้าที่เข้ามา ด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพียงรูปแบบเดียว ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน	4. <u>ชั้นนำไปสู่ใช้ภายนอก/สร้างลักษณะนิสัย (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนนำทักษะที่ได้ฝึกออกมาใช้ โดยเน้นการปฏิบัติเป็นกลุ่ม
	5. <u>ชั้นสร้างลักษณะนิสัย</u> - การนำหลักที่ยึดถือมาแสดงเป็นพฤติกรรมออกมา	5. <u>ชั้น สร้างศรัทธา (5 นาที)</u> - สรุบบทเรียน และสร้างศรัทธาวิชาพลศึกษาให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญ

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า หลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างในของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ โดยเน้นให้เกิดจากพัฒนาที่เริ่มจากตนเอง ให้มองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ ก่อให้เกิดความรู้ เกิดศรัทธา และส่งผลต่อการปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัย ที่เน้นพัฒนาทางจิตพิสัยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมีสิ่งเร้าเข้ามาและเกิดการรับรู้ต่อสิ่งเร้า มีการจัดระบบต่อสิ่งเร้า และเกิดการตอบสนองในรูปแบบการปฏิบัติ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ร่วมกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่สามารถพัฒนาทางด้านเจตคติของผู้เรียนให้มีเจตคติที่ดีขึ้นในการเรียนวิชาพลศึกษา

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัยจะส่งผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดีขึ้น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยที่มีต่อวิชาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

1.3.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยที่มีต่อวิชาเจตคติของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยเพื่อส่งเสริมต่อคะแนนเจตคติวิชาพลศึกษา

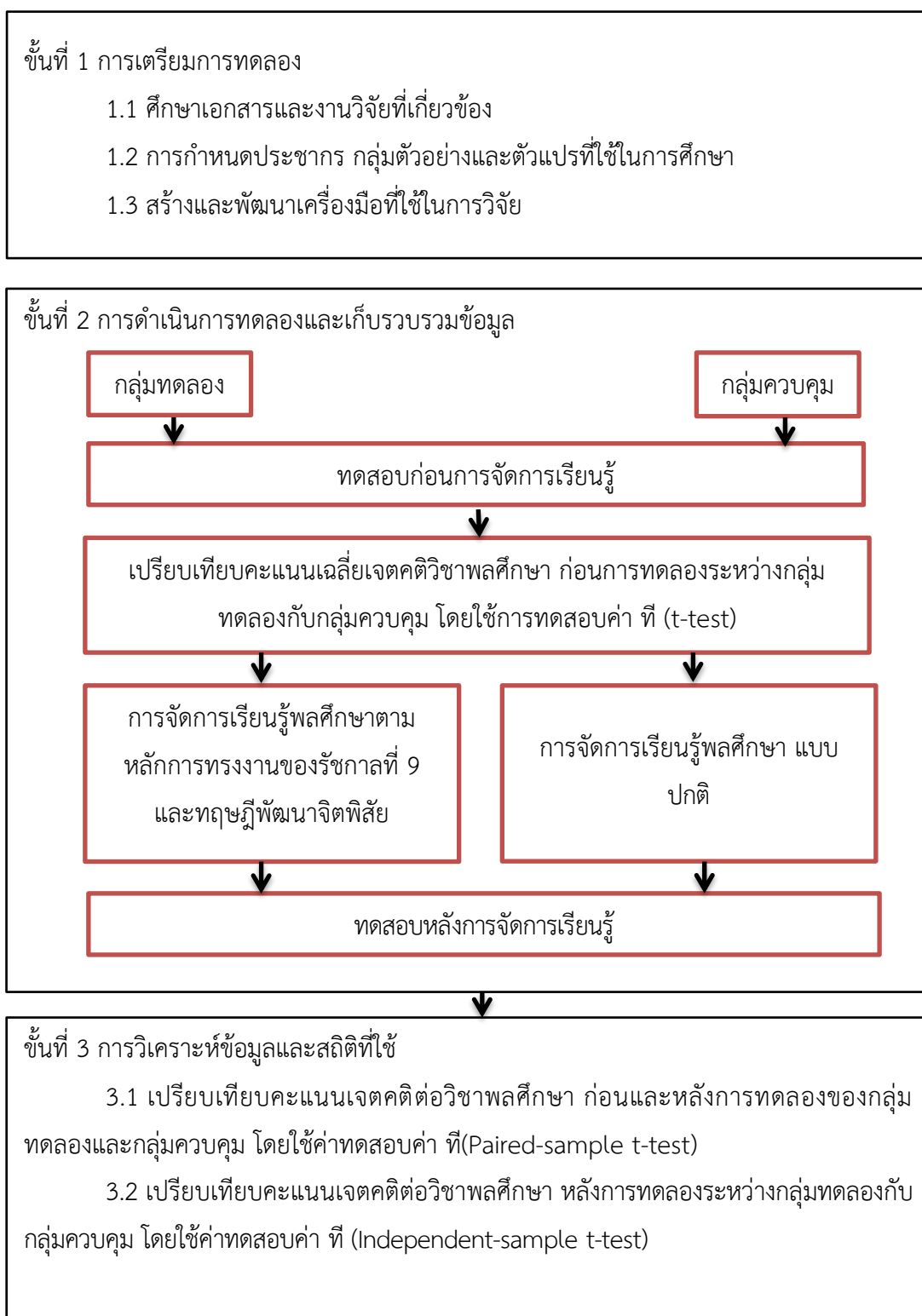
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้

ภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยในการเรียนการสอนพลศึกษา

1.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.3 ศึกษาเกี่ยวกับแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ผู้วิจัยจะใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 1 กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 การเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ โรงเรียน A (นามสมมติ) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลองการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยประยุกต์หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อคะแนนเจตคติวิชาพลศึกษา

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่นๆ ในสังกัดเดียวกัน

1.2.1.3 เป็นโรงเรียนที่สามารถจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยได้

1.2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อคะแนนเจตคติพลศึกษา

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมา กำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของ รัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเปรียบเทียบกับแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

1.3.1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้อง กับหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่ส่งผลต่อคะแนนเจตคติ วิชาพลศึกษา

1.3.1.4 นำหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีการพัฒนาด้านจิตพิสัย มาปรับใช้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาและนำไปตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ตามกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus group)

1.3.1.5 นำผลของการใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus group) มาปรับปรุง แก้ไขเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

1.3.1.6 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยประยุกต์หลักการทรง งานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาวและรายชั่วโมง

1.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.1 นำแผนการวิเคราะห์ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์หลักการทรง งานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยในการจัดการเรียนพลศึกษาที่ปรับปรุงแล้ว ให้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ตรวจ พิจารณาความตรงตามจุดประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา และ ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้พล ศึกษา ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อนำมาปรับปรุง โดยการ นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.85 และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่า IOC เท่ากับ 0.88

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.88

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จึงได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปทดลองใช้จำนวน 8 แผน และรวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.8 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้จริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ
กับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ประยุกต์หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎี
พัฒนาด้านจิตพิสัย

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัย
<p>1. <u>ขั้นเตรียม และพัฒนาสมรรถภาพ (5 นาที)</u> - เช็กชื่อ ตรวจสอบความพร้อม ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>2. <u>ขั้นอธิบายและสาธิต (10 นาที)</u> - ครูสาธิตทักษะและให้นักเรียนปฏิบัติตาม</p> <p>3. <u>ขั้นฝึกปฏิบัติ (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ</p> <p>4. <u>ขั้นนำไปใช้ (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันกัน</p> <p>5. <u>ขั้นสรุป (5 นาที)</u> - สรุปบทเรียนภายในชั่วโมงเรียน</p>	<p>1. <u>ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้นตนเอง (10 นาที)</u> - เช็กชื่อ ตรวจสอบความพร้อม ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ - ให้นักเรียนวิเคราะห์ทักษะของตนเองในช่วงนี้ว่าตนเองมีพื้นฐานมากเพียงใด</p> <p>2. <u>ขั้นตอบสนอง/เห็นประโยชน์ (5 นาที)</u> - ครูสาธิตทักษะและให้นักเรียนปฏิบัติตาม - ให้นักเรียนวิเคราะห์ความสำคัญและประโยชน์ของทักษะ ทำให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ของทักษะ จะส่งผลให้ตั้งใจฝึกทักษะ</p> <p>3. <u>ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนสร้างแบบฝึกขึ้นมาเองเป็นกลุ่มโดยครูจะเป็นคนให้คำแนะนำ</p> <p>4. <u>ขั้นนำไปใช้สู่ภายนอก/สร้างลักษณะนิสัย (15 นาที)</u> - ให้นักเรียนนำทักษะที่ได้ฝึกออกมาใช้โดยเน้นการปฏิบัติเป็นกลุ่ม</p> <p>5. <u>ขั้น สร้างศรัทธา (5 นาที)</u> - สรุปบทเรียน และสร้างศรัทธาวิชาพลศึกษาให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญ</p>

จากตารางที่ 6 ความแตกต่างของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ กับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ประยุกต์หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

พิสัย มีขั้นตอนการวิเคราะห์ทักษะของตนเองก่อนการเรียนทุกครั้ง เพื่อเป็นการรับรู้ทักษะของตนเอง ก่อให้เกิดการเพิ่มความรู้อย่างมีความคาดหวังเพื่อต้องการพัฒนาทักษะของตนเอง และเป็นการเห็นประโยชน์ของทักษะนั้น ขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะเกิดกระบวนการทำงานกันเป็นกลุ่มในการวางแผนการฝึกทักษะให้สอดคล้องกับที่ผู้สอนต้องการ โดยผู้สอนจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้นำแนะนำต่อผู้เรียน และนำทักษะที่ได้ฝึกฝนมานำไปใช้ในชั้นนำไปสู่ภายนอก และขั้นสุดท้าย เป็นการสร้างศรัทธาให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของวิชาพลศึกษา

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

ที่พัฒนามาจาก ชานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิดจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

1.3.2.3 สร้างแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษาที่พัฒนามาจาก ชานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547)

1.3.2.4 สร้างแบบวัดให้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า Rating Scale ซึ่งเป็นวิธีของลิเคอร์ท โดยผู้ทำวิจัยได้แบ่งเป็น 6 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความประเภทนิมาน

เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน

ข้อความประเภทนิเสธ

เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน

นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.5 นำแบบวัดคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นกรรมการระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ตรวจสอบพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97

1.3.2.6 นำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขและตัดข้อที่ไม่เหมาะสมออก ทำการคัดเลือกข้อทดสอบจนได้ข้อทดสอบที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

1.3.2.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบประเมิน โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ซึ่งโดยผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.74

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบเป็น 2 กลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design) ดังตารางที่ 3.1 แสดงแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 7 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = กลุ่มทดลอง

C = กลุ่มควบคุม

O₁ O₃ = ค่าสังเกตหรือผลที่ได้ก่อนการวัด

O₂ O₄ = ค่าสังเกตหรือผลที่ได้หลังการวัด

X = ตัวแปรที่จัดกระทำ

2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน A (นามสมมุติ)

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลอง

2.3.1.1 ผู้วิจัยสอบวัดคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดเจตคติในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) มาทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
	Mean	SD	Mean	SD		
ภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาพลศึกษา	4.02	0.29	4.07	0.42	0.47	0.63

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาเฉลี่ยที่ 4.02 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.2 การดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.3.2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียนคาบ เรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนโดยครูประจำของโรงเรียน A (นามสมมุติ) ใช้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามปกติของครูประจำโรงเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน

คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.3 การดำเนินงานหลังการทดลองการทดสอบวัดคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง (Post-Test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ฉบับเดียวกับที่ใช้วัดก่อนเรียน

2.3.2.4 ผู้วิจัยรวบรวมและบันทึกคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนทุกคน ในการประเมินผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินผลตามที่ได้สร้างเกณฑ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.1 นำแบบวัดเจตคติทุกฉบับมาตรวจให้คะแนน โดยให้ค่าคำตอบตามอัตราการประเมินค่า ซึ่งมีสเกล 6, 5, 4, 3, 2, และ 1 มาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ

3.1.1 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบเกณฑ์มาตรฐานซึ่งแบ่งเกณฑ์ได้ดังนี้

การแปลผลค่าปกติของแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การให้คะแนนแบ่งออกได้ดังนี้

ข้อความประเภณีมาน

เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน

ข้อความประเภณีเสธ

เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน

เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้ พัฒนาการ (เดิมศักดิ์ สุขวิบูลย์, 2552)

คะแนน 5.50-6.00 คะแนน	หมายถึง	ดีที่สุด
คะแนน 4.50-5.49 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 3.50-4.49 คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน 2.50-3.49 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 1.50-2.49 คะแนน	หมายถึง	น้อย
คะแนน 1.00-1.49 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (Paired-sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่าง นักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Independent-sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

3.5 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียน นักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยเชิงกึ่ง ทดลอง เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยประยุกต์ใช้หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ เปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของ รัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนวิชาพล ศึกษาแบบปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ใช้ หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัย และแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชา พลศึกษาที่พัฒนามาจาก ธานินทร์ บุญญาณกรณ์ (2547) โดยปรับปรุงให้สอดคล้องกับแผนการ จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัย ผู้วิจัย ได้ทำการทดลองในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2560 และนำผลของการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม ทางคอมพิวเตอร์ต่อไป

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการ ทดลอง 8 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรง งานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในรูปแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของ รัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาใน รูปแบบปกติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=50 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	28	56
หญิง	22	44
2. อายุ		
14 ปี	34	68
15 ปี	16	32
3. นักเรียนชอบดูการแข่งขันกีฬาหรือไม่		
ชอบ	43	86
ไม่ชอบ	7	14
4. นักเรียนชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือไม่		
ชอบ	39	78
ไม่ชอบ	11	22
5. ในหนึ่งวัน นักเรียนได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายหรือไม่		
ชอบ	36	72
ไม่ชอบ	14	28
6. ช่วงเวลาใดที่นักเรียนใช้ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย		
ก่อนเข้าเรียน	1	2
พักกลางวัน	9	18
หลังเลิกเรียน	40	80
7. นักเรียนได้ทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษาบ้างหรือไม่		
ได้ทบทวน	15	30
ไม่ได้ทบทวน	35	70

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=50 คน)	ร้อยละ
8. คะแนนวิชาพลศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ใน เกณฑ์ใด		
เกรด 4.00	27	54
เกรด 3.99 – 3.00	18	36
เกรด 2.99 – 2.00	5	20
เกรด 1.99 – 1.00	0	0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.00 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 44.00 กลุ่มตัวอย่างมีอายุประมาณ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.00 อายุประมาณ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชอบดูการแข่งขันกีฬาร้อยละ 86 ไม่ชอบดูการแข่งขันกีฬาร้อยละ 14 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชอบออกกำลังกายร้อยละ 78 ไม่ชอบออกกำลังกายร้อยละ 22 ในหนึ่งวัน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายร้อยละ 78 ไม่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายร้อยละ 22 ช่วงเวลาที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายได้แก่ ช่วงก่อนเข้าเรียนร้อยละ 2 ช่วงพักกลางวันร้อยละ 18 และช่วงหลังเลิกเรียนร้อยละ 80 และเมื่อกลับบ้านได้ทำการทบทวนทักษะวิชาพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ทบทวนทักษะวิชาพลศึกษาร้อยละ 70 เกรดเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามระดับ ระหว่างเกรด 4 มีจำนวนร้อยละ 54 ระหว่างเกรด 3.99 – 3.00 ร้อยละ 36 เกรด 2.99 – 2.00 ร้อยละ 20 และไม่มีนักเรียนคนใดได้เกรดที่ระดับ 1.99 – 1.00

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลัง การทดลอง 8 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลัง การทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในรูปแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงาน ของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพล ศึกษาในรูปแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 และ 21

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

คะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	25	4.02	0.30	4.90	0.55	- 10.21	0.00*
กลุ่มควบคุม	25	4.07	0.43	4.12	0.33	- 0.63	0.53

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา ด้านจิตพิสัยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 4.03 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.90 คะแนน ซึ่งอยู่ ในเกณฑ์ดีมาก

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังจากได้รับการ จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ .05 โดยก่อนการ ทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเท่ากับ 4.08 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.12 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน ที่	คะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง	4.04	0.37	5.02	0.49	12.12	0.00*
2	ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา	4.12	0.32	4.89	0.66	7.11	0.00*
3	ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า	3.98	0.50	4.80	0.78	5.58	0.00*
4	ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก	4.07	0.48	4.94	0.72	7.22	0.00*
5	ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา	3.89	0.22	4.61	0.43	10.67	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษารายด้าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งรายด้านดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ด้านที่ 2 ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ด้านที่ 3 ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ด้านที่ 4 ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ด้านที่ 5 ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความพร้อม รับรู้ตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง (n = 25 คน)		หลังการทดลอง (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.20	0.96	5.36	0.95	4.64	0.00*
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่น่าสนใจ และสนุกสนาน	4.32	1.25	5.44	0.65	4.20	0.00*
3	นักเรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษา	4.24	0.88	5.04	0.84	3.84	0.10
4	ทักษะในวิชาพลศึกษา ยากเกินไปที่จะปฏิบัติ (นิเสธ)	4.00	1.22	4.24	1.71	0.53	0.60
5	หากมีทักษะที่ดี ส่งผลให้เรียนวิชาพลศึกษาได้สนุกขึ้น	3.72	1.40	5.28	0.89	6.03	0.00*
6	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดีขึ้น	3.84	1.07	5.12	0.78	5.30	0.00*
7	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา จะทำให้นักเรียนจิตใจแจ่มใสตลอดวัน	3.44	1.12	4.60	1.11	4.04	0.00*
8	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนควบคุมอารมณ์ของตนเองดีขึ้น	4.40	0.64	5.20	0.70	4.39	0.00*
9	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น	3.96	0.89	4.88	1.10	2.22	0.37

* $p < .05$

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
10	การตั้งความคาดหวังต่อทักษะ ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติ	4.24	0.72	5.08	0.81	4.29	0.00*
รวม		4.04	0.37	5.02	0.49	12.12	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 5, 6, 7, 8 และ 9

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การเห็นประโยชน์ของทักษะ ส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน	3.52	1.12	4.48	1.20	3.37	0.03*
2	การฝึกปฏิบัติทักษะซ้ำๆ ทำให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้นในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.48	0.65	5.08	0.90	3.00	0.01*

* $p < .05$

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
3	ทักษะเบื้องต้นในวิชาพลศึกษา ไม่มีความจำเป็นในการเรียนวิชา พลศึกษา	3.80	0.81	4.48	1.00	2.32	0.29
4	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วย ป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บได้	3.72	1.30	5.28	0.80	6.53	0.00*
5	วิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อ พัฒนาการและการเจริญเติบโต ของร่างกาย	4.52	0.77	5.12	0.98	2.52	0.19
6	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มี สุขภาพแข็งแรง	4.44	0.65	5.36	0.75	4.43	0.00*
7	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้ นักเรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.48	0.58	5.04	0.85	3.21	0.04*
8	ควรเพิ่มเวลาในการเรียนวิชา พลศึกษา	3.88	0.83	4.48	0.91	2.68	0.13
9	การรับรู้ความสามารถด้านทักษะ กีฬาของตนเองส่งผลให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.32	0.90	5.00	0.95	3.18	0.04*
10	วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาทักษะ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.04	1.02	4.60	1.01	2.59	0.16
รวม		4.12	0.32	4.89	0.66	7.11	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 4, 6, 7 และ 9

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)	(n = 25 คน)	(n = 25 คน)	(n = 25 คน)		
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมศีลธรรม จรรยาและระเบียบวินัยให้แก่ นักเรียน	3.32	1.06	4.64	0.95	4.91	0.00*
2	วิชาพลศึกษาช่วยฝึกให้ รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ	4.16	0.62	4.84	0.99	3.99	0.01*
3	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานกันเป็นกลุ่ม	3.84	1.02	4.96	0.98	4.80	0.00*
4	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะการวางแผนที่ดี	3.80	1.39	4.96	0.89	3.95	0.01*
5	วิชาพลศึกษาทำให้มีเพื่อนมากขึ้น	3.84	1.02	4.48	1.15	2.37	0.26*
6	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคี	4.12	0.88	5.16	0.85	4.58	0.00*
7	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการฝึกทักษะกีฬา	4.44	0.12	4.64	1.19	0.74	0.47*

* $p < .05$

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
8	การเล่นกีฬาประเภททีมในวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายขึ้น	4.32	0.69	4.76	0.97	2.19	0.38*
รวม		3.98	0.50	4.80	0.78	5.58	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทำงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 และ 8

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้สู่

ภายนอก ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การฝึกทักษะเบื้องต้นในชั่วโมงเรียน จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นทีมดีขึ้น	4.20	1.15	5.12	1.10	4.12	0.00*

* $p < .05$

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
2	สิ่งที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษามีคุณประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.56	0.82	5.28	0.73	3.27	0.03*
3	การเรียนวิชาพลศึกษาฝึกให้นักเรียนใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหา	3.56	1.27	4.76	1.45	4.53	0.00*
4	นักเรียนสามารถนำวิธีการแก้ไขปัญหาในการเล่นกีฬาไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆได้	3.84	0.80	4.80	1.10	4.70	0.00*
5	ทักษะกีฬาที่ได้เรียนจากวิชาพลศึกษามีความจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน	3.96	0.54	4.96	0.89	4.63	0.00*
6	นักเรียนได้นำความรู้จากวิชาพลศึกษาไปใช้ในการใช้ชีวิตประจำวัน	4.28	0.67	5.00	0.87	3.27	0.03*
7	การปฏิบัติตามกฎ กติกาในการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมได้ง่ายขึ้น	4.08	0.91	4.68	1.31	2.38	0.25*
รวม		4.07	0.48	4.94	0.72	7.22	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้สู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้สู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง (n = 25 คน)		หลังการทดลอง (n = 25 คน)		t	P
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	แม้ว่านักเรียนจะเหนื่อยจากการเรียนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนก็จะทบทวนหรือฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา	2.96	1.17	4.04	1.33	3.48	0.02*
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่งต่อผลการเรียนในอนาคตของข้าพเจ้า	4.32	0.85	4.96	0.93	2.78	0.10
3	ถ้าเลือกเรียนได้จะไม่เรียนวิชาพลศึกษา	4.12	1.19	4.32	1.38	0.72	0.48
4	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย	3.52	1.20	4.48	1.20	3.17	0.04*
5	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีสาระความรู้และมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	4.32	0.69	5.00	0.87	3.30	0.03*

* $p < .05$

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	P
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
6	วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับทุกชั้นปี	4.04	1.13	4.88	0.33	2.76	0.11
รวม		3.89	0.22	4.61	0.43	10.67	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 4 และ 5

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความพร้อมต่อตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.40	0.91	4.40	0.76	0.00	1.00
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่น่าสนใจ และสนุกสนาน	4.08	1.07	4.12	0.97	1.89	0.85

* $p < .05$

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
3	นักเรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะเรียนวิชาพลศึกษา	3.76	0.66	3.80	1.04	1.53	0.88
4	ทักษะในวิชาพลศึกษา ยากเกินไปที่จะปฏิบัติ	4.44	1.35	4.50	1.19	0.20	1.00
5	หากมีทักษะที่ดี ส่งผลให้เรียนวิชาพลศึกษาได้สนุกขึ้น	4.68	0.94	5.12	0.72	2.68	0.01*
6	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดี	4.03	0.92	4.12	0.97	0.47	1.00
7	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา จะทำให้นักเรียนจิตใจแจ่มใสตลอดวัน	4.12	1.16	4.64	0.90	2.17	0.04*
8	วิชาพลศึกษาช่วยควบคุมอารมณ์ของตนเอง	3.80	1.00	3.84	0.80	0.17	0.86
9	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น	4.24	1.16	4.24	1.01	4.86	0.63
10	การตั้งความคาดหวังต่อทักษะ ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติ	4.16	0.74	4.16	1.10	0.00	1.00
รวม		4.18	0.56	4.27	0.44	1.14	0.26

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามรูปแบบปกติ แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลองแตกต่างจากก่อนทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อที่ 5 และ 7

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง (n = 25 คน)		หลังการทดลอง (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การเห็นความสำคัญของทักษะ ส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึก	3.88	0.72	3.92	0.90	0.20	0.84
2	การฝึกปฏิบัติทักษะซ้ำๆ ทำให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้นในการเรียนวิชาพลศึกษา	3.88	0.92	4.32	8.52	2.19	0.03*
3	ทักษะเบื้องต้นในวิชาพลศึกษา ไม่มีความจำเป็นในการเรียนวิชาพลศึกษา	3.84	0.94	4.40	0.91	2.79	0.01*
4	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้	4.52	1.00	4.52	0.96	0.00	1.00
5	วิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อพัฒนาการและการเจริญเติบโตของร่างกาย	4.24	0.83	4.30	0.98	0.33	0.63
6	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มีสุขภาพแข็งแรง	4.28	0.89	4.36	0.87	0.56	0.74
7	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	3.84	0.98	3.84	0.62	0.00	1.00

* $p < .05$

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
8	ควรเพิ่มเวลาในการเรียนวิชา พลศึกษา	3.36	0.86	3.44	0.58	0.40	0.69
9	การรับรู้ความสามารถด้านทักษะ กีฬาของตนเองส่งผลให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.12	1.09	4.28	0.89	0.55	0.58
10	วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาทักษะ ในการดำเนินชีวิต	4.24	0.87	4.28	0.89	0.16	0.87
รวม		4.02	0.41	4.15	0.37	1.41	0.17

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามรูปแบบปกติแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อที่ 2 และ 3

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการสร้างคุณค่าและ
จัดระบบคุณค่า ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริม ศีลธรรม จรรยาและระเบียบ วินัยให้แก่ นักเรียน	4.00	0.76	4.04	0.84	0.22	0.82
2	วิชาพลศึกษาช่วยฝึกให้รู้จัก หน้าที่และความรับผิดชอบ	3.64	0.81	4.44	0.76	5.65	0.00*
3	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี ทักษะในการทำงานกันเป็น กลุ่ม	4.04	1.02	4.08	0.70	0.18	0.85
4	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี ทักษะการวางแผนที่ดี	4.44	1.26	4.24	0.77	0.77	0.44
5	วิชาพลศึกษาทำให้มีเพื่อนมาก ขึ้น	3.80	1.04	3.80	0.57	0.00	1.00
6	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้ นักเรียนมีความสามัคคี	4.08	1.18	4.20	0.81	0.54	0.58
7	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการ ฝึกทักษะ	4.32	1.06	4.28	1.10	0.17	0.86
8	การเล่นกีฬาประเภททีมในวิชา พลศึกษาช่วยให้นักเรียน ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายขึ้น	3.80	0.76	3.84	0.68	0.29	0.77
รวม		4.01	0.74	4.11	0.46	0.84	0.45

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย,
2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามรูปแบบปกติ แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อที่ 2

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการนำไปสู่ภายนอก ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง (n = 25 คน)		หลังการทดลอง (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การฝึกทักษะเบื้องต้นในชั่วโมงเรียน จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นทีมดีขึ้น	4.32	0.85	4.32	0.94	0.00	1.00
2	สิ่งที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษามีคุณประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.12	0.88	4.12	0.92	0.00	1.00
3	การเรียนวิชาพลศึกษาฝึกให้นักเรียนใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหา	4.00	0.76	4.52	1.04	2.48	0.02*
4	นักเรียนสามารถนำวิธีการแก้ไขปัญหาในการเล่นกีฬาไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และชีวิตประจำวันได้	3.88	0.52	3.80	0.76	0.49	0.62
5	ทักษะกีฬาที่ได้เรียนจากวิชาพลศึกษามีความจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา	4.16	0.68	4.04	0.97	0.59	0.55

* $p < .05$

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
6	นักเรียนได้นำความรู้จากวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.92	0.81	3.96	0.97	0.18	0.85
7	การปฏิบัติตามกฎ กติกาในการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมได้ง่ายขึ้น	4.28	1.06	4.76	0.92	2.07	0.04*
รวม		4.09	0.39	4.21	0.55	0.99	0.32

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปสู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามรูปแบบปกติ แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปสู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อที่ 3 และ 7

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		(n = 25 คน)	(n = 25 คน)	(n = 25 คน)	(n = 25 คน)		
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	แม้ว่านักเรียนจะเหนื่อยจากการเรียนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนก็จะทบทวนหรือฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา	3.76	0.92	3.80	0.98	0.22	1.00
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่งต่อผลการเรียนในอนาคตของข้าพเจ้า	3.80	0.76	3.84	1.06	0.14	0.88
3	ถ้าเลือกเรียนได้จะไม่เรียนวิชาพลศึกษา	4.60	1.22	4.60	0.95	0.00	0.96
4	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย	4.08	0.95	4.12	0.86	0.17	1.00
5	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีสาระความรู้และมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	4.20	0.64	4.24	0.87	0.17	0.86
6	วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับทุกชั้นปี	3.96	0.88	3.84	0.93	0.32	1.00
รวม		4.06	0.50	4.08	0.33	0.12	0.90

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามรูปแบบปกติ แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 คะแนนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในรูปแบบปกติ ดังตารางที่ 22, 23, 24, 25, 26, 27, และ 28

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

เจตคติต่อวิชาพลศึกษา	n	หลังการทดลอง		t	p
		Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	44	4.87	0.54	5.38	0.02*
กลุ่มควบคุม	46	4.17	0.34		

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 22 พบว่า หลังจากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.87 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.17 อยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน ที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ ตนเอง	5.02	0.48	4.27	0.44	5.64	0.00*
2	ด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพล ศึกษา	4.89	0.66	4.15	0.37	4.87	0.00*
3	ด้านการสร้างคุณค่าและ จัดระบบคุณค่า	4.80	0.78	4.11	0.46	3.78	0.01*
4	ด้านการนำไปสู่ภายนอก	4.94	0.72	4.21	0.55	3.97	0.00*
5	ด้านความศรัทธาต่อวิชาพล ศึกษา	4.61	0.43	4.08	0.33	4.84	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองจำแนกเป็นรายด้าน ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.02 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านที่ 2 ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านที่ 3 ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านที่ 4 ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านที่ 5 ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเตรียมความพร้อม รับรู้ตนเอง หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา	5.36	0.95	4.40	0.76	3.93	0.00*
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่น่าสนใจ และสนุกสนาน	5.44	0.65	4.12	0.97	5.64	0.00*
3	นักเรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะเรียนวิชาพลศึกษา	5.04	0.84	3.80	1.04	4.63	0.00*
4	ทักษะในวิชาพลศึกษา ยากเกินไปที่จะปฏิบัติ	4.24	1.71	4.50	1.19	0.47	0.63
5	หากมีทักษะที่ดี ส่งผลให้เรียนวิชาพลศึกษาได้สนุกขึ้น	5.28	0.89	5.12	0.72	0.69	0.49
6	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดี	5.12	0.78	4.12	0.97	4.12	0.00*
7	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา จะทำให้นักเรียนจิตใจแจ่มใสตลอดวัน	4.60	1.11	4.64	0.90	0.13	0.89

* $p < .05$

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
8	วิชาพลศึกษาช่วยควบคุม อารมณ์ของตนเอง	5.20	0.70	3.84	0.80	6.39	0.00*
9	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี ความมั่นใจเพิ่มขึ้น	4.88	1.10	4.24	1.01	2.55	0.04*
10	การตั้งความคาดหวังต่อทักษะ ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการ ปฏิบัติ	5.08	0.81	4.16	1.10	3.35	0.92
รวม		5.02	0.48	4.27	0.44	5.64	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเตรียมความพร้อม
รับรู้ต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของ
รัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ
จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมี
คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27
ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเตรียมความ
พร้อมต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 6, 8 และ 9

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การเห็นความสำคัญของทักษะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึก	4.48	1.19	3.92	0.90	1.86	0.06
2	การฝึกปฏิบัติทักษะซ้ำๆ ทำให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้นในการเรียนวิชาพลศึกษา	5.08	0.90	4.32	0.90	3.04	0.04*
3	ทักษะเบื้องต้นในวิชาพลศึกษา ไม่มีความจำเป็นในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.48	1.00	4.40	0.91	0.29	0.77
4	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้	5.28	0.80	4.52	0.96	3.04	0.04*
5	วิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อพัฒนาการและการเจริญเติบโตของร่างกาย	5.12	0.98	4.30	0.98	3.44	0.01*
6	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มีสุขภาพแข็งแรง	5.36	0.75	4.36	0.87	4.36	0.00*
7	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	5.04	0.85	3.84	0.62	5.72	0.00*
8	ควรเพิ่มเวลาในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.48	0.91	3.44	0.58	4.78	0.00*

* $p < .05$

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		(n = 25 คน)		(n = 25 คน)			
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
9	การรับรู้ความสามารถด้านทักษะ กีฬาของตนเองส่งผลให้เกิดความ เปลี่ยนแปลงในอนาคต	5.00	0.95	4.28	0.89	2.75	0.04*
10	วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาทักษะ ในการดำเนินชีวิต	4.60	1.01	4.28	0.89	1.14	0.25
รวม		4.89	0.66	4.15	0.37	4.87	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 25 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 2, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการสร้างคุณค่า และจัดระบบคุณค่า หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริม ศีลธรรม จรรยาและระเบียบ วินัยให้แก่ นักเรียน	4.64	0.95	4.04	0.84	2.36	0.02*
2	วิชาพลศึกษาช่วยฝึกให้รู้จัก หน้าที่และความรับผิดชอบ	4.84	0.99	4.44	0.76	1.60	0.11
3	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี ทักษะในการทำงานกันเป็นกลุ่ม	4.96	0.98	4.08	0.70	3.65	0.01*
4	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี ทักษะการวางแผนที่ดี	4.96	0.89	4.24	0.77	3.04	0.04*
5	วิชาพลศึกษาทำให้มีเพื่อนมาก ขึ้น	4.48	1.15	3.80	0.57	2.62	0.01*
6	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้ นักเรียนมีความสามัคคี	5.16	0.85	4.20	0.81	4.07	0.00*
7	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิด ความคิดสร้างสรรค์ในการฝึก ทักษะ	4.64	1.19	4.28	1.10	1.11	0.27
8	การเล่นกีฬาประเภททีมในวิชา พลศึกษาช่วยให้นักเรียนปรับตัว เข้ากับสังคมได้ ง่ายขึ้น	4.76	0.97	3.84	0.68	3.86	0.00*
รวม		4.80	0.78	4.11	0.46	3.78	0.01*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 26 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6 และ 8

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการนำไปสู่ภายนอก หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	การฝึกทักษะเบื้องต้นในช่วง เรียน จะทำให้นักเรียนมีทักษะ ในการเล่นทีมดีขึ้น	5.12	1.10	4.32	0.94	2.76	0.01*
2	สิ่งที่ได้จากการเรียนวิชาพล ศึกษามีคุณประโยชน์ต่อการ ดำเนินชีวิตประจำวัน	5.28	0.73	4.12	0.92	4.89	0.00*
3	การเรียนวิชาพลศึกษาฝึกให้ นักเรียนใช้ความคิดในการ แก้ไขปัญหา	4.76	1.45	4.52	1.04	0.67	0.58
4	นักเรียนสามารถนำวิธีการ แก้ไขปัญหาในการเล่นกีฬาไป ใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และ ชีวิตประจำวันได้	4.80	1.10	3.80	0.76	3.78	0.00*

* $p < .05$

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
5	ทักษะกีฬาที่ได้เรียนจากวิชาพลศึกษามีความจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา	4.96	0.89	4.04	0.97	3.48	0.01*
6	นักเรียนได้นำความรู้จากวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5.00	0.87	3.96	0.97	3.98	0.00*
7	การปฏิบัติตามกฎ กติกาในการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมได้ง่ายขึ้น	4.68	1.31	4.76	0.92	0.80	0.80
รวม		4.94	0.72	4.21	0.55	3.97	0.00*

* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 27 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปสู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปสู่ภายนอกของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 4, 5 และ 6

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n = 25 คน)		กลุ่มควบคุม (n = 25 คน)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1	แม้ว่านักเรียนจะเหนื่อยจากการเรียนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนก็จะทบทวนหรือฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา	4.04	1.33	3.80	0.98	0.86	0.39
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่งต่อผลการเรียนในอนาคตของข้าพเจ้า	4.96	0.93	3.84	1.06	3.94	0.00*
3	ถ้าเลือกเรียนได้จะไม่เรียนวิชาพลศึกษา	4.60	1.38	4.32	0.95	0.83	0.48
4	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย	4.48	1.20	4.12	0.86	1.35	0.18
5	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีสาระความรู้และมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	5.00	0.87	4.24	0.87	3.07	0.03*
6	วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับทุกชั้นปี	4.88	0.33	3.84	0.93	3.67	0.01*
รวม		4.61	0.43	4.08	0.33	4.84	0.00*

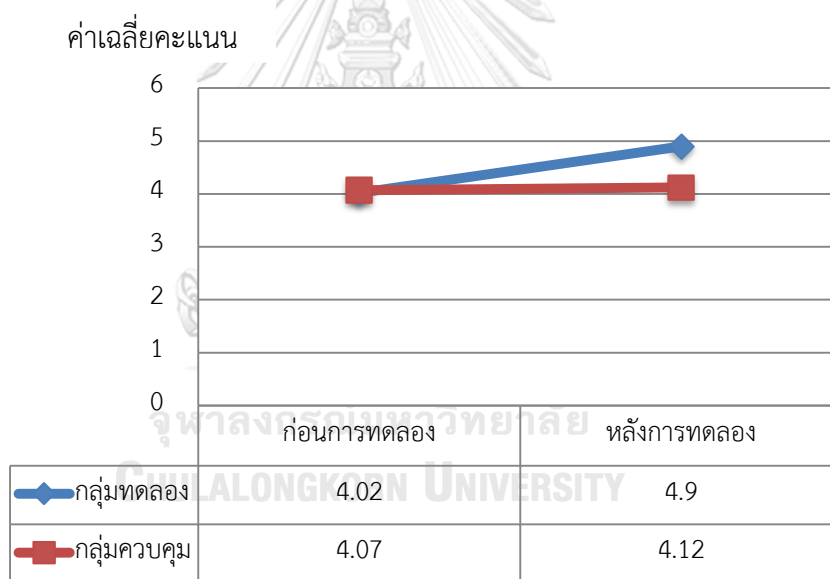
* $p < .05$

ระดับการแปลค่าของผลคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา 1.00 - 1.49 = ควรปรับปรุง, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = ดี, 4.50 - 5.49 = ดีมาก, 5.50 - 6.00 = ดีที่สุด

จากตารางที่ 28 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 2, 5 และ 6

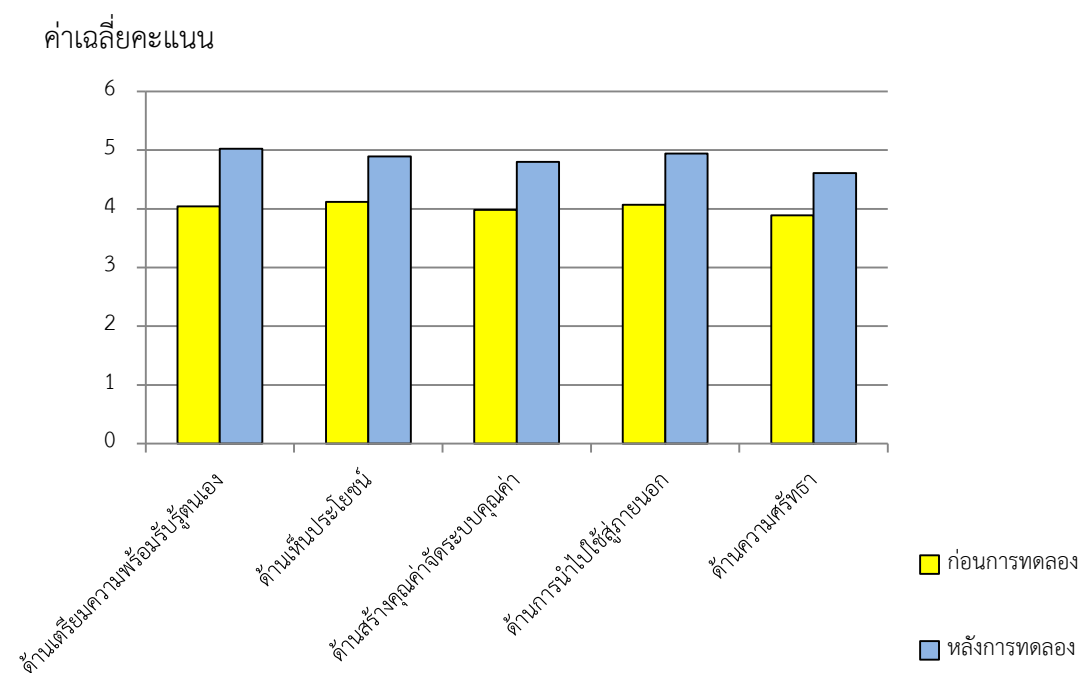
ภาพที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากแผนภาพที่ 3 พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.02 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.90 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในรูปแบบปกติ แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.07 คะแนน หลังการทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.12 คะแนน

อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งพบว่าหลังจากการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.90 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีภาพรวมด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.12คะแนน

ภาพที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

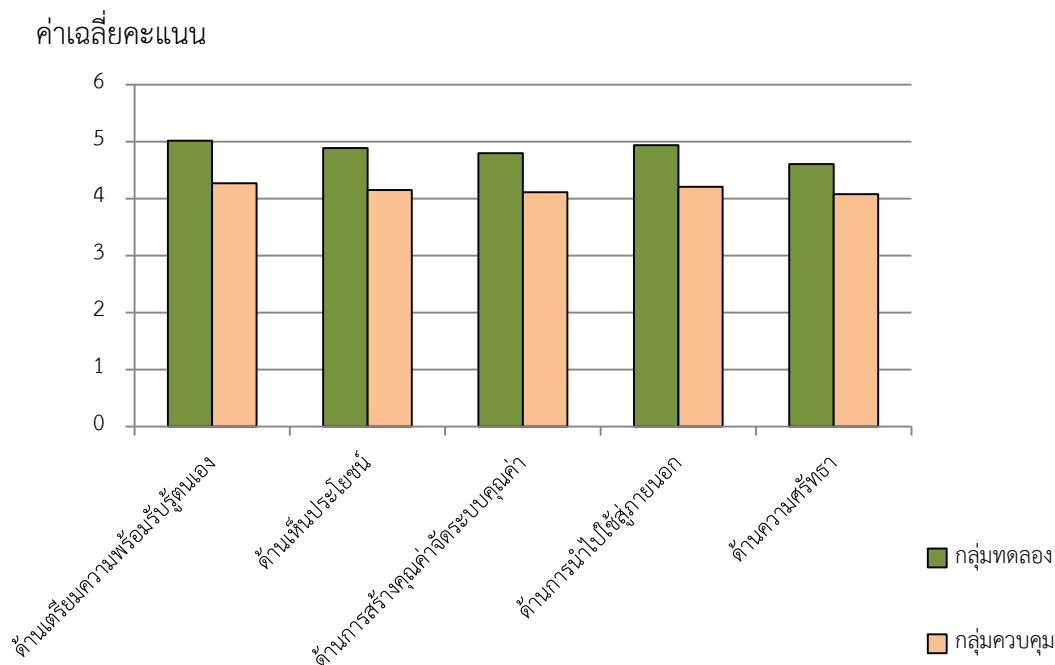

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภาพที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษารายด้าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษารายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงขึ้นทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ภาพที่ 5 ผลการเปรียบเทียบภาพรวมค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

จากแผนภาพที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาจำแนกเป็นรายด้าน หลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ เมื่อพิจารณาคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษารายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2. เพื่อเปรียบเทียบผลของความแตกต่างด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน โรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงเพราะเป็นโรงเรียนที่ 1) ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนให้ความร่วมมือ 2) ระดับความสามารถของนักเรียนไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น ๆ ในสังกัดเดียวกัน 3) สามารถจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่มีความสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ทดลองได้สร้างขึ้น โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 25 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 25 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.85 และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.97 ความเที่ยงเท่ากับ 0.74 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.22 – 0.84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย ส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีคะแนนเจตคติอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2) ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา 3) ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า 4) ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก และ 5) ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังจากการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1.1.1 ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเองเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเองเท่ากับ 5.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.1.2 ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับ 4.12 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับ 4.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.1.3 ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่าเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.1.4 ด้านการนำไปใช้สู่นอก พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้สู่นอก เท่ากับ 4.07 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการนำไปใช้สู่นอก เท่ากับ 4.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.1.5 ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 3.89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 4.16 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับ 4.07 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับ 4.12 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษารายด้าน หลังจากการทดลองไม่แตกต่างกันกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

เท่ากับ 4.87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับ 4.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาในทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาในทุกด้าน อยู่ในเกณฑ์ดี

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นที่สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

จากการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย มีคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาก่อนการทดลอง เท่ากับ 4.02 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 4.90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยมีผลดีขึ้นต่อคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

1.1 เจตคติต่อวิชาพลศึกษา

เจตคติในการเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการให้ความร่วมมือในการเรียน หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่งผลให้นักเรียนสนใจ และให้ความร่วมมือในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนว่า ระดับของเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะส่งผลให้นักเรียนอยากออกกำลังกาย และทำให้นักเรียนยังคงเล่นกีฬาอยู่ มีความรู้สึกรัก รู้สึกชอบ เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ในการที่จะนำความรู้ไปใช้ในการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีณย์ รื่นณรงค์ (2553) พบว่า มีนักเรียนที่ชอบและไม่ชอบ ในการเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนที่ชอบเรียนก็จะตั้งใจ

เรียน เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมในการเรียน ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาจะไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทบทวนและฝึกซ้อมในทักษะที่ได้เรียนมา จะเห็นได้ว่าเจตคติมีความสำคัญ และเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเกิดในการพัฒนาในด้านอื่นๆ หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน เป็นหลักการที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ โดยเริ่มต้นจากตนเองให้มีความพร้อม มีความรู้ มีทักษะที่ดี มองเห็นถึงประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลง สร้างตนเองให้มีความความสามารถที่จะนำออกไปใช้ และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่นำมาใช้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ เป็นลำดับขั้นตอน เริ่มจากการรับรู้ ตอบสนอง สร้างคุณค่า จัดระบบคุณค่า และสร้างลักษณะนิสัย เมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา ก็ส่งผลให้นักเรียนตั้งใจในการเรียน ตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ ทำให้เกิดความรู้ และทักษะทางด้านกีฬาตามมา วิชาพลศึกษายังฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ และทำงานกันเป็นทีม ซึ่งเป็นการปลูกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรม ฝึกให้เคารพ กฎกติกาการแข่งขัน ส่งผลให้ปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอกได้ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคน ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกที่มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งผลการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สามารถสรุปได้ว่าจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่เน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาดังกล่าวต้องเริ่มจากการเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง มองเห็นประโยชน์ สร้างความเข้มแข็ง และนำไปสู่ภายนอก ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา เป็นไปในทางที่ดีขึ้น โดยสามารถอภิปรายเจตคติเป็นรายด้านได้ ดังต่อไปนี้

1.1.1 เจตคติด้านการเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ในขั้นที่ 1 เป็นการให้นักเรียนรู้จักความสามารถของตนเอง เป็นการวิเคราะห์ความสามารถของตนเอง ให้อ่านตนเองมีจุดเด่น และจุดด้อยในเรื่องใด เป็นการประเมินตนเองก่อนที่จะเปิดรับสิ่งใหม่เข้ามา ซึ่งในที่นี้หมายถึงทักษะในการเรียนวิชาพลศึกษา การเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเองนั้นฝึกให้นักเรียนรับรู้ถึงทักษะในวิชาพลศึกษาในการเรียนในแต่ละชั่วโมงว่าตนเองมีความสามารถในระดับใด มีทักษะพื้นฐานมาแล้ว หรือไม่เคยฝึกเคยปฏิบัติเลย ซึ่งเมื่อรับรู้ถึงทักษะของตนเองแล้ว หากรู้ว่าทักษะของตนเองไม่ดีก็จะให้ตั้งความคาดหวังของตนเองว่าหลังจากการเรียนทักษะนั้นๆแล้ว ในชั่วโมงพลศึกษาต้องการให้ตัวเองมีทักษะที่ดีขึ้น ซึ่งการตั้งความคาดหวังหลังจากที่ฝึกทักษะในชั่วโมงเรียนนั้นแล้ว จะเป็นเหมือนแรงกระตุ้นในการฝึกทักษะของตนเอง ซึ่งหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 ข้อที่ 2 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน

ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ให้ความหมายของหลักการแรงระเบิดจากข้างใน ในขั้นตอนแรกว่า ทุกสิ่งที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต้องเกิดจากความคิด ความรู้ ความต้องการ เป็นแรงผลักดันด้วยตนเอง ซึ่งในการที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องเริ่มต้นจากตนเองให้มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง มองเห็นประโยชน์ของสิ่งใหม่ๆ และจะพร้อมสู่การปฏิบัติต่อไป และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยของ (Benjamin Bloom และ Krathwohl, 1964 อ้างถึงใน Brown, 2001) การพัฒนาจิตพิสัยนั้น จะต้องมีการรับรู้ (Receiving or Attending) คือ การใส่ใจสิ่งแวดล้อมที่มากระตุ้นและพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ซึ่งการที่รับรู้ความสามารถของตนเองจะส่งผลให้เกิดแรงกระตุ้นในการฝึกทักษะในวิชาพลศึกษาไปในทางที่ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรเชษฐ์ โชติวรานนท์ (2550) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความเชื่อภายในตนเอง จากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่าการเตรียมความพร้อมต่อตนเอง สามารถช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา เพราะส่งเสริมให้นักเรียนวิเคราะห์ความสามารถของตนเอง ทำให้นักเรียนได้รับรู้ถึงทักษะของตนเอง เพื่อที่จะพร้อมในการพัฒนาทักษะไปในทิศทางที่ดีขึ้น หรือมีทักษะที่ดีขึ้น

1.1.2 เจตคติด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา

การมองเห็นถึงประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อมองเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นมีประโยชน์ต่อตนเอง ก็จะมีการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในมีนัยหมายถึงทักษะกีฬาในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งหากมองเห็นว่าทักษะเหล่านั้นในการเรียนวิชาพลศึกษามีประโยชน์ในการที่จะนำไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในชั่วโมงเรียน หรือนำทักษะไปใช้เล่นหลังการเลิกเรียนแล้ว นักเรียนก็จะเกิดความต้องการที่จะฝึกทักษะ เพราะมองเห็นประโยชน์ของทักษะกีฬานั้นๆ ว่ามีความจำเป็นในการเรียน และเมื่อมองโดยรวมเห็นว่าทักษะกีฬาของวิชาพลศึกษานั้นมีประโยชน์ และมีความจำเป็น ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา หลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 ข้อที่ 2 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน (แคมป์สสตาร์; ออนไลน์, 2560) ได้ให้ความหมายของหลักการเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน ว่าระเบิดจากข้างในมุ่งเน้นให้พัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นประโยชน์ของการพัฒนา ซึ่งการมองเห็นถึงประโยชน์นั้น เมื่อทราบว่ามีประโยชน์ ก็จะเกิดความสนใจในการนำประโยชน์เหล่านั้น มาพัฒนาตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความสามารถที่จะนำไปปฏิบัติต่อไป และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัยของ (Benjamin Bloom และ Krathwohl, 1964 อ้างถึงใน Brown, 2001) การพัฒนาจิตพิสัย จะต้องมีการเห็นคุณค่า (Valuing) คือ การตอบสนองสิ่งเร้าที่เกิดจากการเห็นคุณค่าและตอบสนองสิ่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย ในขั้นที่ 2 ขั้นเป็นการสอนให้นักเรียนเห็นว่าทักษะที่จะ

ได้เรียนภายในชั่วโมงนั้น มีความสำคัญอย่างไร เมื่อนักเรียนได้ทราบถึงความสำคัญนั้นแล้ว นักเรียนก็จะรู้ถึงประโยชน์ของทักษะ และจะมีความตั้งใจในการฝึกทักษะ จากผลการวิจัยพบว่า การเห็นประโยชน์ต่อทักษะนั้น ส่งผลให้นักเรียนตั้งใจปฏิบัติ ตั้งใจซ้อม มีส่วนร่วมในการเรียน ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภพร ทศนัยนา (2521) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับประโยชน์ คุณค่าและความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่จะนำไปสู่การพัฒนาเอกบุคลิกและสังคม มีความเชื่อทางบวก (Positive) เกี่ยวกับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

1.1.3 เจตคติด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาทางด้านจิตพิสัย เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน โดยเน้นให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ตลอดเวลา โดยในการจัดกิจกรรมผู้สอนให้นักเรียนสามารถออกแบบการฝึกทักษะกีฬาของกลุ่มตนเองได้ ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย ไม่ใช่เพียงแต่การพัฒนาทางด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว ยังช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและเจตคติ และความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย แต่การเรียนวิชาพลศึกษาแบบปกติผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดทิศทางในการสอน ทำให้นักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีอิสระในการเรียน ซึ่งหากนักเรียนมีอิสระในการเรียนก็จะส่งผลให้เกิดความสนุก ความชอบในการฝึกด้วยตนเอง ซึ่งจากงานวิจัยของ ศรีณย์ รื่นณรงค์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษาคือ 1) นักเรียนไม่ชอบทำตามแบบฝึกที่ครูสาธิตให้ 2) นักเรียนเบื่อหน่ายเมื่อครูบังคับให้ฝึกซ้อมตามคำสั่ง ซึ่งการที่ผู้สอนออกแบบฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติ บางครั้งแบบฝึกของผู้สอนมีความยากเกินไปที่นักเรียนจะสามารถปฏิบัติได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะนั้นได้ การเปิดโอกาสให้นักเรียนออกแบบการฝึกของตนเองนั้น เป็นการฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการหารูปแบบฝึกที่เหมาะสมกับตนเอง เมื่อนักเรียนออกแบบการฝึกของตนเอง และสามารถปฏิบัติได้ก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่าแบบฝึกที่ผู้สอนออกแบบให้และนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ก็จะส่งผลในทิศทางลบต่อนักเรียนในเจตคติในการเรียนวิชาพลศึกษา ตามทฤษฎีพัฒนาทางด้านจิตพิสัยของ (Benjamin Bloom และ Krathwohl, 1964 อ้างถึงใน Brown, 2001) ในขั้นตอนการพัฒนา จิตพิสัยนั้น จะต้องมีการจัดระบบคุณค่า (Organization) คือการบูรณาการคุณค่าที่ได้รับมาปรับเข้าสู่การจัดระบบคุณค่าใหม่ นั่นคือ การได้รับทักษะที่ผู้สอนให้ความรู้ นำมาจัดระบบใหม่ในรูปแบบการฝึกของตนเองและนำไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุชาติ โสมประยูร และ เอ็มอัชฌา วัฒนบูรานนท์, 2542) ได้กล่าวถึง ในการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น ครูควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน หรือกระทำการสิ่งต่างๆ ร่วมกัน และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล ศรีจาด (2559)

ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของวิธีสืบสอบร่วมกับการเรียนรู้เป็นทีมที่มีต่อความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางเคมีและเจตคติต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีสืบสอบร่วมกับการเรียนรู้เป็นทีม สามารถช่วยส่งเสริมการสร้างเจตคติที่ดีในการเรียน

1.1.4 เจตคติด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก

กิจกรรมในขั้นการนำไปใช้ของการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากขั้นสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า หลังจากที่นักเรียนได้ฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเองภายในกลุ่มแล้ว นักเรียนจะนำผลจากการฝึกทักษะในกลุ่มของตนออกมาใช้ในการแข่งขันภายในชั้นเรียน โดยการแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นกลุ่มเดิมที่จากขั้นสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า ในขั้นนี้เน้นให้นักเรียนเล่นเกมการแข่งขันกันภายในชั้นเรียน ซึ่งจะนำทักษะที่ได้ฝึกฝนภายในกลุ่มนำออกมาใช้จริงตามหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน เมื่อมีการรับรู้ตนเอง เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นประโยชน์แล้ว ก็จะนำไปสู่การนำไปสู่ภายนอก คือขั้นตอนการนำไปใช้นั้นเอง ซึ่งเมื่อเรามีความรู้ในการฝึกทักษะ ความเข้าใจ เห็นผลประโยชน์ของทักษะนั้นแล้ว จึงต้องนำทักษะที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วนำไปใช้ต่อไป และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยของ (Benjamin Bloom และ Krathwohl, 1964 อ้างถึงใน Brown, 2001) ในขั้นตอนสุดท้ายคือขั้น สร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นขั้นตอนการตอบสนองที่ออกมาเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งในที่นี้หมายถึงทักษะในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัณย์ รื่นณรงค์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา คือ นักเรียนจะมีความสุขเมื่อได้เล่นกับเพื่อน และยังสอดคล้องกับ (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549) ได้ให้ความสำคัญว่า เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการปฏิบัติ ซึ่งเป็นเจตคติในการกระทำ หมายถึง เจตคติที่มีความพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ

1.1.5 เจตคติด้านความศรัทธา

เป็นเจตคติที่มีความเข้มข้นมากที่สุด หากนักเรียนมีเจตคติทางด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษามาก ก็จะส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติอย่างคงทน ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ ผู้สอนจะเน้นให้นักเรียนซึมซับถึงความสำคัญและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นการนำความรู้ จากขั้นที่ 2 ขึ้นเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งการที่นักเรียนเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เกิดจากการพัฒนาในทักษะ หรือประโยชน์ของวิชาพลศึกษาก็จะส่งผลให้เกิดความศรัทธาว่าวิชาพลศึกษานั้นมีสาระ มีประโยชน์อย่างแท้จริง ตามหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน (ห้องสมุดมั่นพัฒนา, 2560) ได้ให้ความหมายของแรงระเบิดจากข้างในว่า เป็นการพัฒนาค้นให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มองเห็นถึงประโยชน์ และจะเกิดความศรัทธาต่อสิ่งนั้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีราภรณ์ บุตรทองดี (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติต่อการ ทำงาน องค์กร และความจงรักภักดีของพนักงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงแรม ผลการวิจัยพบว่า เจตคติในความรักและความศรัทธาต่อองค์กรของตนเอง ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงแรม และยังสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจ (โฮแมนส์ อ้าง ถึงใน ญัฐวดี ธรรมกุลมงคล, 2534) ความว่า บุคคลจะมีแรงจูงใจในความชอบ เกิดจากกระบวนการ กิจกรรมก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางเจตคติ หมายความว่า หลักจากที่นักเรียนได้รับการจัดการ เรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยแล้ว นักเรียน จะเห็นประโยชน์ของกิจกรรมที่นักเรียนได้รับจากประสบการณ์โดยตรงว่าวิชาพลศึกษานั้นมีประโยชน์ จึงเกิดความศรัทธาและส่งผลต่อเจตคติของตนเอง

1.1.6 การเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

การเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติเป็นการสังเกตได้ยาก และเจตคติมีระดับ จะต้อง ใช้เครื่องมือในการสังเกตที่เหมาะสม และจำเป็นที่จะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อที่จะให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงเจตคติในระดับที่มีความเหมาะสมสู่ บางครั้งระยะเวลาเพียง 8 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติในระดับที่สูง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติในบางด้าน นั้นอาจจะใช้ระยะเวลายาวนาน ซึ่งสอดคล้องกับ กลมรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528) ได้ให้ลักษณะของ เจตคติไว้ว่า ลักษณะของเจตคติเป็น 2 มิติ คือ 1.มิติทิศทาง (Direction) หมายถึงเจตคติมีทิศทาง บวก คือความชอบ ความพึงพอใจ และทิศทางลบ หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ 2. เจตคติมีความเข้มข้น (Magnitude) เข้มข้นมาก และเข้มข้นน้อย เจตคติที่มีความเข้มข้นมากเป็น ความรู้สึกที่มีความรุนแรง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นทิศทางบวก หรือลบ และยังสอดคล้องกับ Sax (1980 อ้างถึงใน เปรมฤทัย ชนนไทย, 2548) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเจตคติว่า เจตคตินั้นมีความ เข้มข้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติให้เกิดความเข้มข้นสูงจะต้องใช้ระยะเวลาที่นาน และ กิจกรรมที่ใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคตินั้นจะต้องมีความเหมาะสมเพื่อที่จะพัฒนา ระดับของเจตคติให้มีความเข้มข้นที่สูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของ รัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พล ศึกษาแบบปกติ

จากค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่านักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่ม

ทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 4.87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 4.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถอภิปรายผลได้ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 เจตคติต่อวิชาพลศึกษา

หลังจากการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของกลุ่มทดลอง มีเจตคติโดยรวมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันโดยเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองนั้นมีค่าเจตคติสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นทางค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติ และสามารถสังเกตได้ นักเรียนกลุ่มทดลองเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองเริ่มมาเรียนตามเวลาที่กำหนด หลังจากที่ได้เริ่มการจัดการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป แสดงให้เห็นว่าผลของการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองเริ่มจะส่งผลต่อเจตคติ เมื่อถึงเวลาเรียนนักเรียนก็จะพร้อมที่จะเรียน และเชื่อฟังผู้สอน ทำให้ผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ยังไม่ค่อยมีความพร้อมเมื่อถึงเวลาเรียน ยังมาเรียนช้ากว่าเวลา กำหนด ในส่วนของนักเรียนบางคนนั้นไม่ได้มีความเตรียมพร้อมที่จะเรียนวิชาพลศึกษา สังเกตได้จากการแต่งตัวของนักเรียน นักเรียนกลุ่มควบคุมบางรายไม่ได้ใส่ชุดพลศึกษามาเรียนในช่วงโมงเรียนพลศึกษา และไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นในการเรียน หรือฝึกทักษะ ต้องให้ผู้สอนเป็นคนคอยกระตุ้นอยู่เสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ (สมหวัง พิธิยานุวงศ์ และ ทศนีย์ บุญเติม, 2540) ที่ พบว่า การสอนที่ใช้การวิจัยเป็นกระบวนการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ได้แสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ วิธีการเรียนและวิธีแสวงหาความรู้ สร้างความคิดรวบยอดได้ดี และเร็วขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียนจดจำความรู้ได้มากกว่าเรียนด้วยวิธีที่ครูผู้สอนบรรยายเนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียว จะเห็นได้ว่าความแตกต่างต่อเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างรายด้าน สามารถอภิปรายรายด้านได้ดังต่อไปนี้

2.1.1 เจตคติด้านการเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง

กิจกรรมในชั้นเริ่มต้นเน้นให้นักเรียน เตรียมความพร้อมต่อตนเองโดยการวิเคราะห์ความสามารถของตนเอง เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะรับความรู้เกี่ยวกับทักษะ ทำให้นักเรียนมีความพร้อมความตั้งใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษา กิจกรรมผู้สอนจะให้นักเรียน ออกมาวิเคราะห์ทักษะกีฬาของตนเอง เช่น ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาช่วงโมงเรียนที่ 2 เป็นการเรียนทักษะการเล่นลูกมือบนผู้สอนให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำเสนอทักษะการเล่นลูกมือบนของตนเองว่าคิดว่ามีทักษะการเล่น

ลูกมือบนหรือไม่ อยู่ในระดับใด และตั้งความคาดหวังว่าหลังจากการเรียนรู้ทักษะในช่วงนี้แล้วจะเกิดการพัฒนาหรือไม่ ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพร้อมที่จะรับรู้ทักษะได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับบทความแนะแนวการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ให้ความว่าการจัดเตรียมตนเองให้พร้อมเพื่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่สามารถ ดำเนินได้เองไม่ต้องขึ้นอยู่กับสิ่งใดเพียงแต่คอยกำกับจิตใจและร่างกายให้พร้อมที่จะเรียนจึงจะส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2560: ออนไลน์) ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย มีเจตคติที่ดีในด้านการเตรียมความพร้อมดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ สังเกตได้จากการการให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม และความมุ่งมั่นในการฝึกฝนทักษะ นักเรียนกลุ่มทดลองมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

2.1.2 เจตคติด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา

กิจกรรมในขั้นที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความรู้ รวมถึงประโยชน์ของทักษะกีฬาในวิชาพลศึกษา ว่าทักษะแต่ละทักษะนั้นมีความสำคัญอย่างไร ทำให้นักเรียนมองเห็นว่าทักษะแต่ละทักษะมีประโยชน์ในด้านใดบ้าง เช่น ทักษะการเสิร์ฟ นักเรียนก็จะมองเห็นถึงประโยชน์ของทักษะการเสิร์ฟ หากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเสิร์ฟได้ ก็ไม่สามารถเริ่มเกมในการแข่งขันได้ หรือถ้านักเรียนมีทักษะการเสิร์ฟไม่ดี ผู้เล่นฝั่งตรงข้ามก็สามารถเปิดลูกและทำแต้มได้ จะทำให้นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของทักษะว่ามีความสำคัญอย่างไร หากเรามีความตั้งใจในการฝึกซ้อมทักษะก็จะส่งผลให้มีทักษะที่ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ และจะส่งผลต่อเจตคติในการเรียนอีกด้วย ไม่ใช่แค่ประโยชน์ของทักษะอย่างเดียวแต่ยังรวมถึงประโยชน์โดยรวมของวิชาพลศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติด้านการเห็นประโยชน์มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม จากการสังเกตการณ์มีส่วนร่วม และการตอบสนองในการฝึกทักษะ นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตอบสนองในการฝึกดีกว่า มีความตั้งใจ กระตือรือร้นมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และจากการสอบถามนักเรียนหลังจากการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเสร็จแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองจะใช้เวลาหลังเลิกเรียนนำไปออกกำลังกายอีกด้วย สอดคล้องกับหลังการทรงงานของรัชกาลที่ 9 เรื่องแรงระเบิดจากข้างใน (แคมป์สสตาร์, 2560: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของแรงระเบิดจากข้างในว่า เป็นการพัฒนามุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นประโยชน์ของการพัฒนาว่ามีประโยชน์ที่พร้อมที่จะเกิดการพัฒนาอย่างสมัครใจ

2.1.3 เจตคติด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า

การสร้างคุณค่า ในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นกระบวนการที่ใช้ความรู้ ใช้ทักษะที่ได้รับมา ถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการฝึกทักษะของตนเอง โดยทำงานกันเป็นกลุ่มใหญ่ โดยผู้สอนคอยสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่นักเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในการใช้ความคิด ทำให้เกิดความผ่อนคลายที่ตนเองสามารถออกแบบแบบฝึกให้เหมาะสมกับความสามารถของกลุ่มตนเอง เกิดความสนุกสนาน เกิดการมีส่วนร่วม มีการทำงานกันเป็นทีม มีการช่วยเหลือเผื่อแผ่กันและกันภายในกลุ่ม กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดจากการมอบหมายทักษะการฝึกของผู้สอน ส่งผ่านสู่กระบวนการกลั่นกรองของนักเรียน ออกมาสู่การปฏิบัติ ตามทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัยของ (Benjamin Bloom & Krathwohl, 1964 อ้างถึงใน Brown, 2001) ที่ให้ความหมายของขั้นตอนการพัฒนาจิตพิสัยว่า ขั้นตอนการจัดระบบคุณค่า (Organization) เป็นขั้นตอนการจัดระบบ การเรียงลำดับความสำคัญ เป็นการลำดับขั้นตอนเป็นลำดับ และเป็นหมวดหมู่เพื่อพร้อมที่จะเกิดการปฏิบัติออกมาในขั้นต่อไป สามารถสังเกตเจตคติด้านการจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่มีการออกแบบทักษะเอง มีการทำงานกันเป็นทีม มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ต่างคนต่างฝึกทักษะของตนเอง และในกิจกรรมที่นำไปใช้ในการแข่งขันนักเรียนกลุ่มทดลอง ไม่มีการตำหนิผู้เล่นภายในทีมเมื่อทำผิดพลาด ไม่ว่าจะเส้นทางสีหน้า หรือทางวาจา นักเรียนกลุ่มทดลองมีการแข่งขันอย่างสนุกสนาน พร้อมเสียงหัวเราะ ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุม เมื่อมีการแข่งขันกันภายในชั้นเรียน บรรยากาศในการแข่งขันจะมีความตึงเครียดมาก ส่งผลให้นักเรียนที่มีทักษะไม่ดีเกิดความกดดัน และเมื่อตนเองทำพลาดบ่อยๆ ก็จะเกิดเจตคติในทิศทางลบในการเรียนวิชาพลศึกษา

2.1.4 เจตคติการนำไปใช้สู่ภายนอก

เป็นขั้นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเกิดการปฏิบัติมากที่สุดในการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะจะนำผลของการฝึกซ้อมทักษะนำมาใช้ในการเล่นเกมการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในขั้นนี้ นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะนำทักษะออกมาใช้ ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างในการปฏิบัติกิจกรรมที่แตกต่างกันในด้านของความสนุกสนานในขณะการแข่งขัน นักเรียนกลุ่มทดลองมีความผ่อนคลายมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และมีการให้กำลังใจซึ่งกันและกันภายในกลุ่มของตนเอง ไม่มีการทำลายกำลังใจซึ่งกันและกัน การแข่งขันของในแต่ละคาบเรียนมีความราบรื่น ไม่มีปัญหาให้การประท้วงการแข่งขัน เพราะนักเรียนกลุ่มทดลองจะเป็นกลุ่มเดิมจากขั้นตอนการฝึกแบบกลุ่ม ซึ่งมีความสนิทสนมกันแล้ว แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เมื่อฝึกทักษะของตนเองแล้วจะต้องจัดเป็นกลุ่มใหม่เพื่อใช้ในการแข่งขัน ทำให้ขาดการทำงานกันเป็นทีม และการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีณีย์ รื่นณรงค์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เล่นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งผลให้เจตคติด้านการจัดระบบคุณค่าของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

2.1.5 เจตคติด้านความศรัทธา

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของแต่ละชั่วโมงเรียน จะเป็นขั้นสรุปกิจกรรมตั้งแต่ขั้นแรกของการเรียนในแต่ละชั่วโมง ความแตกต่างของการจัดการเรียนรู้ในขั้นนี้ ในนักเรียนกลุ่มทดลองผู้สอนจะให้ความรู้ทำไมในการเรียนในแต่ละครั้งจะต้องเริ่มให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการรับรู้ต่อตนเองก่อน และให้นักเรียนมองเห็นถึงประโยชน์ของทักษะที่สอน และประโยชน์โดยรวมของวิชาพลศึกษา และเหตุผลที่ให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นกลุ่มของตนเอง และขั้นสุดท้ายเป็นการสรุปโดยรวมอีกครั้งว่าวิชาพลศึกษานั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทักษะ หรือ ประโยชน์โดยรวมของวิชาพลศึกษานั้นมีความจำเป็นอย่างไร ให้รู้ว่าวิชาพลศึกษานั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร รวมถึงสอดแทรกวิธีการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันโดยใช้ทักษะที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาไปใช้ในการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความศรัทธาอย่างเห็นได้ชัด จากผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Horsburgh (1994 อ้างถึงใน ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานควรเกิดจากที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรม ซึ่งหากนักเรียนได้มีโอกาสสังเกตและสำรวจความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดความรักความศรัทธา ซึ่งความสุขเป็นส่วนหนึ่งของการเกิดองค์ประกอบทางเจตคติ สามารถสังเกตได้จากการเรียนในครั้งต่อไปที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพร้อมที่จะเรียนวิชาพลศึกษามากกว่ากลุ่มทดลอง ไม่ว่าจะมีความตรงต่อเวลา การแต่งกายที่ถูกระเบียบตามวิชาพลศึกษา การมีส่วนร่วมในการเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน และบรรยากาศความสนุกสนานในการเรียน

2.1.6 การเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านเจตคติจะต้องใช้กิจกรรมที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ และจะต้องมีระยะเวลาที่เหมาะสม การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ สามารถส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษาได้ เพียงแต่จะต้องเพิ่มกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติที่มีความแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติสามารถพัฒนาเจตคติให้นักเรียนได้บางระดับ แต่ยังไม่ส่งผลต่อการเกิดเจตคติที่มีความเข้มข้นที่สูงขึ้น เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ต้องการจะพัฒนาด้านเจตคติของนักเรียนนั้นผู้สอนจะต้องมีการใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาเจตคติให้ผู้เรียน ให้มีความเข้มข้นในด้านเจตคตินำไปสู่ความชอบในการเรียนพลศึกษาที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ (สมหวัง พิธิยานุวงศ์ และ ทศนีย์ บุญเติม, 2540)

ที่พบว่า การสอนที่ใช้การวิจัยเป็นกระบวนการเรียนรู้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาที่เน้นพัฒนาด้านเจตคติ จะต้องมีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ คุณธรรมและจริยธรรม ร่วมด้วย ไม่ใช่วัดและประเมินผลทางด้านเจตคติเพียงด้านเดียวเพื่อให้ตรงตามหลักของการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

1.2 ในการแบ่งกลุ่มในการฝึกทักษะในชั้นสร้างคุณค่าจัดระบบคุณค่า อาจจะใช้เวลานานในการออกแบบการฝึกของนักเรียน เพราะฉะนั้นผู้สอนควรกำหนดเวลาให้นักเรียนและควรช่วยเหลือในการให้คำแนะนำแบบฝึกของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับทักษะนั้นจริงๆ

1.3 การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ควรจัดให้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป และจัดให้เกิดความสนุกสนานมากกว่าความตึงเครียด ทักษะบางทักษะที่มีความยากทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นผู้สอนต้องมีการจัดรูปแบบของการฝึกทักษะให้ง่ายขึ้น เช่นเริ่มจากการฝึกที่ง่าย สู่การฝึกที่ยากขึ้นจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาเป็นลำดับ

1.4 การจัดกิจกรรมในชั้นเห็นประโยชน์ ผู้สอนต้องเน้นให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของทักษะต่างๆในการเรียนและสามารถแสดงให้นักเรียนเห็นว่าทักษะต่างๆที่ใช้นั้นมีความสำคัญจริงๆ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นถึงประโยชน์ของวิชาพลศึกษา

1.5 ชี้นำไปใช้สู่ภายนอกเป็นขั้นที่ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ดังนั้นกิจกรรมที่ใช้นั้นควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานไม่ซ้ำซากเพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดเจตคติในวิชาพลศึกษา แบบวัดควรจะมีเหมาะสมหากเป็นแบบสอบถาม ควรเลือกคำที่จะใช้ให้มีความเหมาะสมเข้าใจง่าย เหมาะกับระดับของนักเรียน จะทำให้ผลของการวัดเจตคติมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7 การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่มุ่งเน้นในการพัฒนาด้านเจตคติ ต้องใช้ระยะเวลาที่นาน ระยะเวลาเพียง 8 สัปดาห์อาจจะไม่เพียงพอที่จะพัฒนาเจตคติของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ในทุกๆด้าน ดังนั้นผู้สอนควรเพิ่มระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น การส่งผลต่อทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยกับวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากับทฤษฎีอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นการปลูกฝังด้านเจตคติต่อวิชาพลศึกษาตั้งแต่ต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กลมรัตน์ หล้าสว่างซ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โกทูโนว์. (2560). *แนวคิดพระราชดำริ“การระเบิดจากภายใน”*. [ออนไลน์]
แหล่งที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/617773> [25 กันยายน 2560]
- ชัตติยา กรณสูต. (2516). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แคมป์สตาร์. (2560). *23 หลักการทรงงาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9*. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: <https://lifestyle.campus-star.com/knowledge/39678.html>
[25 กันยายน 2560]
- จรินทร์ ธาณิรัตน์. (2529). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2552). *การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง*. วิทยานิพนธ์, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- จิรวัดน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2538). *ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม: การวัด การพยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพมหานคร: สามดีการพิมพ์.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล ศรีจาด. (2559). *ผลของวิธีสืบสอบร่วมกับการเรียนรู้เป็นทีมที่มีต่อความสามารถในกาแก้ปัญหาทางเคมีและเจตคติต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐฉัตร ธรรมกุลมงคล. (2534). *องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2551). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทย และต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. (2552). *ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.ms.src.ku.ac.th> [25 ธันวาคม 2560]
- ทิตินา แชมมณี. (2546). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกหลากหลาย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์. (2547). *เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพมาศ อีระเวคิน. (2542). *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นภพร ทศนัยนา. (2521). *ปัญหาเจตคติและความต้องการทางด้านพลศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล*. รายงานการวิจัย ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2545). *ก่อนจะถึงวันนั้น ครอบครัวแห่งจิตวิทยาเด็ก การดูแลจิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- บุญฤทธิ บุญยมณีรัตน์. (2554). *ผลการจัดการเรียนรู้การสอนเรื่องน้ำโดยใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตที่มีต่อพฤติกรรมการใช้น้ำตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเด็กวัยอนุบาล*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง. (2556). *ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปรมฤทัย ขนนไทย. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2553). *เผยคนไทยเสี่ยงป่วยเรื้อรังเพิ่ม-เริ่มวัยรุ่นไม่ออกกำลังกายถึง 39 ล้านคน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th> [24 กันยายน 2560]

- พิสนธิ์ ศรีตุงกูที. (2557). *การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและประสบการณ์เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง : กรณีศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ไพรวลัย ดันลาพุด. (2530). *พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ฟอง เกิดแก้ว. (2526). *ประวัติพลศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พัทธ์อักษร.*
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2560). *การเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.stou.ac.th/> [20 พฤษภาคม 2561]*
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2559). *ศาสตร์ของพระราชชา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.tsdf.or.th/th/Retrieved> [25 กันยายน 2560]*
- แมนเจอร์. (2559). *“ระเบิดจากข้างใน” หัวใจแห่งการพัฒนา ในพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID> [25 กันยายน 2560]*
- ลักขณา สริวัฒน์. (2549). *การคิด. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.*
- ลัดดา กิติวิภาต. (2532). *ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). *เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตราวัด. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.*
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีสอนพลศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.*
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัด เพื่อประเมินทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดี.*
- วีราภรณ์ บุตรทองดี. (2557). *การศึกษาทัศนคติต่อการทำงาน องค์กรและความจงรักภักดีของพนักงานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี. การศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*

- ศรันย์ รื่นณรงค์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศศิธร ลิจันทรพร. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). *จิตวิทยาลังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศึกษาพร.*
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเต็ม. (2540). *การสอนแบบ Research – Based Learning ในแบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สยามรัฐ. (2560). *ศาสตร์พระราช. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://siamrath.co.th/n/10248> [25 กันยายน 2560]*
- สำนักกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2556). *วัยรุ่น-วัยแรกทำงาน เมินออกกำลังกาย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.nesdb.go.th/ewt_news [24 กันยายน 2560]*
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ. (2560). *เรียนรู้หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.nesdb.go.th/ewt_news [24 กันยายน 2560]*
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2520). *จิตวิทยาลังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แพรววิทยา.*
- สุชาติ โสมประยูร และเอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์. (2542). *การสอนสุขศึกษา ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: เอมี เทรดดิง.*
- สุรเชษฐ์ โชติวรานนท์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ห้องสมุดมั่นพัฒนา. (2560). *หลักการทรงงานเรื่องแรงระเบิดจากข้างใน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manpattanalibrary.com/> [25 กันยายน 2560]*
- อัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). *“ครูกับหลักสูตรใหม่”. วรสารครุศาสตร์.*
- อัคราพรรณ นิลเถื่อน. (2553). *อิทธิพลของแบบการเรียนรู้ แบบการสอน และความสอดคล้องของแบบการเรียนกับแบบการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเจตคติต่อวิทยาศาสตร์เป็นตัวแปรส่งผ่าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อารมณ นาวากาญจน์. (2546). *เจตคติที่เกี่ยวกับขั้นตอนการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์, คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

อุดร รัตนภักดิ์. (2529). *หลักการพลศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอ็มจีอาร์. (2560). *เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา: วิธีการแห่งศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*.
[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://mgronline.com/daily/detail/9600000103010>
[25 กันยายน 2560]

ภาษาอังกฤษ

Anastasi, A. (1990). *Psychological Testing*. (6 Ed.). New York: Macmillian.

Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principle and Interactive Approach to language pedagogy*. New York: Longman Inc.

Joyce, B. R., & Weil, M. (1996). *Models of Teaching*. Boston: Allyn and Bacon.

Kretch, D., Crutchfield, R. S., & Ballachey, E. L. (1962). *Individual in Society*. New York: McGraw-hill Book Co. Inc.

Lefton, L. (1997). *Psychology* (6 ed.). Boston: Allynand Bacon.

Loudon, D., & Bitta. A. (1988). *Consumer Behavior : Concepts and Application* (3 ed.). New York: McGraw Hill.

Luck, D. M., & Sineslair, D. G. (1996). Gender Differences in Adolescents' Toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*.

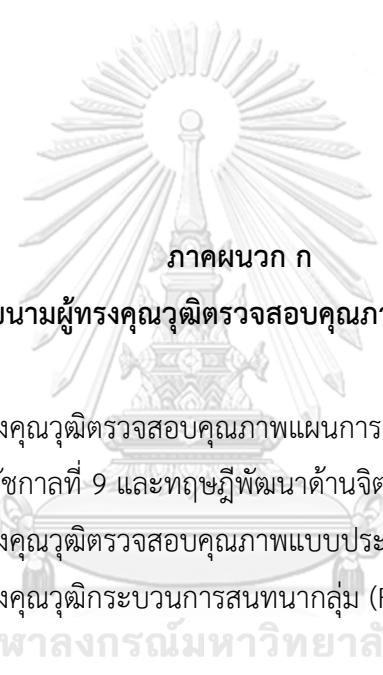
Rosenberg, R. J., & Hovland, C. I. (1960). *Attitude Organization and Change: And Analysis of Consistency Among Attitude Components*. Wesport: Greenwood Press.

Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1991). *Consumer Behavior* (4 ed.). New Jersey: Englewood Cliffs.

Simsek, A. (1992). *The Impact of Cooperative Group Composition on Student Performance and Attitudes during Interactive Videodisc Instruction*. Department of Communication Design and Management Anadolu University.

Wood, L. K. (1987). *A Comparative Study of Attitude toward Physical Activity of Academically Gifted and Academically Nongifted Student*. Doctor's Dissertation, The University of Utah.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ก – 1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการ
ทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย
- ก – 2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินเจตคติต่อวิชาพลศึกษา
- ก – 3 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ก - 1 รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักการ
ทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

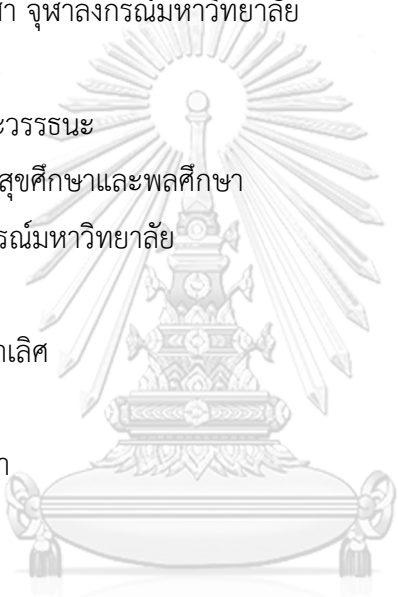
1. รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ สัจกุล
สาขาวิชาพัฒนาการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน
ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาและการจัดการการศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์พีระเดช สู้สุข
ครูวิทยฐานะชำนาญการ
โรงเรียนวัดปทุมวนาราม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ก - 2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

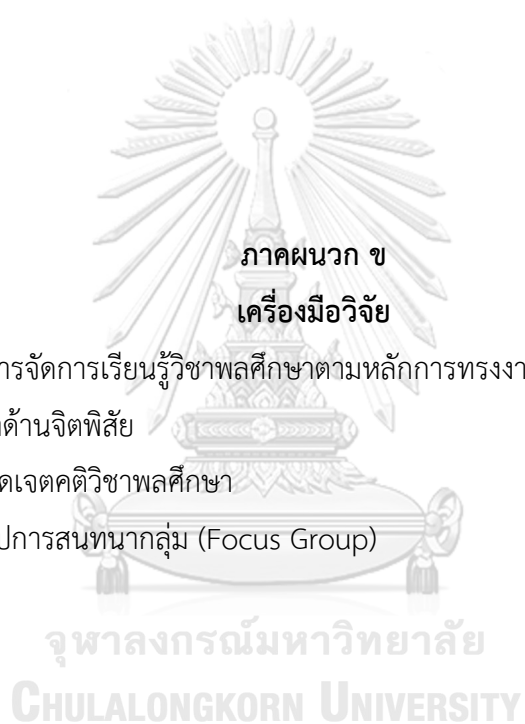
1. รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ สัจกุล
สาขาวิชาพัฒนาการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน
ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาและการจัดการการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์อนันต์ ปัญญาคำเลิศ
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
5. อาจารย์พีระเดช สู้สุข
ครู วิทยฐานะชำนาญการ
โรงเรียนวัดปทุมวนารามฯ

ก – 3 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรพล แสงปัญญา
อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร. ชานินทร์ บุญญาลงกรณ์
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
5. พันโทฐนัส มานวงศ์
อาจารย์ประจำวิชาเศรษฐกิจพอเพียง
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

- ข - 1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาจิตพิสัย
- ข - 2 แบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา
- ข - 3 ผลสรุปการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ข – 1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนา
ด้านจิตพิสัย

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง ท่าไม้ต้องเรียนวิชาพลศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 10 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกามีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีความ
สมบูรณ์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นให้
ผู้เรียนได้ออกกำลังกายโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีสมรรถภาพ
ร่างกายที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สมรรถภาพทางกายของตนเองได้
2. นักเรียนมีความรู้ถึงความสำคัญและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา
3. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์และความสำคัญของวิชาพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่ม
5. นักเรียนสามารถแสดงการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในห้องเรียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 เกิดการรับรู้สมรรถภาพของตนเอง และมองเห็นประโยชน์ของวิชาพลศึกษา
นักเรียนมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และเกิดความสนุกสนาน เกิดความชอบความศรัทธาในวิชาพล
ศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>วิชาพลศึกษา</p> <p>ความหมายของวิชาพลศึกษา</p> <p>หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่มีมุ่งให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมกีฬาและการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายเป็นสื่อกลาง</p> <p>ประโยชน์ของวิชาพลศึกษา</p> <p>วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่มีมุ่งเน้นให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดี โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหว เพื่อส่งผลต่อสมรรถภาพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา</p> <p>วิชาพลศึกษาส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนา</p>	<p>1. <u>ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง (10นาที)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสำรวจความพร้อมของผู้เรียน 2. ครูสอบถามนักเรียนว่าสุขภาพมีความสำคัญอย่างไรและมีวิธีใดบ้างที่ช่วยในการส่งเสริมสุขภาพ 3. ให้นักเรียนวิเคราะห์สมรรถภาพของตนเองและตั้งความคาดหวังของตนเองหลังจากที่ได้เรียนวิชาพลศึกษาโดยเขียนในกระดาษที่ครูแจกให้ <p>2. <u>ขั้นตอบสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์สมรรถภาพของตนเองหน้าชั้นเรียนและความคาดหวังหลังจากการได้เรียนวิชาพลศึกษา 2. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 3. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน <p>3. <u>ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15นาที)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายความหมาย ประโยชน์ และจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของวิชาพลศึกษา โดยใช้สื่อ POWER POINT 2. ครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของวิชาพลศึกษา 3. ครูสุ่มให้นักเรียนบอกกิจกรรมที่ช่วง 	<p>- นักเรียนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง ว่ามีจุดเด่นจุดด้อยในทางใด และวิธีการสร้างสุขภาพให้เกิดความแข็งแรง</p> <p>- นักเรียนมองเห็นข้อดีและข้อเสียของสุขภาพตนเอง เพื่อพร้อมที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น</p> <p>- นักเรียนได้รู้ถึงประโยชน์และความสำคัญของวิชาของวิชาพลศึกษา</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ทางด้านต่อไปนี้</p> <p>1.ด้านสมรรถภาพร่างกาย</p> <p>2.ด้านทักษะการเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกายและทักษะการเล่นกีฬา</p> <p>3.ด้านความรู้ความเข้าใจในความศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p> <p>วิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย</p> <p>4.คุณธรรมประจำตัวเช่นการมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>5.ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย</p>	<p>ส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง 3 คน คนละ 3 ข้อ</p> <p>4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ</p> <p>กลุ่มที่ 2 ความทนทานของกล้ามเนื้อ</p> <p>กลุ่มที่ 3 ความอ่อนตัว</p> <p>กลุ่มที่ 4 องค์ประกอบของร่างกาย</p> <p>กลุ่มที่ 5 ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนประโยชน์ของวิชาพลศึกษาและวิธีการพัฒนาสมรรถภาพของกลุ่มตนเอง</p> <p>4. ชื่อนำไปสู่ภายนอก (15นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 3 นาที</p> <p>5. ชั้นสร้างศรัทธา(5นาที)</p> <p>1. ครูสรุปกิจกรรมเนื้อหาภายในคาบเรียน</p> <p>2. ครูย้ำถึงประโยชน์ของวิชาพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา ครู</p>	<p>- นักเรียนได้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น</p> <p>- นักเรียนสามารถแสดงการเคลื่อนไหวพัฒนาสมรรถภาพทางกายในด้านที่กำหนดให้ได้</p> <p>- นักเรียนได้นำความรู้ของกลุ่มตนเองออกมาปฏิบัติ</p> <p>- นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน</p> <p>- นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการออกกำลังกายและเรียน</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
		- นักเรียนเห็น ความสำคัญและเกิด ความศรัทธาในวิชาพล ศึกษา

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์ของวิชาพลศึกษาได้ ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายความรู้ เกี่ยวกับประโยชน์ของวิชา พลศึกษาที่ถูกต้องน้อยกว่า ร้อยละ 80 ของนักเรียน ทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80 ของนักเรียน ทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวได้ถูกต้องน้อยกว่า ร้อยละ 80 ของนักเรียน ทั้งหมด	
3. ด้าน สมรรถภาพทาง กาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกาย ที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของ นักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทาง กายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือในกิจกรรม การเรียนการสอนอย่างน้อย ร้อยละ 80 ของนักเรียน ทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือใน กิจกรรมการเรียนการสอน น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ นักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ ตนเอง 2.ด้านเห็นประโยชน์ 3.ด้านการสร้างคุณค่า/ จัดระบบคุณค่า 4.ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5.ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพล ศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ ตนเอง 2.ด้านเห็นประโยชน์ 3.ด้านการสร้างคุณค่า/ จัดระบบคุณค่า 4.ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5.ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชา พลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผล หลังจาก การเรียน การสอน สัปดาห์ที่ 8

สื่อ/อุปกรณ์

1. Power point
2. กระดาษขาวเทาแบบบาง

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(...../...../.....)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง การเล่นเกมมือบอน (เดี่ยว)

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 17 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกับตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

การเล่นลูกสองมือบอน บางคนกล่าวว่าเป็นหัวใจสำคัญของทีม ผู้ที่เล่นลูกสองมือบอน หรือเซตจะมีความสัมพันธ์กับผู้ตบ โดยค้ำถึงระยะห่างจากตาข่ายมากน้อยเท่าใด หลักสำคัญในการเล่นลูกสองมือ คือ ทำให้ผู้ตบสามารถตบลูกนั้นๆได้อย่างหนักหน่วงตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เซต และตามความถนัดของผู้ตบ

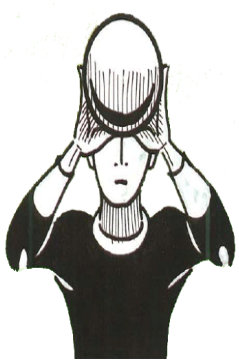
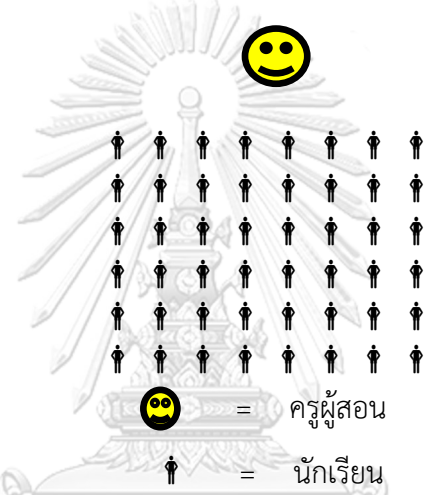
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเล่นลูกมือบอนของตนเองและบอกประโยชน์ของการเล่นเกมมือบอนได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะท่าทางในการเล่นลูกสองมือบอนและบอกประโยชน์ของทักษะการเล่นลูกมือบอนได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติการเล่นลูกสองมือบอนได้ต่อเนื่องอย่างน้อย 10 ลูก
4. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความอดทนของกล้ามเนื้อในการเล่นลูกสองมือบอน
5. นักเรียนเข้าแถวได้อย่างเป็นระเบียบ เคารพกฎกติกา และแต่งกายได้ถูกต้อง
6. นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเกิดความสนุกสนานจากการฝึกทักษะในการเรียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกเล่นลูกมือบนได้อย่างถูก เกิดความสนุกสนาน เกิดความชอบความศรัทธาในวิชาพลศึกษา และนำทักษะไปออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>วิธีการเล่นลูกสองมือ</p> <p>บน</p> <p>1. มือทั้งสองจะต้องยกขึ้นและกางนิ้วออกให้ตรงใบหน้า ตามองลูกบอลผ่านระหว่างมือทั้งสองข้าง</p> <p>2. แขนงอเป็นมุมฉากจากท่าเตรียมพร้อม</p> <p>3. เคลื่อนที่ให้อยู่ใต้ลูกบอลและหันหน้าไปในทิศทางที่ต้องการ ย่อเข้า กางนิ้วออกทั้งหมด</p>	<p>1.ขั้นรับรู้ตนเอง (10นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน แถวละ 6 คน ตามลำดับเลขที่</p> <p>2. สำนวรายชื่อนักเรียน ตรวจสอบเครื่องแต่งกาย</p> <p>3. นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (Warm up)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูสุ่มให้นักเรียนออกมา 6 คนเพื่อนำยืดกล้ามเนื้อ - ให้นักเรียนพัฒนาสมรรถภาพโดยการวิ่งรอบสนามวอลเลย์บอล 3 รอบ <p>4. ครูถามนักเรียนรู้จักทักษะการเล่นลูกมือบนหรือไม่ และคิดว่าตนเองมีความสามารถในทักษะการเล่นลูกมือบนมากน้อยเพียงใด</p>	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถว</p> <p>- นักเรียนมีความพร้อมของกล้ามเนื้อเพื่อลดการบาดเจ็บปวดในการฝึกทักษะและเล่นกีฬา</p> <p>- นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเล่นลูกมือบน</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>4. ตามองผ่านมือทั้งสองข้างไปยังจุดที่ส่งลูก</p> 	<p>5. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่ทักษะการเล่นลูกมือบน</p> <p>2. ชั้นตอบสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์ทักษะของตนเองหน้าชั้นเรียน และให้นักเรียนทดลองเล่นลูกมือบน 2. ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการได้เรียนทักษะการเล่นลูกมือบนและให้นักเรียนบอกถึงประโยชน์ของการเล่นทักษะลูกมือบน 2. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 3. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน <p>3. ชั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายและสาธิตขั้นตอนการเล่นลูกมือบน 2. ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเล่นลูกมือบนโดยครูเป็นคนให้สัญญาณ 3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยให้นักเรียนออกแบบรูปแบบการฝึกการเล่นลูกมือบน 4. ครูคอยแนะนำรูปแบบการฝึกของนักเรียนแต่ละกลุ่ม <p>4. ชั้นนำไปสู่ภายนอก(15นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนฝึกการเซตลูก (เดี่ยว) ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เมื่อรู้สึกว่าการเริ่มไม่เป็นไปตามจังหวะการเซต ให้อันเดอร์บอลก่อน จนกว่าจะหาจังหวะในการเซตได้ จึงเซตต่อ เพื่อเป็นฝึกหา 	<p>- นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมือบนของตนเอง</p> <p>- นักเรียนได้ความรู้และวิธีการปฏิบัติการเล่นลูกมือบน</p> <p>- นักเรียนได้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการฝึกของกลุ่มตนเอง และได้ฝึกการทำงานกันเป็นทีม</p> <p>- นักเรียนได้นำทักษะของกลุ่มตนเองที่ได้ฝึกฝนมานำใช้ในการเล่น</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>จังหวะในการเซตลูกและฝึกการอันเดอร์บอลให้คล่องขึ้น</p> <p>2. ให้นักเรียนออกมาจับคู่แข่งกัน ใครที่สามารถเซตลูกได้นานกว่า ถือว่าเป็นผู้ชนะ จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เซตลูกจังหวะเดียว ครั้งที่ 2 เซตลูก 2 จังหวะ</p> <p>3. ใครได้จำนวนครั้งมากกว่าถือว่าเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. <u>ขั้นสร้างศรัทธา(5นาที)</u></p> <p>1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน</p> <p>2. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p> <p>3. ครูย้ำถึงประโยชน์ของวิชาพลศึกษาเพื่อให้ นักเรียนเกิดความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา</p>	<p>เกม</p> <p>- นักเรียนได้ความสนุกสนานจากการเล่นเกม</p> <p>- นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน</p> <p>- นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดความศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2.ด้านเห็นประโยชน์ 3.ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4.ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5.ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2.ด้านเห็นประโยชน์ 3.ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4.ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5.ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ/อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. หลักในการกำกับจุด
3. นกหวีด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

.....

 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (...../...../.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2560
แผนการเรียนรู้เรื่อง การเล่นเกมมือบอน (คู่)		หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล
เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ		วันที่ 24 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกับตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

การเล่นลูกสองมือบอน บางคนกล่าวว่าเป็นหัวใจสำคัญของทีม ผู้ที่เล่นลูกสองมือบอน หรือเซตจะมีความสัมพันธ์กับผู้ตบ ซึ่งการเล่นลูกมือบอนต้องมีการฝึกซ้อมกันเป็นทีมเพื่อให้เข้าใจจังหวะ และสามารถนำไปสู่การทำแต้มในกีฬาวอลเลย์บอลได้

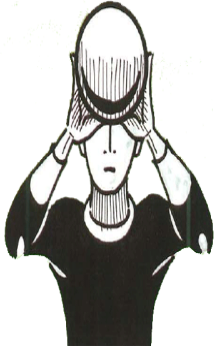
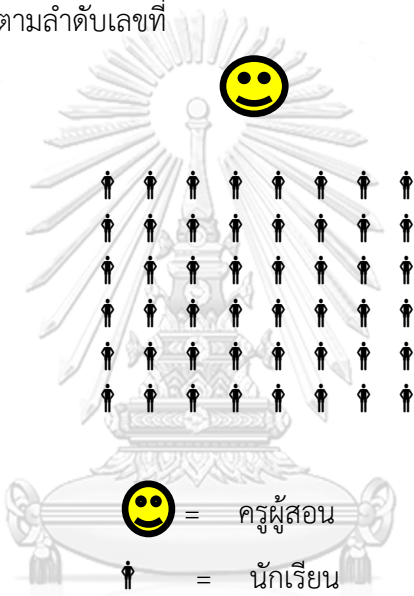
จุดประสงค์การเรียนรู้

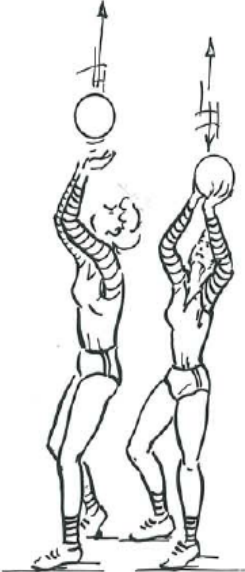
1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเล่นลูกมือบอนของตนเองที่จะนำไปใช้กับเพื่อนร่วมทีมและบอกประโยชน์ของทักษะการเล่นลูกมือบอนได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะท่าทางในการเล่นลูกสองมือบอนและบอกประโยชน์ของทักษะการเล่นลูกมือบอนได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติการเล่นลูกสองมือบอนแบบโต้ระหว่างคู่ได้ต่อเนื่องอย่างน้อย 10 ครั้ง
4. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความอดทนของกล้ามเนื้อในการเล่นลูกสองมือบอน
5. นักเรียนเข้าแถวได้อย่างเป็นระเบียบ เคารพกฎกติกา และแต่งกายได้ถูกต้อง
6. นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเกิดความสนุกสนานจากการฝึกทักษะในการเล่น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเล่นลูกมือบนเป็นทีมได้อย่างถูกต้อง มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน มีความชอบและความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>วิธีการเล่นลูกสองมือบน</p> <p>1. มือทั้งสองจะต้องยกขึ้นและกางนิ้วออกให้ตรงไปหน้า ตามองลูกบอลผ่านระหว่างมือทั้งสองข้าง</p> <p>2. แขนงอเป็นมุมฉาก จากท่าเตรียมพร้อม</p> <p>3. เคลื่อนที่ให้อยู่ใต้ลูกบอลและหันหน้าไปในทิศทางที่ต้องการ ย่อเข้า กางนิ้วออกทั้งหมด</p>	<p>1.ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้อตนเอง (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน แถวละ 6 คน ตามลำดับเลขที่</p> <p>2. สำนวจรายชื่อนักเรียน ตรวจสอบเครื่องแต่งกาย</p> <p>3. นักเรียนอบอุ่นร่างกาย (Warm up)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูสุ่มให้นักเรียนออกมา 6 คนเพื่อนำยืดกล้ามเนื้อ - ให้นักเรียนพัฒนาสมรรถภาพโดยการวิ่งรอบสนามวอลเลย์บอล 3 รอบ 	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถว</p> <p>- นักเรียนมีความพร้อมของกล้ามเนื้อเพื่อลดการบาดเจ็บปวดในการฝึกทักษะและเล่นกีฬา</p> <p>- นักเรียนสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายในด้านความอดทนของระบบหัวใจและระบบไหลเวียนโลหิต รวมถึงไปถึงความอดทนของ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>4. ตามองผ่านมือทั้งสองข้างไปยังจุดที่ส่งลูก</p> 	<p>4. ครูถามนักเรียนรู้จักทักษะการเล่นลูกมือบนหรือไม่ และคิดว่าตนเองมีความสามารถในทักษะการเล่นลูกมือบนมากน้อยเพียงใด เมื่อจะต้องนำไปเล่นกับผู้อื่น</p> <p>5. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่ทักษะการเล่นลูกมือบน (คู่)</p> <p>2.ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <p>1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์ทักษะการเล่นลูกมือบนของตนเองเมื่อจะต้องนำไปเล่นกับผู้อื่น หน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ครูถามถึงความคาดหวังต่อจากชั่วโมงเรียนแรกในการได้เรียนทักษะการเล่นลูกมือบนและให้นักเรียนบอกถึงประโยชน์ของการเล่นทักษะลูกมือบนแบบคู่</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p> <p>2. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>3. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p> <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15นาที)</p> <p>1 ครูทบทวนขั้นตอนการเล่นลูกมือบน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนจับคู่ฝึกทักษะการเล่นลูกมือบน โดยให้นักเรียนออกแบบรูปแบบการฝึกในคู่ของตนเอง</p>	<p>กล้ามเนื้อ</p> <p>- นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเล่นลูกมือบน</p> <p>- นักเรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองในทักษะการเล่นลูกมือบน</p> <p>- นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเล่นลูกมือบน</p> <p>- นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมือบนของตนเอง เพื่อนำไปใช้เล่นกับผู้อื่น</p> <p>- นักเรียนได้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการฝึกเพิ่มทักษะในกีฬา วอลเลย์บอล</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>3. ครูคอยแนะนำรูปแบบการฝึกของนักเรียนแต่ละคู่</p> <p>4. ขี่นำไปใช้สู่ภายนอก(15นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแข่งขันการเซตลูก (คู่) ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เมื่อรู้สึกว่าการเริ่มไม่เป็นไปตามจังหวะการเซต ให้อันเตอร์บอลก่อน จนกว่าจะหาจังหวะในการเซตได้ จึงเซตต่อ เพื่อเป็นฝึกหาจังหวะในการเซตลูกและฝึกการอันเตอร์บอลให้คล่องขึ้น</p> <p>2. ให้นักเรียนออกมาเป็นคู่ของตนเองแข่งกัน คู่ไหนที่สามารถเซตลูกได้นานกว่า ถือว่าเป็นผู้ชนะ จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เซตลูกจังหวะเดียว ครั้งที่ 2 เซตลูก 2 จังหวะ</p> <p>3. ใครได้จำนวนครั้งมากกว่าถือว่าเป็นผู้ชนะ</p> <p>5. ขี่สร้างศรัทธา(5นาที)</p> <p>1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน</p> <p>2. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>	<p>- นักเรียนได้ฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบน</p> <p>- นักเรียนได้ความสนุกสนานจากการเล่นเกม</p> <p>- นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน</p> <p>- นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดความศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หลักที่ใช้ในการกำกับจุด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

.....

 ลงชื่อ.....ผู้สอน
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (...../...../.....)
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 4)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือบน

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 31 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกับตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีม ซึ่งภายในทีมจะต้องมีความสามัคคี เข้าใจกัน ในส่วนของตัวบุคคลนั้นก็ต้องมีความสามารถในเรื่องของการเคลื่อนไหว รวมทั้งทักษะต่างๆ ในการเล่นวอลเลย์บอล เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมให้มากขึ้น โดยการเล่นนั้นจะเริ่มจากการเสิร์ฟ ซึ่งในการเสิร์ฟนั้นจะมีหลายวิธีในการเสิร์ฟ แล้วแต่ผู้เล่นนั้นๆ จะเลือกใช้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของตนเองและบอกประโยชน์ของการเสิร์ฟได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือบนได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อจากพฤติกรรมการยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการออกกำลังกาย
4. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในกลุ่มที่ทำไม่ถูกต้อง
5. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส และเกิดความชอบ ในขณะที่เรียนและตามแบบฝึก ด้วยความตั้งใจ
6. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียน สามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือบนได้ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน มีความชอบและความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การเสิร์ฟลูกมือบน (ลักษณะของมือที่ใช้ตีลูกบอลมี 5 ลักษณะ ดังนี้)</p> <ol style="list-style-type: none"> กำมือให้แน่น ใช้กำปั้นด้านหัวแม่มือปะทะลูกบอล กำมือให้หลวม ใช้กำปั้นด้านหัวแม่มือปะทะลูกบอล แบมือใช้สันมือด้านหัวแม่มือปะทะลูกบอลไป กำมือแล้วหงายมือใช้สันมือปะทะลูกบอลไป แบฝ่ามือ ใช้ส่วนของฝ่ามือปะทะลูกบอลไป <p>การเตรียมตัว ยืนห่างเส้นส่งจากเส้นหลังประมาณ 1 ก้าวหันลำตัวด้านแขนที่ไม่ถนัด ให้กับทิศทางที่จะส่งลูกบอลไป หรือยืนหันข้าง</p>	<p>1.ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง (10นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน <ol style="list-style-type: none"> ครูนำยืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาทีดังนี้ 	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p> <p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ที่ไม่ถนัดเข้าหาตาข่าย ก้าวเท้าที่ไม่ถนัดไปข้างหน้า</p> <p>ขนานกับเส้นหลัง เท้าที่ถนัดอยู่ด้านหลัง มือที่ไม่ถนัดถือบอลชูเหยียดตรงไปข้างหน้า มือที่ถนัด</p> <p>เหยียดตรงไปด้านหลัง ระดับต่ำกว่าหัวไหล่เล็กน้อย ตามองอยู่ที่ลูกบอล และพยายามมองจุดที่ต้อง</p> <p>การส่งลูกบอลออกไป เมื่อจะส่งบอลออกไปให้ย่อตัวลง และเมื่อได้จังหวะให้เหวี่ยงแขนที่ถนัดมา</p> <p>ตีลูกบอลออกไป</p> <p>การเสิร์ฟลูกมือบนปฏิบัติดังนี้</p> <p>1. ยืนอยู่หลังเส้นเสิร์ฟเท้าที่ถนัดอยู่ด้านหลังหันหน้าเข้าหาสนามย่อเข้าทั้งสองลงเล็กน้อยน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าหลัง</p> <p>2. ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด ยกมือที่ใช้ตีบอลไปทางด้านหลัง</p>	<p>3. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนและให้นักเรียนวิเคราะห์ความสามารถในการเสิร์ฟทักษะลูกมือบนของตนเอง</p> <p>4. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่ทักษะ</p> <p>2.ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <p>1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์ทักษะของตนเองหน้าชั้นเรียน และให้นักเรียนทดลองเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>2. ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการได้เรียนทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนและประโยชน์ของทักษะการเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>3. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>4. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p> <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15นาที)</p> <p>1. ครูอธิบายและสาธิตขั้นตอนการเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยให้นักเรียนออกแบบรูปแบบการฝึกการเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>3. ครูคอยแนะนำรูปแบบการฝึกของนักเรียนแต่ละกลุ่ม</p> <p>4. ขั้นนำไปสู่ภายนอก(15นาที)</p> <p>เกม เสิร์ฟข้ามได้พักเสิร์ฟเสียเสิร์ฟต่อ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนยืนหลังเส้นสนามทีละ 5 คนตามเลขที่เรียงจากเลขน้อยไปหามาก 2. ครูให้สัญญาณนกหวีดเพื่อให้นักเรียนทั้ง 5 คนเสิร์ฟ</p> <p>3. นักเรียนคนใดที่เสิร์ฟข้ามให้ไปตั้งแถวนั่งเพื่อ</p>	<p>- นักเรียนได้วิเคราะห์ทักษะของตนเอง</p> <p>- นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมือบนของตนเอง</p> <p>- นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>- นักเรียนได้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการฝึกเพิ่มทักษะวอลเลย์บอล</p> <p>- นักเรียนมีทักษะปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือล่างได้</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ผ่านศีรษะ เอนลำตัวไปทางด้านหลัง พร้อมกับโยนลูกบอลขึ้นตรง ๆ ด้านหน้าเหนือศีรษะตรง ๆ ด้านหน้าระดับเดียวกับศีรษะ</p> <p>3. เหวี่ยงแขนเข้าตีลูกบอลบริเวณด้านหลังส่วนล่างของลูกบอล พร้อมกับถ่ายน้ำหนักตัวมายัง เท้าหน้า สายตาจ้องอยู่ที่ลูกบอล ตลอดเวลาจนกระทั่งมือหรือแขนปะทะบอล ลอยออกไป</p> 	<p>เชียร์เพื่อน นักเรียนคนใดที่เสิร์ฟไม่ข้ามให้กลับมาต่อคิวรอเสิร์ฟอีกครั้ง</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเสิร์ฟให้ครบจนวนมาถึงผู้ที่เสิร์ฟยังไม่ข้ามในรอบแรก จากนั้นครูให้ชุดที่เสิร์ฟไม่ข้ามเสิร์ฟใหม่ทีละ 5 คน นักเรียนคนใดเสิร์ฟข้ามให้ไปนั่งกลับกลุ่มที่เสิร์ฟข้ามเพื่อเชียร์เพื่อน</p> <p>5. นักเรียนชุดที่ยังเสิร์ฟรอบสองไม่ผ่านให้เสิร์ฟรอบที่สาม ถ้ายังไม่ข้ามอีกให้ขยับเข้ามาเสิร์ฟในสนามตรงหลังเส้นเขตรุก(เส้น 3 เมตร)</p> <p>5. <u>ขั้นสร้างศรัทธา(5นาที)</u></p> <p>1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน</p> <p>2. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>	<p>- นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน</p> <p>- นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน</p> <p>- นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หลักที่ใช้ในการกำกับจุด

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(...../...../.....)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือล่าง

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 7 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจในตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีม ซึ่งภายในทีมจะต้องมีความสามัคคี เข้าใจกัน ในส่วนของตัวบุคคลนั้นก็ต้องมีความสามารถในเรื่องของการเคลื่อนไหว รวมทั้งทักษะต่างๆ ในการเล่นวอลเลย์บอล เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมให้มากขึ้น โดยการเล่นนั้นจะเริ่มจากการเสิร์ฟ ซึ่งในการเสิร์ฟนั้นจะมีหลายวิธีในการเสิร์ฟ แล้วแต่ผู้เล่นนั้นๆ จะเลือกใช้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเสิร์ฟลูกมือล่างของตนเองและบอกประโยชน์ของการเสิร์ฟได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือล่างได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อจากการปฏิบัติกรยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการออกกำลังกาย
4. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในทีมที่ทำไม่ถูกต้อง
5. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ในขณะที่เรียนและตามแบบฝึก ด้วยความตั้งใจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือล่างได้อย่างถูกต้อง มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน มีความชอบและความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การเสิร์ฟลูกมือล่าง</p> <p>แบบเฉียง</p> <p>การยืน หันลำตัว ด้านซ้ายเข้าหาตาข่าย ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า ขนานกับเส้นหลังเท้าขวา</p> <p>- อยู่ข้างหลัง (เสิร์ฟด้วยมือขวา) แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข่าเล็กน้อย</p> <p>- ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า)</p> <p>- มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ)</p> <p>- โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต</p> <p>- เหวี่ยงแขนข้างที่ใช่ตีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอล</p> <p>หลังจากปะทะ ลูกบอลแล้ว ให้ปล่อยแขน</p>	<p>1.ขั้นรับรู้ตนเอง (10นาที)</p> <p>1. นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>2. ครุณายืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาที</p>	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p> <p>- นักเรียนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง ว่ามีจุดเด่นจุดด้อยในทางใด และวิธีการสร้างสุขภาพให้เกิดความแข็งแรงและทักษะการเสิร์ฟลูกมือล่าง</p> <p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ไปตามแรงส่ง</p> <p>แบบตรง</p> <p>- การยื่นให้หันหน้าเข้าตาข่ายก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าขนานกับเส้นหลังเท้าขวา</p> <p>- อยู่ข้างหลัง (เสรีฟด้วยมือขวา) แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข้าเล็กน้อย</p> <p>- ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า)</p> <p>- มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ)</p> <p>- โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต</p> <p>- เหวี่ยงแขนข้างที่ใช้ตีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอลหลังจากปะทะ ลูกบอลแล้ว ปล่อยให้แขนไปตามแรงส่ง</p> <p>เพิ่มเติม การเสรีฟแบบปิดจังหวะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ยืนบอล ย่อตัวและเหวี่ยงแขน จดบอลเท้าชิด/ตี 	<ol style="list-style-type: none"> ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการเสรีฟลูกมือล่าง และให้นักเรียนวิเคราะห์ความสามารถในการเสรีฟทักษะลูกมือล่างของตนเอง <p>2.ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์ทักษะของตนเองหน้าชั้นเรียน แลให้นักเรียนทดลองเสรีฟลูกมือล่าง ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการได้เรียนทักษะการเสรีฟลูกมือล่าง ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายและสาธิตขั้นตอนการเสรีฟ ทั้ง 2 แบบ <ul style="list-style-type: none"> - การเสรีฟแบบตรง - การเสรีฟแบบเฉียง ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเสรีฟ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยให้นักเรียนออกแบบรูปแบบการฝึกการเสรีฟลูกมือล่าง 	<p>- นักเรียนได้วิเคราะห์ความสามารถของตนเองเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม</p> <p>- นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเสรีฟลูกมือล่างของตนเอง</p> <p>- นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเสรีฟลูกมือล่าง</p> <p>- นักเรียนได้ความรู้และวิธีการปฏิบัติการเล่นลูกมือล่าง</p> <p>- นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการเสรีฟลูกมือล่าง</p> <p>- นักเรียนได้ทักษะการจัดระบบเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือเพื่อเพิ่มทักษะ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>บอล</p> <p>หมายเหตุ ถัดนัดซ้ายให้ปรับตาความเหมาะสม</p> 	<p>4. ครูคอยแนะนำรูปแบบการฝึกของนักเรียนแต่ละกลุ่ม</p> <p>4. ขี่นำไปสู่ภายนอก(15นาที)</p> <p>เกม เสรีฟข้ามได้พักเสรีฟเสียเสรีฟต่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนยืนหลังเส้นสนามทีละ 5 คนตามเลขที่เรียงจากเลขน้อยไปหามาก 2. ครูให้สัญญาณนกหวีดเพื่อให้นักเรียนทั้ง 5 คนเสรีฟ 3. นักเรียนคนใดที่เสรีฟข้ามให้ไปตั้งแถวนั่งเพื่อเชียร์เพื่อน นักเรียนคนใดที่เสรีฟไม่ข้ามให้กลับมาต่อคิวรอเสรีฟอีกครั้ง 4. ครูให้นักเรียนเสรีฟให้ครบจนวนมาถึงผู้ที่เสรีฟยังไม่ข้ามในรอบแรก จากนั้นครูให้ชุดที่เสรีฟไม่ข้ามเสรีฟใหม่ที่ละ 5 คน นักเรียนคนใดเสรีฟข้ามให้ไปนั่งกลับกลุ่มที่เสรีฟข้ามเพื่อเชียร์เพื่อน 5. นักเรียนชุดที่ยังเสรีฟรอบสองไม่ผ่านให้เสรีฟรอบที่สาม ถ้ายังไม่ข้ามอีกให้ขยับเข้ามาเสรีฟในสนามตรงหลังเส้นเขตรุก(เส้น 3 เมตร) <p>5. ขึ้นสร้างศรัทธา(5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน 2. กล่าวชื่นชมนักเรียนที่ตั้งใจฝึกฝนภายในชั่วโมงเรียน 3. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา 	<p>วอลเลย์บอล</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการเสรีฟลูกมือล่าง - นักเรียนมีทักษะปฏิบัติตามแบบฝึกการเสรีฟลูกมือล่างได้ - นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน - นักเรียนได้ฝึกประมวลผลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน - นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หล็กเพื่อใช้ในการกำกับจุด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(...../...../.....)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 6)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง การเล่นเกมการเสิร์ฟ (ลูกมือบน - ล่าง)

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 14 มกราคม 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจในตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

กีฬา วอลเลย์บอล เป็นกีฬาประเภททีม ซึ่งภายในทีมจะต้องมีความสามัคคี เข้าใจกัน ในส่วนของตัวบุคคลนั้นก็ต้องมีความสามารถในเรื่องของการเคลื่อนไหว รวมทั้งทักษะต่างๆ ในการเล่นวอลเลย์บอล เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมให้มากขึ้น โดยการเล่นนั้นจะเริ่มจากการเสิร์ฟ ซึ่งในการเสิร์ฟนั้นจะมีหลายวิธีในการเสิร์ฟ แล้วแต่ผู้เล่นนั้นๆ จะเลือกใช้

ในการเรียนวิชาพลศึกษาเรื่อง วอลเลย์บอล ได้มีการเรียนการสอนทักษะต่างๆ ให้แก่นักเรียน ดังนั้นจึงได้จัดให้มีการนำทักษะในแต่ละทักษะที่ได้เรียนไป เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถและพัฒนาการมากขึ้นเพียงใดในการปฏิบัติทักษะนั้นๆ โดยในคาบนี้ นักเรียนจะนำทักษะการเสิร์ฟมาใช้จริงในการเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเสิร์ฟของตนเอง
2. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลที่ดี และตอบคำถามเกี่ยวกับการเสิร์ฟลูกมือบนและลูกมือล่าง ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติการเล่นลูกมือบนและลูกมือล่างได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนมีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อจากปฏิบัติการเล่นยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการออกกำลังกาย
5. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในทีมที่ทำไม่ถูกต้อง

6. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใสและเกิดความชอบ ในขณะที่เรียน
7. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา

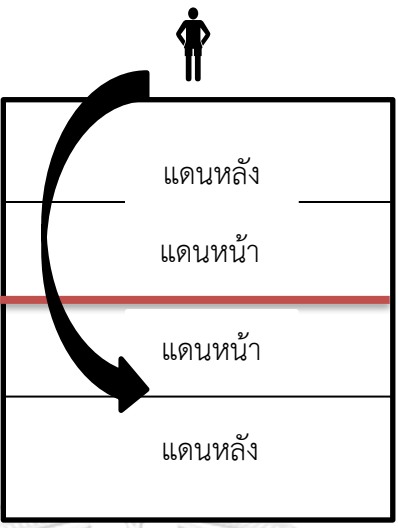
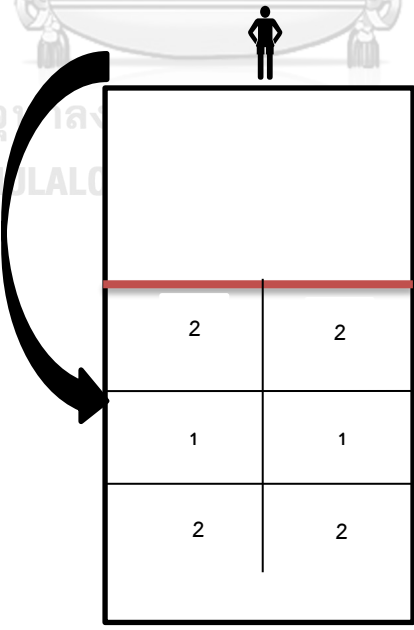
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกการเสิร์ฟลูกมือล่างและลูกมือบนได้อย่างถูกต้อง มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน มีความชอบและความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การเสิร์ฟลูกมือล่าง</p> <p>แบบเฉียง</p> <p>การยืน หันลำตัวด้านซ้ายเข้าหาตาข่าย ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า ขนานกับเส้นหลังเท้าขวา</p> <p>- อยู่ข้างหลัง (เสิร์ฟด้วยมือขวา) แยกเท้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข้าเล็กน้อย</p> <p>- ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า)</p> <p>- มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ)</p> <p>- โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต</p> <p>- เหวี่ยงแขนข้างที่ใช้ตีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอล หลังจากปะทะลูกบอลแล้ว ให้</p>	<p>1.ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง (10นาที)</p> <p>1. นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>☺ = ครูผู้สอน</p> <p>☹ = นักเรียน</p> <p>2. ครูสอบถามนักเรียนถึงความคาดหวังของทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนและลูกมือล่าง</p> <p>3. ครูนำยี่ตกล้ำมเนื้อในทำต่างๆ ทำละ 10 วินาที</p>	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยจากการจัดแถว</p> <p>- นักเรียนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง ว่ามีจุดเด่นจุดด้อยในทางใด และวิธีการสร้างสุขภาพให้เกิดความแข็งแรง และรับรู้ทักษะการเสิร์ฟของตนเองได้</p> <p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ปล่อยแขนไปตามแรงส่ง</p> <p>แบบตรง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การยื่นให้หันหน้าเข้าตาข่ายก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าขนานกับเส้นหลังเท้าขวา - อยู่ข้างหลัง (เสิร์ฟด้วยมือขวา) แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข่าเล็กน้อย - ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า) - มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ) - โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต - เหวี่ยงแขนข้างที่ใช้ตีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอล หลังจากปะทะลูกบอลแล้ว ปล่อยแขนไปตามแรงส่ง <p>การเสิร์ฟลูกมือบน</p> <p>(ลักษณะของมือที่ใช้ตีลูกบอลมี 5 ลักษณะ ดังนี้)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำมือให้แน่น ใช้ 	<p>2. ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมานำเสนอการวิเคราะห์ทักษะของตนเองหน้าชั้นเรียน แลให้นักเรียนทดลองเสิร์ฟลูกมือล่างและลูกมือบน 2. ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการได้เรียนทักษะการเสิร์ฟลูกมือล่างและให้นักเรียนบอกประโยชน์ของทักษะการเสิร์ฟ 3. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 4. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายขั้นตอนปฏิบัติการเสิร์ฟลูกมือบนและลูกมือล่าง 2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มซ้อมเสิร์ฟก่อนทำการแข่งขัน ซึ่งครูให้นักเรียนเสิร์ฟจากฝั่งใดฝั่งหนึ่งเพียงฝั่งเดียว เพื่อความปลอดภัย ดังภาพ 	<p>อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟของตนเอง - นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเสิร์ฟ - นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนปฏิบัติการเสิร์ฟลูกมือบนและลูกมือล่าง - นักเรียนได้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดระบบเพื่อออกแบบการฝึกทักษะ - นักเรียนได้ฝึกทักษะการเสิร์ฟ

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>กำปั้นด้านหัวแม่มือ ปะทะลูกบอล</p> <p>2. กำมือให้หลวม ใช้ กำปั้นด้านหัวแม่มือ ปะทะลูกบอล</p> <p>3. แม่มือใช้สันมือด้านหัว แม่มือปะทะลูกบอลไป</p> <p>4. กำมือแล้วหงายมือ ใช้ สันมือปะทะลูกบอลไป</p> <p>5. แฝ่มือ ใช้ส่วนของ ฝ่ามือปะทะลูกบอลไป</p> <p>การเตรียมตัว</p> <p>ยืนห่างเส้นส่งจากเส้น หลังประมาณ 1 ก้าว หัน ลำตัวด้านแขนที่ไม่ถนัด ให้กับทิศทางที่จะส่งลูก บอลไป หรือยืนหันข้างที่ ไม่ถนัดเข้าหาตาข่าย ก้าว เท้าที่ไม่ถนัดไปข้างหน้า ขนานกับเส้นหลัง เท้าที่ ถนัดอยู่ด้านหลัง มือที่ไม่ ถนัดถือบอลชูเหยียดตรง ไปข้างหน้า มือที่ถนัด เหยียดตรงไปด้านหลัง ระดับต่ำกว่าหัวไหล่ เล็กน้อย ตามองอยู่ที่ลูก บอล และพยายามมองจุด ที่ต้องการส่งลูกบอล ออกไป เมื่อจะส่งบอล ออกไปให้</p>	<div style="text-align: center;"> </div> <p>4. ชี้นำไปสู่ภายนอก</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ เท่าๆกัน ครูให้สัญญาณนกหวีดเริ่มการแข่งขันปฏิบัติ ซึ่งครูให้นักเรียนเสิร์ฟลงจุดคะแนนที่ครูกำหนด ไว้ <div style="text-align: center;"> </div> <ol style="list-style-type: none"> กลุ่มที่ได้คะแนนเยอะที่สุดจะเป็นทีมชนะ 	<p>- นักเรียนมีทักษะ ปฏิบัติตามแบบฝึกการ เสิร์ฟ</p> <p>- นักเรียนมีความ สนุกสนานในการเรียน</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ย่อตัวลง และเมื่อได้จังหวะให้เหยียดแขนที่ถนัดมาตีลูกบอลออกไป</p> <p>การเสิร์ฟลูกมือบนปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ยืนอยู่หลังเส้นเสิร์ฟเท้าที่ถนัดอยู่ด้านหลังหันหน้าเข้าหาสนาม ย่อเข้าทั้งสองลงเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าหลัง ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด ยกมือที่ใช้ตีบอลไปทางด้านหลังผ่านศีรษะ เอนลำตัวไปทางด้านหลัง พร้อมกับโยนลูกบอลขึ้นตรง ๆ ด้านหน้าเหนือศีรษะตรง ๆ ด้านหน้าระดับเดียวกับศีรษะ เหยียดแขนเข้าตีลูกบอลบริเวณด้านหลังส่วนล่างของลูกบอล พร้อมกับถ่วงน้ำหนักตัวมายัง เท้าหน้า สายตาจ้องอยู่ที่ลูกบอลตลอดเวลาจนกระทั่งมือหรือแขนปะทะบอลลอยออกไป 	<p>5. ขั้นสร้างศรัทธา(5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน กล่าวชื่นชมนักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะการเสิร์ฟได้อย่างดี ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>- นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน</p> <p>- นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดความศรัทธาในวิชาพลศึกษา</p>

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หล็กเพื่อใช้ในการกำกับจุด
4. เทปกาว

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(...../...../.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 7)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง ตำแหน่งและกติกาการเล่นทีม

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกับตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

การเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมจะให้สนุกนั้นจะต้องมีการแข่งขัน ซึ่งเป็นการนำเอาทักษะที่ได้ฝึกฝนมาพร้อมกับความสัมพันธ์ในทีม เพื่อมาใช้วางแผนการเล่นทีม และที่สำคัญผู้เล่นทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รวมทั้งผู้เล่นทุกคนต้องรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน เพื่อให้การเล่นเป็นไปอย่างถูกต้อง ปลอดภัยและสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา การยืนตำแหน่ง ในกีฬา วอลเลย์บอลของตนเองได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งและกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแบบการแบบฝึกตำแหน่งและกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนมีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อจากปฏิบัติการยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการออกกำลังกาย
5. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในทีมทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง
6. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ในขณะที่เรียนและฝึกหัด ด้วยความตั้งใจ
7. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

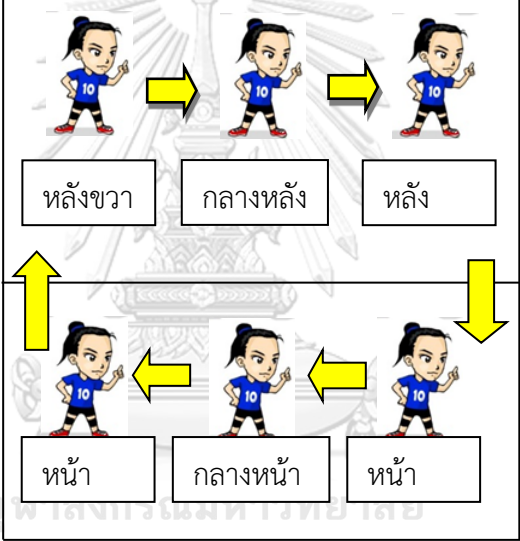

ร้อยละ 80 ของนักเรียนมีความเข้าใจในตำแหน่งและกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้องมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เกิดความสนุกสนาน มีความชอบและความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในการออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>1. การหมุนตำแหน่ง หมุนตำแหน่งตามเข็มนาฬิกาทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนเสิร์ฟของฝั่งตนเองยกเว้นแต้ม ศูนย์ ต่อศูนย์</p> <p>2. วิธีการเล่น(ผู้เล่นในสนาม 2 ทีม) การรับ_ให้รับ 2 ทักษะ คือ - อันเดอร์ -เซต การเสิร์ฟ ให้เสิร์ฟมือล่างเท่านั้น การพูด ให้พูด 2 อย่าง - ปล่อย คือ คนพูดเล่น - เล่นด้วย คือ ให้เพื่อนในสนามเล่น</p> <p>3. วิธีการตัดสิน ทีมผู้ตัดสินประกอบไปด้วยตำแหน่งต่างๆ ดังนี้ กรรมการตัดสิน 2 คน ให้พูด 2 อย่างคือ</p>	<p>1.ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง (10นาที) 1. นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>2. ครูนำยืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาที</p>	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p> <p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้ร่างกายของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>- เสียเปลี่ยนเสิร์ฟ พุดเมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟเสียแต้ม</p> <p>- ได้แต้มเสิร์ฟต่อ พุดเมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟได้แต้ม</p> <p>หมายเหตุ การขานแต้ม เมื่อบอลอยู่ในมือผู้เสิร์ฟ ให้ขานแต้มทีมที่ได้เสิร์ฟขึ้นก่อนตามด้วยทีมที่รับ</p> <p>คนเก็บบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ดสนามฝั่งซ้ายฝั่งละคน ทำหน้าที่เก็บบอลและส่งให้ผู้ยืนบอล</p> <p>คนยืนบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ดสนามฝั่งขวาฝั่งละคน ทำหน้าที่รับบอลจากผู้เก็บบอลและส่งให้ผู้เสิร์ฟ</p> <p>สกอ์บอร์ด 2 คน ทำหน้าที่นับแต้มและพลิกสกอ์บอร์ดตามที่กรรมการตัดสิน</p> <p>กติกาการแข่งขัน</p> <p>- แข่ง 15 แต้ม 1 เซต เมื่อถึง 8 แต้มให้เปลี่ยนตัวผู้เล่นทั้ง 2</p>	<p>3. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับตำแหน่งการเล่นทีมและกติกา กีฬาวอลเลย์บอลและให้นักเรียนวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกติกา กีฬาวอลเลย์บอล</p> <p>2.ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <p>1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมาแสดงความรู้เกี่ยวกับกติกา กีฬาวอลเลย์บอลของตนเองหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการเรียนรู้การเล่นทีมและกติกา กีฬาวอลเลย์บอล</p> <p>3. ครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเล่นทีมและประโยชน์ของการรู้กติกา วอลเลย์บอล</p> <p>4. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนที่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>5. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p> <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15 นาที)</p> <p>1. ครูอธิบายการยืนตำแหน่ง กฎ กติกาของกีฬาวอลเลย์บอล และ หน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง</p> <p>2. ครูแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม เท่าๆกัน</p> <p>3. ครูให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม จัดระบบในการวางแผนการทำหน้าที่ตนเองในกลุ่ม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่น 6 คนแรก - กรรมการ - ผู้กำกับเส้น 	<p>- นักเรียนได้วิเคราะห์ความสามารถของตนเอง</p> <p>- นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเล่นทีมและกติกา ของตนเอง</p> <p>- นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าทักษะพื้นฐานการเล่นทีมและกติกาการแข่งขัน</p> <p>- นักเรียนได้ทักษะการจัดระบบเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือเพื่อเพิ่มทักษะวอลเลย์บอล</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ทีม</p> <p>**หมายเหตุ ทีม 2 ทีมที่รอแข่ง ให้เชียร์ทีมที่กำลังแข่งขันเพื่อสร้างบรรยากาศการแข่งขันให้สนุกสนาน</p> <p>**เพิ่มเติม ให้นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเองเป็นระบบตามที่ตนเองได้รับมอบหมาย ไม่ทำเกินหน้าที่ เช่น “ผู้แข่งขันไม่ต้องตามเก็บบอล”</p>	<p>3. ครูสาธิตการยืนตำแหน่ง การหมุนตำแหน่ง และสาธิตการแข่งขันให้นักเรียน</p> <p>*การหมุนตำแหน่ง*</p> <p>การหมุนต้องหมุนเมื่อมีการเปลี่ยนเสิร์ฟทุกครั้ง ครูให้สัญญาณ 1 ครั้ง ให้นักเรียนทั้ง 2 ทีมในสนามหมุน 1 ตำแหน่ง สัญญาณนกหวีด 2 ครั้ง ให้นักเรียนหมุน 2 ตำแหน่ง (การหมุนตำแหน่งต้องหมุนตามเข็มนาฬิกา) ตามตำแหน่งดังนี้</p> <div data-bbox="592 875 1114 1413" style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> </div> <p>**การหมุนตำแหน่ง หมุนตามเข็มนาฬิกา</p> <p> = ผู้เล่นในสนาม</p> <p> = ทิศทางการหมุน</p> <p> = ชื่อตำแหน่ง</p> <p> = เส้นแบ่งเขตแดน</p>	<p>- นักเรียนได้รู้ขั้นตอนการยืนตำแหน่งที่ถูกต้อง</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4. ชื่อนำไปสู่ภายนอก (15 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม 2. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มออกมาทำการเล่นทีมอย่างง่าย จำนวน 10 แต้ม และอีก 2 ทีมทำหน้าที่เป็นกรรมการและเก็บบอล 3. ครูสลับให้ 2 ทีมที่เหลือออกมาเล่นสลับกัน และให้ทีมที่เหลือทำหน้าที่กรรมการและเก็บลูกบอล <p>5. ชั้นสร้างศรัทธา(5 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน 2. กล่าวชื่นชมนักเรียนที่ตั้งใจฝึกฝนภายในชั่วโมงเรียน 3. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนได้นำแบบฝึกของกลุ่มตนเองออกมาใช้ในการแข่งขัน - นักเรียนเกิดความสนุกสนานจากการแข่งขัน - นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน - นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดความศรัทธาในวิชาพลศึกษา

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หล็กเพื่อใช้ในการกำกับจุด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (...../...../.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 8)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผู้สอน นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

แผนการเรียนรู้เรื่อง การเล่นเกมที่ม

หน่วยการเรียนรู้ วอลเลย์บอล

เวลา 50 นาที จำนวน 1 คาบ

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2561

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่าง

สม่ำเสมอ มีวินัย ภูมิใจกับตัวเอง นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน

สุนทรียภาพในการเล่นกีฬา

สาระสำคัญ

การเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมจะให้สนุกนั้นจะต้องมีการเล่นเป็นทีม ซึ่งเป็นการนำเอาทักษะที่ได้ฝึกฝนมาพร้อมกับความสัมพันธ์ในทีม เพื่อมาใช้วางแผนการเล่นทีม และที่สำคัญผู้เล่นทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รวมทั้งผู้เล่นทุกคนต้องรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน เพื่อให้การเล่นเป็นไปอย่างถูกต้อง ปลอดภัยและสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสามารถทักษะการเล่นทีมของตนเองและบอกประโยชน์ของการเล่นทีมได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการแข่งขันทีม 2 ใน 3 ข้อได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเล่นทีมและตัดสินใจตามกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนมีความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อจากปฏิบัติการยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการออกกำลังกาย
5. นักเรียนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือโดยให้คำแนะนำและแก้ไขเมื่อสมาชิกในทีมทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง
6. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้น ยิ้มแย้มแจ่มใส ในขณะที่แข่งขันทีม ด้วยความตั้งใจ
7. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดเกิดความสุขสนุกสนาน เกิดความชอบความศรัทธาในวิชาพลศึกษา สามารถวิเคราะห์การแข่งขันตามกติกาการเล่นทีมได้อย่างถูกต้อง และนำทักษะไปออกกำลังกายให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>1. การหมุนตำแหน่ง หมุนตำแหน่งตามเข็มนาฬิกาทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนเสิร์ฟของฝั่งตนเองยกเว้นแต้ม ศูนย์ ต่อศูนย์</p> <p>2. วิธีการเล่น(ผู้เล่นในสนาม 2 ทีม) การรับ_ให้รับ 2 ทักษะ คือ - อันเดอร์ - เซต การเสิร์ฟ ให้เสิร์ฟมือล่างเท่านั้น การพุด ให้พุด 2 อย่าง - ปล่อย คือ คนพุดเล่น - เล่นด้วย คือ ให้เพื่อนในสนามเล่น</p> <p>3. วิธีการตัดสิน ทีมผู้ตัดสินประกอบไปด้วยตำแหน่งต่างๆ ดังนี้ กรรมการตัดสิน 2 คน ให้พุด 2 อย่างคือ - เสียเปลี่ยนเสิร์ฟ พุดเมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟเสีย</p>	<p>1.ขั้นเตรียมความพร้อมรับรู้อตนเอง (10นาที) 1. นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็นแถวละ 6 คน ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน ความสะอาด การแต่งกายและสุขภาพของนักเรียนทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>☹️ = ครูผู้สอน 👤 = นักเรียน</p> <p>2. ครูนำยืดกล้ามเนื้อในท่าต่างๆ ท่าละ 10 วินาทีดังนี้</p> <p>3. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับทักษะทั้งหมดในกีฬาบอลเลย์บอลและให้นักเรียนวิเคราะห์ความสามารถของตนเองทั้งหมดในทักษะบอลเลย์บอลว่าตนเองมีจุดเด่นและจุดด้อยในทักษะใดบ้าง</p>	<p>- นักเรียนมีระเบียบวินัยในการจัดแถว</p> <p>- การอบอุ่นร่างกายและกายบริหารทำให้อารมณ์ของนักเรียนมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยและไม่เกิดการบาดเจ็บ</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>แต่้ม</p> <p>- ได้แต่้มเสิร์ฟต่อ พุด เมื่อทีมที่ได้เสิร์ฟได้แต่้ม</p> <p>หมายเหตุ การขาน แต่้ม เมื่อบอลอยู่ในมือ ผู้เสิร์ฟ ให้ขานแต่้มทีม ที่ได้เสิร์ฟขึ้นก่อนตาม ด้วยทีมที่รับ</p> <p>คนเก็บบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ดสนามฝั่ง ซ้ายฝั่งละคน ทำหน้าที่ เก็บบอลและส่งให้ผู้เล่น บอล</p> <p>คนยืนบอล 2 คน ยืนท้ายคอร์ดสนามฝั่ง ขวาฝั่งละคน ทำหน้าที่ รับบอลจากผู้เก็บบอล และส่งให้ผู้เสิร์ฟ</p> <p>สกอร์บอร์ด 2 คน ทำหน้าที่นับแต่้มและ พลิกสกอร์ตามที่ กรรมการตัดสิน</p> <p>กติกาการแข่งขัน</p> <p>- แข่ง 15 แต่้ม 1 เซต เมื่อถึง 8 แต่้มให้ เปลี่ยนตัวผู้เล่นทั้ง 2 ทีม</p> <p>**หมายเหตุ ทีม 2 ทีม ที่รอแข่ง ให้เชียร์ทีมที่ กำลังแข่งขันเพื่อสร้าง</p>	<p>2.ขั้นตอนสนอง/เห็นประโยชน์ (5นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มนักเรียน 3 คน ออกมาบอกประโยชน์ของ การเล่นทีม และประโยชน์ของการออกกำลังกาย 2. ครูถามถึงความคาดหวังหลังจากการได้เรียน เรียนทักษะการเล่นทีม <p>3. ขั้นสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า (15 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มเท่าๆกัน 2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกแบบการฝึก เพื่อการเล่นทีมในแต่ละกลุ่มของตนเอง 3. ครูคอยให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมของแต่ละ กลุ่ม เพื่อให้ตรงต่อทักษะการเล่นทีม <p>4.ขั้นนำไปสู่ภายนอก(15นาที)</p> <p>กิจกรรมที่ 1 การแข่งขันทีม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนเริ่มทำการแข่งขัน ซึ่งทำ การ 15 แต่้ม 1 เซต ถึง 8 แต่้มเปลี่ยนตัวผู้เล่น 2. ผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่สนามทำหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมาย 3. ในขณะที่แข่งขันครูแนะนำถึงวิธีการเล่น วิธีการตัดสินในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น 3. เมื่อครบ 15 แต่้มให้ผู้แข่งขันยืนหลังเส้น หลัง ครูให้สัญญาณนกหวีด 1 ครั้ง เพื่อให้ นักเรียนสัมผัส 	<p>- นักเรียนรู้ถึง ประโยชน์ของการ เล่นทีมและการออก กำลังกาย</p> <p>- นักเรียนเกิดแรง กระตุ้นในการพัฒนา ทักษะการเล่นทีม และกติกาของตนเอง</p> <p>- นักเรียนได้ฝึก ความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบฝึก ทักษะวอลเลย์บอล</p> <p>- นักเรียนได้ฝึก ทักษะการเล่นทีม</p> <p>- นักเรียนเกิดความ สนุกสนานจากการ แข่งขัน</p>

สาระการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>บรรยากาศการแข่งขันให้สนุกสนาน</p> <p>**เพิ่มเติม ให้นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเองเป็นระบบตามที่ตนเองได้รับมอบหมายไม่ทำเกินหน้าที่ เช่น “ผู้แข่งขันไม่ต้องตามเก็บบอล”</p>	<p>5. <u>ขั้นสร้างศรัทธา(5นาที)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสรุปเนื้อหาภายในคาบเรียน 2. กล่าวชื่นชมนักเรียนที่ตั้งใจฝึกฝนภายในชั่วโมงเรียน 3. ครูสรุปประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดศรัทธาในวิชาพลศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนได้ฝึกประมวลความคิดรวบยอดอีกครั้งหลังจากเรียน - นักเรียนเห็นความสำคัญและเกิดความศรัทธาในวิชาพลศึกษา

การวัดและประเมินผล

วัตถุประสงค์	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. ด้านความรู้	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นทักษะลูกมือบนที่ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกมือบนที่ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
2. ด้านทักษะ	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกมือบนได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
3. ด้านสมรรถภาพทางกาย	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
4. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด	
5. ด้านเจตคติ	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 80	การวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง 2. ด้านเห็นประโยชน์ 3. ด้านการสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่า 4. ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก 5. ด้านความศรัทธา นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 80	วัดผลหลังจากการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 8

สื่อ / อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นกหวีด
3. หลักเพื่อใช้ในการกำกับจุด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในคาบเรียนถัดไป

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(...../...../.....)

ข - 2 แบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

เรื่องเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงให้สมบูรณ์

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ ..... ปี

3. นักเรียนชอบดูการแข่งขันกีฬาหรือไม่

- 1.) ชอบ 2.) ไม่ชอบ

4. นักเรียนชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือไม่

- 1.) ชอบ 2.) ไม่ชอบ

5. ในหนึ่งวัน นักเรียนได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายหรือไม่

- 1.) ได้ 2.) ไม่ได้

6. ช่วงเวลาใดที่นักเรียนใช้ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

- 1.) ก่อนเข้าเรียน 2.) พักกลางวัน 3.) หลังเลิกเรียน

7. นักเรียนได้ทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษาบ้างหรือไม่

- 1) ได้ทบทวน 2) ไม่ได้ทบทวน

8. คะแนนวิชาพลศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ใด

- 1.) เกรต 4 2.) เกรต 3 3.) เกรต 2 4.) เกรต 1

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อวิชาพลศึกษา

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (6)	เห็น ด้วย มาก (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็น ด้วย (3)	ไม่เห็น ด้วย มาก (2)	ไม่เห็น ด้วย มาก ที่สุด (1)
	ด้านเตรียมความพร้อมรับรู้ตนเอง						
1	นักเรียนชอบในการเรียนวิชาพลศึกษา						
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่น่าสนใจและสนุกสนาน						
3	นักเรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะเรียนวิชาพลศึกษา						
4	ทักษะในวิชาพลศึกษา ยากเกินไปที่จะปฏิบัติ (นิเสธ)						
5	หากมีทักษะที่ดี ส่งผลให้เรียนวิชาพลศึกษาได้สนุกขึ้น						
6	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดีขึ้น						
7	หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษาจะทำให้ให้นักเรียนจิตใจแจ่มใสตลอดวัน						
8	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนควบคุมอารมณ์ของตนเองดีขึ้น						
9	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น						
10	การตั้งความคาดหวังต่อทักษะส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติ						

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (6)	เห็น ด้วย มาก (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็น ด้วย (3)	ไม่เห็น ด้วย มาก (2)	ไม่เห็น ด้วย มาก ที่สุด (1)
	ด้านประโยชน์/ความสำคัญของ วิชาพลศึกษา						
1	การเห็นความสำคัญของทักษะ ส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการ เรียน						
2	การฝึกปฏิบัติทักษะซ้ำๆ ทำใ้ นักเรียนมีทักษะดีขึ้นในการเรียน วิชาพลศึกษา						
3	ทักษะเบื้องต้นในวิชาพลศึกษา ไม่มี ความจำเป็นในการเรียนวิชาพล ศึกษา						
3	การออกกำลังกายช่วยป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บได้						
4	วิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อ พัฒนาการและการเจริญเติบโตของ ร่างกาย						
5	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มี สุขภาพแข็งแรง						
6	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยใ้ นักเรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์						
7	ควรเพิ่มเวลาในการเรียนวิชาพล ศึกษา						
8	วิชาพลศึกษามีประโยชน์ต่อ นักเรียน						

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (6)	เห็น ด้วย มาก (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็น ด้วย (3)	ไม่เห็น ด้วย มาก (2)	ไม่เห็น ด้วย มาก ที่สุด (1)
9	การรับรู้ความสามารถด้านทักษะกีฬาของตนเองส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในอนาคต						
10	วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวัน						
	การสร้างคุณค่า/จัดระบบคุณค่าต่อวิชาพลศึกษา						
1	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมศีลธรรม จรรยาและระเบียบวินัยแก่นักเรียน						
2	วิชาพลศึกษาช่วยฝึกให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ						
3	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม						
4	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะการวางแผน						
5	วิชาพลศึกษาทำให้มีเพื่อนมากขึ้น						
6	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคี						
7	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์						
8	การเล่นกีฬาประเภททีมในวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายขึ้น						

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (6)	เห็น ด้วย มาก (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็น ด้วย (3)	ไม่เห็น ด้วย มาก (2)	ไม่เห็น ด้วย มาก ที่สุด (1)
	ด้านการนำไปใช้สู่นอก						
1	นักเรียนนำทักษะไปใช้ในการเล่นเป็นการฝึกทักษะในชั่วโมงเรียน ทำให้ทิมดีขึ้น						
2	สิ่งที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษามีคุณประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน						
3	การเรียนวิชาพลศึกษาฝึกให้นักเรียนใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหา						
4	นักเรียนสามารถนำวิธีการแก้ไขปัญหาในการเล่นกีฬาไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ได้						
5	ทักษะกีฬาที่ได้เรียนจากวิชาพลศึกษามีความจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน						
6	นักเรียนได้นำความรู้จากวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน						
7	การปฏิบัติตามกฎ กติกาในการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในสังคมได้ง่ายขึ้น						

ข้อ	เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (6)	เห็น ด้วย มาก (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่เห็น ด้วย (3)	ไม่เห็น ด้วย มาก (2)	ไม่เห็น ด้วย มาก ที่สุด (1)
	ความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา						
1	แม้ว่านักเรียนจะเหนื่อยจากการเรียนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนก็จะทบทวนหรือฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา						
2	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อผลการเรียนในอนาคตของข้าพเจ้า						
3	ถ้าเลือกเรียนได้จะไม่เรียนวิชาพลศึกษา (นิเสธ)						
4	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย						
5	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีสารความรู้ และมีคุณค่าต่อการศึกษา						
6	วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับทุกชั้นปี						

การแปลผลค่าปกติของแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การให้คะแนนแบ่งออกได้ดังนี้

ข้อความประเพณีมาน

เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน

ข้อความประเพณีเสธ

เห็นด้วยที่สุด	ได้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	2	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ได้	5	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ได้	6	คะแนน

เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

คะแนน 5.50-6.00 คะแนน	หมายถึง	ดีที่สุด
คะแนน 4.50-5.49 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 3.50-4.49 คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน 2.50-3.49 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 1.50-2.49 คะแนน	หมายถึง	น้อย
คะแนน 1.00-1.49 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ผลการสรุปการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

จากกระบวนการสนทนากลุ่ม สามารถสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาจะต้องมีให้ครบทั้ง 5 ขั้น การใช้ทฤษฎีในการจัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาไม่ควรเปลี่ยนไปจากการสอนแบบปกติที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติและมีขั้นตอนทั้ง 5 ด้าน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 นั้นยังเน้นการเรียนการสอนครบทั้ง 5 ขั้นตอนโดยเน้นปลูกฝังในด้านเจตคติเข้าไปในขั้นตอนทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ แต่การใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านเจตคติจะต้องมีความสอดคล้องกับกับขั้นตอนแต่ละขั้น

2. ความสอดคล้องระหว่างการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากับหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

การนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษานั้น จะต้องมีภาวะวิเคราะห์ให้เห็นได้ชัดว่าจะสามารถนำทฤษฎีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้อย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้แตกต่างจากหลักการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติ ผู้ทำวิจัยจะต้องมีการสังเคราะห์ทฤษฎีทั้งสองทฤษฎีให้มีความสอดคล้องกันเพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการกิจกรรมพลศึกษาที่มีความเหมาะสมกับทฤษฎีและการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย กระบวนการจัดการเรียนรู้จะต้องไม่แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ จะต้องรักษาระบวนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแบบปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติเพียงแต่เพิ่มกิจกรรมบางกิจกรรมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนเกิดการเคลื่อนไหวตามปกติ มีขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปเหมือนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ เพียงแต่เพิ่มกิจกรรมที่สอดคล้องกับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยเพิ่มเติมขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นต่างๆ

4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย ผู้ทำวิจัยควรจะต้องมีการวัดและประเมินผลของนักเรียนในทุกชั่วโมง และไม่ควรมีประเมินเพียงแค่ว่าด้านเจตคติเพียงด้านเดียว และการสร้างเครื่องมือวัดด้านเจตคติจะต้องเฉพาะเจาะจงว่าจะเป็นเจตคติในด้านใด เพื่อที่จะไม่ใช่เป็นเจตคติทั่วไป การวัดด้านเจตคตินั้นจะต้องสอดคล้องกับงานวิจัย

5. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้

ทักษะที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรเริ่มจากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่มีความยากขึ้น เป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ และทักษะที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความเหมาะสมตามช่วงวัยของนักเรียน มีความท้าทายไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป มีความน่าสนใจในการเรียน และควรใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของทฤษฎีที่นำมาใช้จริงๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติมองเห็นถึงประโยชน์จากการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง

สรุปผลการจัดการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ทำวิจัย ในการทำวิจัยในครั้งนี้จะต้องมีความรอบคอบและมีการวิเคราะห์ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ที่จะนำประโยชน์จากทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีและจะต้องสอดคล้องกับหลักการและปรัชญาในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา วิธีการวัดและประเมินผลจะต้องวัดให้ครบถ้วนทั้ง 5 ด้าน และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดเจตคติจะต้องมีความสอดคล้องกับงานวิจัยโดยเฉพาะ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลของการสนทนากลุ่มย่อยมาปรับใช้ในการทำวิจัยเพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพ มีความถูกต้องสมบูรณ์ต่อไป

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ค - 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่
และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย
- ค - 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ค - 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9
และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัย

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
1. ประโยชน์ ของวิชาพล ศึกษา	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
3. การเล่น ลูกมือบน (แบบคู่)	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	0.80	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	0	1	4.00	1.00	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
4. การเสิร์ฟ ลูกมือบน	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	0	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. การเสริมฟ ลูกมือล่าง	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	0	1	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. การเล่นเกมเสริมฟ	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. สารการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
7. กติกา และการยื่น ตำแหน่ง	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารระการการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	0	1	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
8. การเล่น ประเภททีม	1. วัตถุประสงค์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. สารระการการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. กระบวนการ จัดการเรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	0	1	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม								0.84	ใช้ได้

ตารางรวมค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-8

ที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	ค่า IOC	แปลผล
1	ประโยชน์ของวิชาพลศึกษา	0.84	ใช้ได้
2	การเล่นลูกมือบน (แบบเดี่ยว)	0.88	ใช้ได้
3	การเล่นลูกมือบน (แบบคู่)	0.84	ใช้ได้
4	การเสิร์ฟลูกมือบน	0.88	ใช้ได้
5	การเสิร์ฟลูกมือล่าง	0.84	ใช้ได้
6	การเล่นเกมเสิร์ฟ	0.84	ใช้ได้
7	กติกาและการยืนตำแหน่ง	0.84	ใช้ได้
8	การเล่นประเภททีม	0.84	ใช้ได้
รวม		0.85	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมรับรู้ต่อตนเอง

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	0	1	0	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.96	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านการนำไปใช้สู่นอก

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	0	1	0	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.93	ใช้ได้

ตารางรวมค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคติต่อวิชาพล
ศึกษา ทั้งหมด 5 ด้าน

ด้านที่	แบบวัดเจตคติ	ค่า IOC	แปลผล
1	ด้านการเตรียมความพร้อมรับรู้ต่อตนเอง	0.96	ใช้ได้
2	ด้านการเห็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา	1.00	ใช้ได้
3	ด้านการสร้างคุณค่าและจัดระบบคุณค่า	1.00	ใช้ได้
4	ด้านการนำไปใช้สู่ภายนอก	1.00	ใช้ได้
5	ด้านความศรัทธาต่อวิชาพลศึกษา	0.93	ใช้ได้
รวม		0.97	ใช้ได้

คุณภาพของแบบประเมินเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

ค่าความเที่ยงของแบบประเมินเจตคติต่อวิชาพลศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.74

ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.22 – 0.84

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.38
2	0.42
3	0.44
4	0.32
5	0.51
6	0.74
7	0.47
8	0.29
9	0.51
10	0.84
11	0.40
12	0.63
13	0.57
14	0.34
15	0.84
16	0.72
17	0.56
18	0.57
19	0.63
20	0.51
21	0.69
22	0.40
23	0.63
24	0.22

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
25	0.42
26	0.46
27	0.38
28	0.66
29	0.74
30	0.57
31	0.56
32	0.84
33	0.77
34	0.44
35	0.52
36	0.28
37	0.45
38	0.56
39	0.43
40	0.33
41	0.76

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์ เกิดเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2535 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558 และศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2559

